

Genç Birikim'den...

Sevgili Genç Birikim Okurları,

Bu sayımızla birlikte on dört yılımızı geride bıraktık ve on beşinci yılımıza giriyoruz. Rabbimizden niyazımız, uzun yıllar daha bizleri sizlerden ayırmamasın; dertlerimizi, sıkıntılarımızı, üzüntülerimiz ve sevinçlerimizi sizlerle paylaşalım inşaallah.

Memleketin önemli bir kısmı beyaza büründü. Dışarıda buz gibi hava, lapa lapa yağan kar ve siz sıcacık bir ortamda elinizde derginiz. Dışarıda nimet yağıyor, içeride nimetler içerisinderyiz. Bizleri nimetlendiren Rabbimize hamd olsun, Rasulüne ve yolunda gidenlere salat ve selam olsun.

Biz soğukla mücadele etmeye çalışıyoruz ama ne yazık ki İslam dünyası yanıyor, alev alev. Hemen her yanı, hem de her dem. İşgal edilen topraklarda müslümanlar kafirler eliyle eza çekerken, geriye kalan topraklarda ya Müslüman görünümü yerli müstekbirlerin zulmü altında inim inim inlemekte, zalimlerden kurtarılmış ama istikrarsızlığa gark olmuş bölgelerde ise ümmet birbirini boğazlamakta. Gün geçmiyor ki havadan sudan bahanelerle onlarca Müslüman hayatlarını kaybediyor.

Özetle ümmet ya işgalci ya müstemleke kafirlerden çekiyor ya da onlardan kurtuluyor ama birbirini katletmekten eziyet etmekten kendini kurtaramıyor. Lise öğrencisi seviyesinde bir soru ortaya atılıyor? Dünya şöyle şöyle konularla uğraşırken veya bilmem ne aşamaya gelmişken İslam dünyası neden böyle yoksa ...? Biz elbette bu sorunun devamını da biliyoruz. Ve yine bunun sebebinin ne olduğunu da biliyoruz. Biz ümmet mensupları bu işte 'sıfır hata'lı değiliz, önce bunu belirtelim, 'siz nasıl iseniz öyle yönetilirsiniz' ilkesinin farkındayız. Açıklaması ne olursa olsun karşılaşılan sonuç insanın içini acıtıyor, yanlış mı?

Allah aşkına söyleyin 50 yıl içerisinde üç süper güç tarafından onar yıl arayla işgal edilmeye

kalkılan, bu nedenle onlarca yıl onlarla savaşan bir Afganistan ne yapsın? Efendim eğitim seviyeleri düşüktür, alt yapıları yoktur, ekonomileri zayıftır, sanat anlayışları... İngilizlerle savaşta Afganlı, sonrasında Ruslarla ve son olarak Amerikalılar başta olmak üzere ittifak güçleri ile. Afganlı savaşta, işgalden başını alabilirdi mi ki diğer meselelerine el atabilirdi? Ya okula gidecekti ya cepheye! Nihayetinde Allah'ın izni ile üç süper gücü de dize getirdi. Hepsı kuyruklarını bacalarının arasına sıkıştırarak zelil ve hakir olarak işgalini sona erdirmek zorunda kaldı. Şimdilerde ABD Taliban'la harala gürele görüşmeler yapıyor. Tabi ki insan sevgisinden filan değil, kuyruk acısından, can havlinden. Başını ABD'nin çektiği işgalciler planladıklarından bir yıl önce terk edeceklermiş! Biliyoruz ki daha evvel terk edemediklerindendir.

Filistin, Irak, Afganistan ... Listenin devamı var ama sıra kimde Allah bilir.

Demek ki İslam dünyasının hali göbeğini kaşıyan cahillerin sebep olduğu bir manzara değil ve esasen yakından bakılırsa moral bozucu görünen bu hal bir zafer muştusu. Krizle boğuşan batılının sömürge avına çıkışı ama elindekinden oluşu.

Değerli Kardeşlerim,

İlerleyen sayfalarda okuyacaksınız; Mısır'ın halini, İsrail'in PKK ile kadim dostluğunu, dünyanın kalbi Ortadoğu'da olanları. İran'ın başına çorap örmek istemelerini, Arap Baharı'nı, sahnelenmek istenen mezhep çatışması hikayesini...

Allah'ın vaadi vardır; bize dünyada onur ve izzeti, ahirette cenneti verecektir. Yeter ki kalplerimiz eğrilmesin, niyetimiz-ahlakımız-amelimiz düzgün olsun, saflarımız bozulmasın. Yeter ki onun bunun uydurduğu nizamları değil Allah'ın emrini model alalım.

Sizleri Allah'a emanet ediyor ve derginizle başbaşa bırakıyoruz.

Yıl: 15 Sayı: 153

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni

Ali Kaçar

Yazışma Adresi

İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü

Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım

Genç Birikim

Baskı

Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:

09.02.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

İsrail'in PKK ile İlişkileri ve Türkiye

Ali KAÇAR

10

2011'in Devrettikleri ve 2012'nin Düşündürdükleri

Süleyman ARSLANTAŞ

14

Demokrasi Aşkı, Kör Eder...

Celal SANCAR

18

Radikal İslam'ın ve İslamî Terörün Panzehiri: ılımlı İslam(!) - 5

Ubeydullah TOPRAK

26

Yaratana Kulluk Ya da Sorumluluklarımızın Bilincinde Olmak - III

İsa MEMİŞOĞLU

32

Suriye'de Müslüman Kardeşler Hareketi - II

Ali KAÇAR

36

Savaş Borusu Kimin İçin Çalıyor?

İran'ın "İlk Ateşi Açması" İçin Provoke Edilmesi / Çev: İsmail CEYLAN

41

Konferans: Hz. Peygamberin (SAV) İnsana Yaklaşımı

Bekir SAĞLAM

49

Vefatının 15. Yıldönümünde Abdülfettâh Ebû Gudde (rh.a)

Muhammed İMAMOĞLU

54

Basından Seçmeler

Derleyen: Aysel ARPACI

58

Allah'ın Arslanı Hz. Hamza

Şükran SAĞLAM

60

Hayat; İman, Cihad ve Şehadet

Davut DAŞKIRAN

62

Okumak

Fatih PALA

64

Allah Birr

Muhammed Mahi MÜNİR

İsrail'in PKK ile İlişkileri ve Türkiye

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Kürtlerin, Siyonistlerin gündemine girişi 1800'li yılların sonlarından itibaren başlamıştır. Bu çerçevede, Kürtlerle ilk ilişkiyi, Siyonist düşüncüyü ideolojileştiren Theodor Herzl kurmuştur. 1897'de toplanan dünya 1. Siyonist Kongresi'nde Yahudilere "Nil'den Fırat'a İsrail Devleti" hedefini işaret eden modern Siyonizm'in babası Theodor Herzl, siyasi Kürtçülerle de ilk temas kuran Yahudi liderdi. Theodor Herzl'in Hatıralarının 6. Cildinin 1417-1419 sayfalarında açıkça nakledildiğine göre, çeşitli yayın organlarında "Bir Kürt" imzasını kullanan Abdullah Cevdet, 1902'de Viyana'da Herzl'le temas kurmuş, hatta "Yahudilerin Filistin'e göçmeleri için Osmanlı yönetiminin nasıl ikna edilebileceği konusunda" Siyonistler için bir plan bile hazırlamıştır... Abdullah Cevdet'in Siyonistlere olan muhabbeti uzun süre devam etmiş, çıkardığı İçtihad dergisinde Mayıs 1905'de "Une Profession De Foi" başlıklı bir makale ile siyasi Siyonizm'i açıkça öven ilk İttihatçı-Kürtçü olmuş, Theodor Herzl'i "günümüzün peygamberi" (?) olarak selamlamıştır.¹

1900'lü yıllarda İttihatçı-Kürtçülerle başlayan bu ilişki, ilerleyen yıllarda da devam etmiştir. Nitekim bu amaçla istihbarat toplamak için bölgeye ilk olarak, sonradan MOSSAD'ın da kurucusu ve ilk başkanı olacak olan Haham Reuven Zoslanski daha 1931'lerde terör örgütü Haganah'ın başkanı ve daha sonra da Siyonist terör devletinin ilk başkanı olan Ben Gurion tarafından Ortadoğu ülkelerine gönderilmiştir.

Shiloah² Ağustos 1931'de gittiği Irak'ta üç yıl kalır ve bu arada Irak yönetiminin baskısına maruz kalan Kürtlerin İsrailliler için tabii müttefik olabilecekleri kanaatine varır."

Reuven'in Irak misyonu sırasında edindiği izlenimlerin en önemlisi ise, ülkenin kuzeyindeki dağlık bölgede gördüğü insanlardı. Bu bölge, Kürtlerin yaşadığı bölgeydi ve Reuven, bu insanlarla çok yakın ilişkiler kurmuştu. Dahası, Kürtlerin bir Arap ülkesinde yaşayan Arap olmayan bir azınlık olarak, Araplarla mücadele edeceği aşikâr olan müstakbel Yahudi Devleti için mükemmel bir müttefik olabilecekleri sonucuna varmıştı...

Türkiye'deki Kürtçülük hareketinin önde gelen isimlerinden Koçgiri ve Dersim isyanlarında yer alan daha sonra Türk hükümeti tarafından Divan-ı Harp'te giyabından ölüme mahkûm edilmesi üzerine ülkeyi terk ederek Halep'e yerleşen Veteriner Dr. M. Nuri Dersimi, hatıralarında Kürt hareketinin İsrail'le ilişkilerin 25 Eylül 1945'de Kudüs'te başladığını söylemektedir.

1930'larda başlayan ilişki 1950'li yılların sonlarından itibaren Molla Mustafa Barzani ile baba Barzani'nin ölümünden sonra da oğul Mesut Barzani ile devam etmiştir ve halen de devam etmektedir.³

2 Şiloah ismi, İbranice "görevli" anlamına gelen Shaliah kelimesinden türemiştir. Bu ismi, bu dönemde kod adı olarak kullanmış ve daha sonra da "Şiloah" onun soyadı olmuştur. Bkz; Kaçar, age. s.263

3Daha Geniş Bilgi için bkz; Kaçar, age. s.263

1 Ali Kaçar, Eğitimciye Notlar, Genç Birikim Yayınları, 1. bsk. Ankara, 2011 s.261-262

Siyonist İsrail, Yahudilerin Allah tarafından 'üstün bir ırk' ve 'seçilmiş bir kavim' olarak yaratıldığına ve bundan dolayı da 'sayılı günlerin dışında kendilerine ateşin dokunmayacağına' (Bakara, 2/80) inanırlar. Bu sapık ve sapkın inançlarının bir gereği olarak da kendilerinin efendi, diğer insanların ise kendilerine hizmet etmek amacıyla yaratıldığını iddia ederler. Bugün Ortadoğu'da, özellikle de Filistinlilere yönelik yaptıkları insanlık dışı uygulamalar da bu batıl inançlarının bir sonucudur. Aslında 1948'de Siyonist İsrail'in, Siyonist ve Arz-ı Mev'ud ideali temelinde ırkçı ve işgalci bir terör devleti olarak kurulma nedeni de bu inançlarıdır. Bu nedenle de kurulduğu günden bugüne kadar bu sapkın ve saptırıcı dini anlayışları gereğince bölge halklarına ve özellikle de Filistinlilere ölüm ve kan kusturmaktadır. 1948'de işgal ettiği topraklarla yetinmemiş, Batılı ve Doğulu emperyal devletlerin göz yumması hatta destekleri neticesinde her sene işgal ettiği bu toprakları daha da genişletmiş ve halen de genişletmeye devam etmektedir. Nitekim 1948'de Batı Kudüs başta olmak üzere birçok Filistinliye ait toprağı, 5 Haziran 1967'deki 6 gün savaşında ise Doğu Kudüs'ü, Batı Şeria'yı, Sina Yarımadası ile Golan Tepelerini işgal ederek topraklarını daha da genişletmiştir. Bu işgalci ve terörist tavrını ilerleyen yıllarda da devam ettirerek Filistinlilerin sadece topraklarını değil içinde oturdukları evleri bazen yıkarak, bazen de zorla boşaltarak, dünyanın çeşitli yerlerden getirttiği Siyonistleri yerleştirmektedir.

Siyonist İsrail, bir taraftan Araplara yönelik bu saldırgan ve işgalci tavrını vahşet boyutunda devam ettirirken, diğer taraftan da kendisini etrafı Araplarla çevrili bir adada yalnız ve güvensiz hissetmektedir. Bu nedenle de Arapların dışında ilişkiye geçebilecek, ittifaklar kurabilecek yeni arayışlara girmiştir. Bu amaçla da, Ortadoğu'da Araplarla birlikte yaşayan ve Arap olmayan azınlıklar ile Ortadoğu sınırları dışında kalan Etiyopya, Şah döneminin İran'ı ve Türkiye gibi ülkelerle ilişki kurmanın yollarını ara-

mıştır. Bu arayışın sonucunda Ortadoğu'da yaşayan azınlıkların içinde Kürtlerle ve İran (Şah rejimi yıkılıncaya kadar) Türkiye ve Etiyopya ile 'çevreleme politikası' gereğince iyi dostluklar ve ittifaklar kurmuştur.

PKK, DERİN DEVLETİN KONTROLÜNDE KURULMUŞTUR!..

PKK'nın MİT tarafından kurulduğu, Abdullah Öcalan'ın hem MİT, hem de Kontrgerilla tarafından yönlendirildiğine dair birçok iddia yazılıp çizilmiştir. Bu konudaki ilk iddia, Gazeteci Avni Özgürel tarafından gündeme getirilmiştir. Avni Özgürel, bu iddiasını Gazeteci Neşe Düzel'e şöyle aktarmıştır; "1965'te üniversite öğrencisiyken Türk Ocakları'ndan ayrılıp İkinci Kuvay-ı Milliye diye kendi derneğimizi kurduk... O dönemde Türkiye'de, özellikle gençlik arasında sol hareket geliyordu. Devlet de sağda, 'milliyetçi' diye isimlendirdiği gençlerin örgütlenmesini yüreklendiriyordu. Komünizme karşı bazı materyaller geliyordu ve biz de bunları dağıtıyorduk... Bu yayınları veren kuruluşlardan biri de Refik Korkut'un Fikir Ajansı'ydı. Bu tür neşriyatı dağıtmak için kurulmuştu. Ankara'da İzmir Caddesi'nde bir binanın bodrum katındaydı... Ajansa gittiğimde onu orada görüyordum. 1966, 1967 yıllarında ajansta gördüğüm o genç, hayal meyal hafızamda kalmış. Yıllar içinde Abdullah

Öcalan'ın resimlerini medyada gördüm ama insanlar yaşla birlikte değişiyor tabii. Ancak 1993'te Öcalan'la yüz yüze geldiğimizde bende birtakım çağrışımlar oldu. (Neşe Düzel'in bu yerin MİT'e ait bir yer olduğunu nereden biliyorsunuz? Sorusuna ise Avni Özgürel: Biliyoruz, cevabını veriyor) O dönem sadece bu ajanstan değil, başka kurumlardan da bu nevi yayınları alıyorduk. Milliyetçi gençliğe her biri farklı amaçla el atmış başka kuruluşlar da oldu o dönemde. Mesela Türkiye Çiftçi Teşekkülleri Federasyonu gibi birtakım kuruluşlar kuruluyor ve bunlar komünizme karşı özel yayınlar çıkarıyordu... 1993'e kadar hiç karşılaşmadım. 1993'de

gazetecileri Bekaa'ya basın toplantısına davet etti. Panaroma'nın genel yayın yönetmeni olarak ben de gittim. Bizimki haftalık dergi olduğundan, basın toplantısından sonra Öcalan'la dergi için özel söyleşi de yaptım. O özel görüşme sırasında kendisine sordum. 'Ankara'da İzmir Caddesi'nde Fikir Ajansı diye bir yer vardı. Yanlış hatırlıyor olabilirim ama birden bir şey çağrıştırdı. Bende seni orada gördüm gibi bir his uyandı' dedim. Bana, 'Yoo, doğru hatırlıyorsun. Ama ben bunları bir müddet sonra açıklayacağım' dedi.

Neşe Düzel: Peki o ajansta bulunan biri mutlaka MİT elemanı mıdır? Sorusuna da Avni Özgürel: En azından MİT'le irtibatlıdır,"⁴ cevabını vermiştir.

İkinci iddia ise, 31 Mart 1972'de Kızıldere'de Mahir Çayan ve arkadaşları bir Özel Harp operasyonu ile öldürülmüştü. Bu olayları protesto etmek için Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesinde boykot ilan edilmiş ve "Kahrolsun faşistler! Bağımsız Türkiye!" sloganları ile bütün öğrenciler dışarı çıkarılmıştı. Ayrıca 993 numaralı Abdullah Öcalan'ın da içinde bulunduğu bir grup öğrenci de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın kurtarılması için "Şafak" adı

verilen bildiriye dağıtıyorlardı. Bildiri dağıtmaktan dolayı Abdullah Öcalan, 8 Nisan 1972 tarihinde gözaltına alınmıştır. Bildiri dağıtmaktan dolayı "8 Nisan 1972 tarihinden itibaren 6 ay cezaevinde kalmıştır. Ekim 1972'de serbest bırakılmıştır. Savcı, iddianamesinde ağır ifadeler kullanmıştır. O iddianame esas alınsa yıllarca içeride kalırdı. Sonra bir anda Baki Tuğ mütaalaasını değiştirdi. İsim, Ramazan Özcan diye yazılmış, sekreter isimleri karıştırmış. Abdullah Özcan yazılmış, sonra Abdullah Öcalan olmuş. Öcalan'a haksızlık edilmiş. Dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Turgut Sunalp⁵ arıyor ve 'Öcalan adamımızdır, serbest bırakın!' diyor ve iddianame değiştiriliyor."⁶

Üçüncü iddia ise, Süleyman Demirel'e aittir. Araştırmacı-Yazar Necdet Pekmezci Apo ve Pilot-Öteki Devletin Derin Sırrı- PKK'nın MİT'olojik tarihi adlı kitabında Demirel'in 1989 yılında Güniz Sokak'ta bir konuşuna, PKK'nın eylem-

5 Turgut Sunalp, Özel Harp Dairesi, (1950'lerdeki ismi Seferberlik Tetkik Kurulu) yaygın olarak bilinen ismi Kontrgerilla henüz kurulmadan önce özel seçilen 16 kişilik subay ekibi ile birlikte ABD'ye gönderildi. Kansas'da Kontrgerilla eğitimi gören bu ekip yurda döndükten sonra 27 Eylül 1952'de Seferberlik Tetkik Daire Başkanlığı'nı (Özel Harp Dairesi-Kontrgerilla, şimdiki ismi ise Özel Kuvvetler Komutanlığı) kurdular.

6 Şamil Tayyar, Zaman Gazetesi, 19.11.2011; Ayrıca bkz; Necdet Pekmezci, Apo ve Pilot PKK'nın MİT'olojik Tarihi, Silüet Yayınları, 1.bsk Temmuz 2008 Ankara, s.105 vd.; Şamil Tayyar, Kürt Ergenekonu Derin PKK'nın Gizli Kodları, Timaş Yayınları, 1.bsk. Ekim 2011, İstanbul, s.23

4 Neşe Düzel'in Avni Özgürel ile yaptığı röportajdan. Taraf Gazetesi, 25.03.2011; Ayrıca bkz; Neşe Düzel'in Avni Özgürel ile Radikal Gazetesinde yaptığı 27.10.2003 tarihli röportaja.

lerinden ve ülkeye verdiği zararlardan söz ettiğini söyleyen Pekmezci, Demirel'in "Abdullah Öcalan'ın İstanbul'dan Ankara'ya gelmesine keşke izin verilmeseydi. O zamanlar Dev-Genç'i bölmek için böyle bir yol izlendi... Kürt gençlerini Marksistlerin elinden kurtarmak ve Dev-Genç bölünmek istendi. Bunda başarılı olundu olunmasına ama Abdullah Öcalan yağdan kıl çeker gibi kaydı gitti. Keşke Tuzluca'yır'da öldürülseydi!" dediğini yazmıştır.⁷

Abdullah Öcalan ise, gazeteci Mahir Sayın'la söyleşilerinden oluşan "Erkeği Öldürmek" kitabında MİT tarafından yanına yerleştirilen Pilot Necati'yi kullandıklarını ve MİT'in paralarını yediklerini söylüyordu. 1973 baharında Abdullah Öcalan 5-6 kişiyle⁸ birlikte Çubuk'ta bir ağacın altında bir örgüt kurma kararının alınmasıyla gündeme gelmiştir. Mahir Çayan'ın iyi bir sempatizanı olduğunu söyleyen Abdullah Öcalan kendi ifadesiyle ilk toplantılarından itibaren MİT ve kontrgerilla tarafından kontrol edilmeye çalışılmıştır. Bu kontrolü MİT, kendi elemanı Ali Yıldırım'ın kızı Kesire, kontrgerilla⁹ ise Ağrılı Kürt Pilot Necati¹⁰ kanalıyla sağlamaktaydı. Abdullah Öcalan bu durumun farkına vardıklarını söylese de en gizli toplantıyı Pilot Necati'nin tuttuğu bir yerde yapmakta da bir beis görmemişti.¹¹ Abdullah Öcalan bir soruyu: "MİT beni beslemedi ama MİT'in klasik yöntemlerle beni kontrole alma çabaları vardı. Bunun için parayı gözden çıkardı tabii. Biliyorsunuz örtülü ödenekten bunun için paralar sonuna kadar gözden çıkarılır. Bize de biraz neması kaldı"¹² şeklinde cevaplandırıyordu.

7 Pekmezci, age.s.146-147

8 Daha geniş bilgi için bkz: Mehmet Ali Birand, APO ve PKK, Milliyet Yayınları, 5. bsk. Kasım 1992, İstanbul sh. 84 vd; Mahir Sayın, Erkeği öldürmek, Zelay Yayınları 1. bsk. Mart 1998, İstanbul, sh. 86 vd.

9 Abdullah Öcalan şöyle diyor; "Sonradan anlaşılacak ki bu iki ilişki sanırım MİT'in hatta kontr-gerillanın bizi marke etme ilişkisidir. Çünkü Ali Yıldırım'dır, Kesire'nin babası, şöyle diyor; (1985'te Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan) "Biz kızımızı bu adamı devletin kontrolüne almak için verdik" Mahir Sayın, age. sh. 89

10 Abdullah Öcalan Pilot Necati (Kaya) ile ilgili de şöyle diyor; "Necati Kaya gerçekte hava assubayı idi. Ağrılı bir Kürttü... 1 Ocak 1977'de, Ağrılı Necati'nin tuttuğu bir yerde toplandık. Çok tedbirliydik. Sobanın (üstünü) açtık. Bir şey olursa elimizdeki kâğıtları hemen yakacağız. Geniş bir toplantıydı. Necati'nin ne olduğunu da bilmiyorduk, sanıyorum o zaman ki deneyimle kontrgerilladan olabilirdi... Kürt kökenli olduğu için, hukuk dışı bir uygulama ile atıldığını sivil pilotluğa geçtiğini söylemişti. Birand, age. sh.87; Sayın, age. sh.88-89

11 Birand, age. sh.87; Sayın, age. sh. 89 vd.

12 Aydoğan Vatandaş, ArmegeDon Türkiye-İsrail Gizli Savaşı, Timaş Yayınları, 1997, İstanbul s. 89,91; Ayrıca, bkz; Sayın, age. sh.91.

Dördüncü iddia, "bomba uzmanı" emekli komiser Nazmi Nuri Çelik tarafından gündeme getirilmiştir. Komiser Çelik, 1984'de Eruh'ta görev yaparken PKK'lılar tarafından patlatılan bombaların "MKE ürünü" olduğunu tespit edince, zanlılara "MKE yapımı bombaları nereden aldınız?" diye sormuş. Ancak İl Emniyet Müdürü Mustafa Tatar'ın tepki göstermesi üzerine bu sorunun cevabını alamamıştır. Bombaların PKK'lıların eline nasıl geçtiğini çözmek için seri numaralarıyla birlikte MKE'ye bildirmiş, kurumdaki aldığı cevap bu bombaların Genelkurmay Başkanlığı tarafından teslim alındığı şeklinde olmuş. Kurumdan aldığı bu yazının kopyasıyla birlikte seri numaraları olan bombaların hangi birliğe verildiğine dair bir yazıyı da Genelkurmay Başkanlığı'na göndermiş. Ancak, bugüne kadar hiçbir yazısına cevap alamamıştır.¹³

Beşinci iddia ise Kürt aydını Kemal Burkay tarafından gündeme getirilmiştir. TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu bünyesinde kurulan terör alt komisyonuna konuşan Kemal Burkay, PKK'nın 1977 yılında devlet tarafından diğer örgütleri etkisiz kılmak amacıyla kurulduğunu ve finanse edildiğini savunmuştur. PKK ile ayrıntılı bilgi veren Burkay ifadesinde şunları söylemiştir; "PKK, bir devlet projesidir. Öcalan, Mahir Sayın'ın 'Erkeği Öldürmek' adlı kitabında eşi Kesire'nin ve yüzbaşı pilot Necati'nin ajan olduğunu ve onları kullandığını söylüyor. Öcalan, 'PKK'yı kurduk, silah ve ekmeğimizi devlet verdi. Korumamızı üç yıl devlet sağladı. Bizden istenen Kürt örgütleriyle savaşmaktır" demıştır.

Bu tür iddiaları daha da çoğaltmak mümkündür. Ancak zikrettiğimiz bu iddialar bile, PKK'nın derin devlet tarafından kurulduğunu, finanse edildiğini göstermesi açısından yeterlidir.

PKK, İSRAİL İLİŞKİLERİ!..

Siyonist İsrail'in yukarıda da belirtildiği gibi Kürtlerle ilişkisi 1930'lu yıllara dayanmaktadır. 1960'lardan sonra ise bu ilişki özellikle de baba Molla Mustafa Barzani döneminde artarak devam etmiştir. Molla Mustafa Barzani 1 Mart 1979'da ABD'de öldükten sonra bu ilişki bitmemiş, oğul Mesut Barzani döneminde gelişerek ve genişleyerek devam etmiştir. Bu ilişki nedeniyedir ki, Siyonist İsrail bugün, Kuzey Irak'ta çok etkindir. Bu süreçte Siyonist İsrail, sadece Kürtlerle ilişki kurmamış, Arapların dışında herkesle ilişki kurmaya çalışmıştır. Farslarla, Türklerle, Araplar arasında yaşayan Çerkezler, Marunîler

13 Zaman Gazetesi, 30.01.2012

vb azınlıklarla da ilişki kurmuştur. Türkiye'nin Siyonist İsrail ile kurduğu ilişki, İsrail'in kuruluş yıllarına kadar uzanmaktadır. Çünkü halkı Müslüman olan ülkelerin arasında Siyonist İsrail'i ilk tanıyan Türkiye olmuştur. Türkiye'nin bu ilişkisi 1990'lı yıllara kadar zikzaklı bir şekilde aralıksız devam etmiştir. 1990'lı yılların ortalarından itibaren ise, kısa bir süre içerisinde ivme kazanarak stratejik ortaklık seviyesine kadar yükselmiştir. Siyonist İsrail, bir taraftan Türkiye ile ilişkilerini bu şekilde geliştirirken diğer taraftan Türkiye karşı terör faaliyetlerinde bulunan PKK'yı da el altında desteklemeye devam etmiştir. Siyonist İsrail, Mavi Marmara olayına kadar, PKK'ya olan bu desteğini PJAK üzerinden silah yardımı, Kıbrıs'ın Rum kesiminde ise PKK'lılara eğitim vermek şeklinde gerçekleştirmekte idi.

AKP'nin iktidara geldiği ilk yıllarda da İsrail ile ilişkilerin devamında herhangi bir problem yaşanmamıştır. Ancak Mart 2004'de Şeyh Ahmed Yasin'in şehadeti dolayısıyla Başbakan Erdoğan'ın takındığı sert tavır, ABD'nin araya girmesiyle kısa bir süre içerisinde normale dönmüştür. Bu durum bile özellikle de siyasi, ekonomik, askeri ve istihbari ilişkilerde bir sıkıntı meydana getirmemiştir. Değişik zamanlarda Gazze'ye yönelik yapılan saldırılar, Konya Hava sahasında eğitim uçuşları yapan Siyonist uçaklar tarafından gerçekleştirilmiş olmasına rağmen ilişkilerde hiçbir sıkıntı yaşanmamıştır.

Siyonist İsrail ile Türkiye arasındaki ilişkilerde travma, Başbakan Erdoğan'ın 2009 Da-

vos Dünya Ekonomik Forumu'nda çıkışı ve onu takiben 31 Mayıs 2010'da Mavi Marmara Gemi olayı ile yaşanmıştır. Zaten Siyonist İsrail'in PKK'ya açıkça destek verme düşüncesi de bu iki olayla birlikte gündeme gelmiştir. Nitekim İsrail Dışişleri Bakanı Avigdor Lieberman'ın, Yedioth Ahronoth Gazetesi'nde yayınlanan "PKK örgütüne askeri yardım teklifinde bulunabilecekleri" tehdidini bu dönemde dile getirmiştir.

Gerçi Siyonist Bakan Lieberman bu açıklamayı yapmasından çok önceleri Siyonist İsrail'in PKK'yı Türkiye aleyhine kullandığı çokça gündeme getirilmiştir. Nitekim ABD'li gazeteci Seymour Hersh, Yahudilerin, bölgede istikrarsız bir Türkiye istediği için PKK'yı kullandıklarını, özellikle de silah konusunda PKK'ya son derece büyük destek verdiklerini belirtmiştir. Hatta daha da ileri giden Hersh; 'dikkat edin PKK ve PJAK'ın kullandığı silahlar aynı. Hatta seri numaraları bile birbirlerinin devamı. Kandil'e silah yardımı helikopterlerle yapıldı. İsrail PKK'ya desteğini zamanla arttırdı. Birçok ülkedeki MOSSAD ajanları, bu konuda çalışıyor'¹⁴ iddiasında bulunmuştur.

Ortadoğu ve Afrika Araştırmaları Merkezi Başkanı Dr. Sedat Laçiner de, İskenderun'da yaşanan ve 7 askerin ölümü ile neticelenen saldırı ile İsrail'in Gazze yardım konvoyuna yaptığı saldırı arasında bir ilişki olduğunu söyleyerek "İsrail PKK'yı PJAK üzerinden Kuzey Irak'ta

14 <http://www.mevzuwatan.com/haber/2925-turkiyedekicok-gizli-abd-ustleri-hangi-illerde-.html>

Mossad'dan ayrılmış ya da İsrail ordusundan emekli olmuş kişiler kanalıyla desteklediğini, bu tip haberlere ABD ve İsrail gazetelerinde de yer verildiğini, büyük şehirlerde bombalı saldırıda bulunma planları yapan PKK'lıların İsrail tarafından eğitildiğini, Murat Karayılan'ın 1-2 yıl önce bir Amerikan gazetesine verdiği demeçte "Biz ABD'yi seviyoruz. PKK varlığını sona erdirmeyin ve bizi kullanın dediğini" belirtmiştir.

Tipki Siyonist Bakan gibi PKK'nın ikinci adamı Murat Karayılan da bu ilişkiyi gizlemiyor, hatta İsrail'in düşmanlarının PKK'ya da düşman olduklarını söyleyerek bu ilişkinin geldiği boyutu açıkça dile getirmiştir. Murat Karayılan, 21 Eylül 2010'da İsrail'in Kanal-2 Televizyonu'na verdiği bir röportajda; "İsrail ve PKK'nın düşmanları ortak" deyip, bir çağrıda bulunmuştu;

"İsrail, PKK ile işbirliği yapmalıdır!.. Çünkü Türkiye; İsrail'in düşmanları olan Suriye ve İran ile iyi ilişkiler içinde bulunmaktadır!.. İsrail bilmelidir ki; PKK'nın düşmanları, aynı zamanda İsrail'in de düşmanlarıdır!"

"Hepsinden öte, sizler Holokosttan, katliamlardan, sürgünlerden geçtiniz. Şimdi bizim halkımıza bakın. Aynı kaderi paylaşıyorlar. Bu bölgedeki herkes, Suriyeliler, Türkler, İranlılar, bizleri, sizleri yok etmek istiyorlar.

Bizler sizinle bir zamanlar dosttuk. 1960 ve 1970'lerde İsrail, Kürtlere yardım etti..."

Aynı kanalda, -İsrail'in TV kanalı "Kanal 2"- İsrail'in MOSSAD aracılığı ile PKK militanlarını nasıl eğittiğini anlatan bir belgesel yayınlanmıştır. Geçtiğimiz Eylül ayında yapılan ve PKK yöneticisi Murat Karayılan'ın Türkiye'ye karşı İsrail ile işbirliği teklif ettiği belgeselin tamamı yayınlanmıştır. Yeni Akit gazetesi o belgeselde Karayılan'ın açıklamalarını yayınlamıştır. İşte belgeselde yer alan o açıklamalar:

"TEL AVİV-ERBİL EL ELE, AHİR ZAMANA KADAR"

Belgeseli hazırlayan İtai Anghel: "İyi dost Türkiye idi. Uzun seneler İsrail'in müttefiki olan Türkiye. Bu ülkeyi ve vatandaşlarını tartışmasız sevmiştim. Ve günün birinde bir filo Gazze'ye geldi ve her şey alt üst oldu. İstanbul'a son geldiğimde "İsrail'e ölüm" sloganları atan insanlar ile karşılaştım. "Siyonist köpekler hesap verecek" sloganları her yerde idi. En açık şekli ile onlar artık İsrail'in dostu olmadıklarını ifade ettiler. En belirgin ifade şekli de Başbakanlarının yeni dostları olan Ahmedinejad, Nasrullah ve Hamas huzurunda beyan ettiler. Böylece Türkiye'yi terk ederek Kuzey Irak sınırını geç-

tim. Ki orada Türkiye'nin en acı düşmanları yaşıyordu: Yasadışı Kürt örgütü PKK oradaydı.

PKK lideri Murat Karayılan: Bütün ülkeler arasında İsrail bizi en kolay anlayabilecek insanlardır. Çünkü Kürtler, Yahudiler gibidir. Soykırım geçirdiler, sürgün yaşadılar ve takip edildiler.

PKK'lı teröristlerin bir şarkısı: Kürdi Kurdistan/ Güzel İsrail/ Kurdi Kürdistan/ Güzel İsrail/ Bunu da onu da seviyoruz/ Dünyanın sonuna kadar/ İkisini de seviyoruz/ Ahırzaman'a kadar/ Bu İsrail-Kürttür. Bizim projemiz budur/ Tel-Aviv ve Erbil/ Ellerini birleştiriyorlar/ Tel-Aviv ve Erbil/ Ellerini birleştiriyorlar/ Birlikte aslanlar gibi olacağız/ Birlikte aslanlar gibi olacağız¹⁵

ADANA'DA DENİZE DÜŞEN İSRAİL HERONU!..

Türkiye'de son aylarda PKK'ya yönelik operasyonların yoğunlaşması PKK'yı hem Kandil'de, hem de Kuzey Irak'ta sıkıştırmıştır. Bu nedenle de PKK kendine yeni Kandil'ler aramaya başlamıştır. Türkiye'nin Suriye ile ilişkilerinin bozulması PKK için yeni bir fırsat doğurmuştur. Zaten PKK'lıların içerisinde bir hayli Suriyelinin de bulunması ve ayrıca PKK'nın Suriye ile geçmişte kurduğu ilişkiler, PKK'nın Suriye'ye yerleşmesini kolaylaştırmıştır. Örgüt liderlerinden Fehman Hüseyin'in son günlerde Suriye'de olduğu bilgisi de PKK'nın bu ülkeye taşındığı iddiasını güçlendirmiştir. İddialar, PKK'lıların iki noktada Suriye'ye yerleştiği yönündedir. Bu noktalardan biri Suriye'de Kilis'in karşısında, diğeri ise Hatay Kumlu İlçesi'nin karşısında bulunmaktadır. PKK, Suriye'nin kolluk kuvvetleri gibi buralarda kaçakçılardan vergi adı altında para toplamaya ve yol kontrolü yapmaya bile başlamıştır.

PKK, Suriye'ye yerleşirken, Siyonist İsrail de insansız hava araçlarıyla PKK'ya Türkiye sınırındaki gelişmelerle ilgili istihbari bilgi aktardığı iddiaları gündeme gelmeye başlamıştır. Hatay ve Adana yöresinde görülen ve Türkiye ile İsrail arasında krize neden olan insansız hava aracı Heronlardan biri, Adana'nın Karataş İlçesi açıklarında avlanan İskenderunlu bir balığın ağına takılması bu iddiaları güçlendirmiştir. Sahil Güvenlik Komutanlığı'nca bütün parçalarıyla birlikte çıkarılarak Genelkurmay Başkanlığı'na gönderilen Heronun, İsrail Hava Kuvvetleri'ne ait olduğu anlaşılmıştır. Gelişmiş kameralı sistemleriyle gece gündüz kullanılabilen Heronlar, 350 kilometrelik menzilleriyle istihbarat avantajı sağlıyor. Genelkurmay Başkanlığı ve MİT

tarafından oluşturulan bir uzman heyet İsrail'e ait olduğu ortaya çıkan Heron'la ilgili teknik incelemesini sürdürüyor. Siyonist İsrail, sadece Suriye sınırında PKK'ya anlık istihbarat sağlamıyor, aynı zamanda hem Türkiye içerisinde, hem de Irak sınırında da istihbari bilgi sağlamaktadır.

Kasım 2011 ayında Siyonist İsrail ile PKK arasındaki ilişkiye açığa çıkaran bir olay da Mersin'de gerçekleşmiştir. Mersin Aydınık'ta mobilya yüklü bir kamyonu düzenlenen operasyonla yakalanan PKK'nın Amanoslar yapılanması Antalya grubunun sözde lideri Kenan Yıldızbakan'ın İsrail bağlantısına işaret eden detaylara ulaşılmıştır. Yakalanan PKK'lı Barış Kızılcay, Kenan Yıldızbakan'ın İsrail ilişkisine ilişkin bilgi vermiştir. "Özgür Murat" kod adlı Barış Kızılcay, İskenderun saldırısında bizzat yer alan "Fırat Siverek" kod adlı Kenan Yıldızbakan'ın İsrail'e gidip geldiğini ve İsrailli bir kadının evinde kaldığını söylemiştir. İskenderun'daki eylemi Kenan Yıldızbakan ile "Sefkan Amed" kod isimli Cengiz Nergiz'in gerçekleştirdiğini söylediği belirtilen Kızılcay'ın şu bilgileri verdiği öğrenilmiştir: "Roketatarı Sefkan, M-16'yı ise Fırat'ın kullandığını kendilerinden dinledim. İskenderun eyleminin İsrail tarafından yaptırıldığı yönünde haberler çıkması örgüt içinde rahatsızlık yaratmıştır. Ben somut olarak, eylem İsrail istihbaratının işidir diyemem fakat ister sohbetlerde isterse Fırat arkadaşın İsrail'deki yaşantısı ayrıca bir İsrailli bir kadınla İsrail'de kalması belli bir noktada İsrail halkını destekleyen sohbetleri göze çarpmaktaydı" demiştir. Kenan Yıldızbakan'ın da "Evet İsrail'e gittim. İnşaat işiyle uğraşıyordum. Bu yüzden gittim" dediği öğrenilmiştir. İstihbarat Daire Başkanlığı Kenan Yıldızbakan'ın ülkeye giriş çıkışlarını incelemeye almıştır.¹⁶

Türkiye'de, sıradan bir vatandaştan tutun, en üst makamlarda bulunan yetkililere kadar herkes, PKK'nın, hem Siyonist İsrail ve hem de başta ABD olmak üzere batılı devletler tarafından desteklendiğine inanmaktadır. Bu, sivil ve askeri üst düzey yetkililerin zaman zaman yaptıkları açıklamalara da açıkça yansımaktadır. Ancak PKK'ya yönelik bu desteği engellemek için bir şey yapmaya kalkışanlar ise, bir şekilde, bazen bir kaza ile bazen bir kaza kurşunu ile bazen de bir suikastla ortadan kaldırılmıştır. Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis 17 Şubat 1993), Diyarbakır Jandar-

ma Bölge Komutanı Tuğgeneral Bahtiyar Aydın (22 Ekim 1993), Mardin Jandarma Alay Komutanı Albay Rıdvan Özden (12 Ağustos 1995), Cumhurbaşkanı Turgut Özal (17 Nisan 1993), gazeteci yazar Uğur Mumcu (24 Ocak 1993), Bedri İncetahtacı (21 Kasım 1999) gibi şahsiyetler bu şekilde faili meçhule kurban gidenlerden ilk akla gelen birkaç isimdir. Aslında Bahriye Üçok'tan Ahmet Taner Kışlalı'ya kadar birçok siyasi suikastın arkasında da aynı şebekenin olduğunu söylemek çok abartılı olmayacaktır.

Hırsız içerideyken kapıyı sürgülemenin hiçbir anlamı yoktur. Çünkü PKK ve diğer terör örgütlerini kışkırtanlar, finanse edenler, geceleyin kurt, gündüzleyin kuzu postuna bürünenler, CIA ve MOSSAD gibi eli kanlı istihbarat örgütleridir. Kimse kimseyi kandırmasın, ülkeyi tümör hücreleri gibi sarmış eli kanlı bu askeri ve istihbarat üsleri bu ülkede bulunduğu ve faaliyetlerini serbest bir şekilde sürdürdüğü müddetçe, terör faaliyetleri de, faili meçhuller de bitmeyecektir. Çünkü bu faaliyetleri destekleyen, finanse eden, dost, hatta stratejik müttefik görünen bu emperyal ülkelerdir. İşgalden bu yana Kuzey Irak dâhil bütünüyle Irak, ABD'nin işgali ve istilası altındadır. PKK kampları da genelde Kuzey Irak'ta, yani ABD'nin egemen olduğu bölgede bulunmaktadır. Türkiye'ye yönelik 150-200 kişilik PKK'lı saldırılar da, ABD'nin işgali altında olan bu topraklardan yapılmaktadır. PKK'nın ABD'ye rağmen bu saldırıları gerçekleştirmesi mümkün değildir. Şayet ABD, PKK'dan kaynaklanan terörünün bitmesini isteseydi, bu, ABD açısından 24 saat bile sürmezdi. Demek ki, ABD, PKK terörünün bitmesini istememektedir. Dolayısıyla 'Anlık istihbarat', 'Heron'lar, 'predatör'ler hepsi hikâyedir. İpin ucu ABD'nin ya da Siyonist İsrail'in elinde olduğu müddetçe terör asla bitmeyecektir. Şayet aksi olsaydı yani İHA'lardan (İnsansız Hava Araçları) gelen görüntüler ve bilgiler doğrudan ve tam olarak Türkiye'ye verilmiş olsaydı, ne Dağlıca baskını, ne Aktütün baskını ve ne de Uludere katliamı gerçekleşirdi. Halen bu baskınların, özellikle de Uludere'de katledilen 34 insanın nasıl ve hangi istihbari bilgiye dayalı olarak katledildikleri bilinmemektedir. Şu ana kadar siyasilerden de, askeri kesimden de doyurucu, ikna edici bir açıklama yapılmamıştır. Bu utanılacak bir durumdur. Uludere'de öldürülen gencecik delikanlıların aileleri tazminat değil, bir önce sorumluların bulunmasını istemektedirler. AKP hükümeti bir an önce bu sese kulak vermelidir. Aksi halde insanlık vicdanında da, tarih önünde de mahkûm olacaktır. 01.02.2012

16 <http://www.sabah.com.tr/Gundem/2011/11/20/pkkli-tetikcinin-israile-iliskisi-mercek-altinda>

2011'in Devrettikleri ve 2012'nin Düşündürdükleri

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Amerikan eski başkanı Bush, 11 Eylül 2001 saldırıları ardından; "Savaşta-yız, teröristler tarafından Amerika'ya karşı açılmış bir savaş var ve buna cevap vereceğiz. Bunları kimlerin yaptığını bulacağız ve onları saklandıkları delikten çıkartarak adalete teslim edeceğiz." demişti. Yine aynı konuşmanın devamında yeni bir 'haçlı seferi'nden de bahsetmişti. 20 Eylül 2001'de açıklamış olduğu; 'Ulusal Güvenlik Stratejisi'nin son bölümünde Amerika'nın hedeflerini açıklarken, özellikle Müslüman ülkeler başta olmak üzere demokrasi ve insan haklarını tüm dünyaya yayacaklarını da ilan etmişti...

2000-2008 oğul Bush dönemi Amerika için, İslâm dünyası için, askeri açıdan oldukça hareketli geçti. Afganistan işgal edildi, Irak işgal edildi. İşgal edilen yerlerde başta Bağdat olmak üzere ümmetin yeraltı ve yerüstü neredeyse tüm imkânları talan edildi, yağmalandı. Arşivler müzeler, kütüphaneler yakıldı-yıkıldı. Onların Avrupa'da arka bacakları olan Sırplar da Bosna işgalinde aynı şeyleri yapmışlardı. Saraybosna'da bulunan Kütüphane ile arşiv merkezleri saldırının ilk günlerinde yağmalandı ve yakıldı.

Amerika yeni yüzyıla saldırı ve işgallerle girdi. Irak'ta, Afganistan'da yüzbinlerle ifade edilecek insan katliamlarına, işkencelere, tecavüzlere Amerikan işgal kuvvetleri imza attılar. Yerli işbirlikçiler eliyle zeminlerini sağlamlaştırmaya çalıştılar. Sovyet işgali sonrası Taliban'ın Afganistan'da iktidara gelmesine Pakistan'la

birlikte yardımcı olan Amerika, kendi işgalinden sonra hem Taliban'ı devirdi hem de kendisine her türlü yardımı yapmakta cömert davranan Pakistan'ı cezalandırmaya başladı. Yani kendisi ile işbirliği yapan tetikçilerini işleri bittikten sonra gözden çıkartmakta bir beis görmedi. Doğrusu bireysel ve kurumsal tetikçilerin hep akıbeti aynı olmuştur..

Amerika'nın eski başkanı Bush'un 20 Eylül 2001 konuşmasının son kısmında yer alan ve özellikle İslam ülkelerine demokrasi ve insan haklarına yönelik tasarı ve taahhütleri gerçekleştirdi mi? Elbette ki hayır. Bırakınız demokrasi ve insan hakları konusunda iyileşmelerini, bölge halkları neredeyse Saddam'ın, Taliban'ın vb.nin gününü aramaya başladılar. Çok basit bir örnek; 25 Ocak 2006'da Filistin'de özellikle üç partinin katıldığı, uluslararası gözlemcilerin de gözlemlediği demokratik bir seçim yapıldı. El-Fetih, Hamas ve liderliğini Hristiyan Hanan Aşravi'nin yaptığı 'üçüncü yol' partilerinin katılımı ile gerçekleşen seçimlerin sonucunda 142 sandalyeli meclisin 76 sandalyesini Hamas kazanmıştı. Başta İsrail, Amerika ve onların yerli işbirlikçileri bu sonucu kabullenmediler. Tıpkı 1991'de Cezayir'de birinci tur seçimlerin % 78'ini alan FİS'i kabullenmedikleri gibi. Dolayısı ile Amerika'nın ve Batı'nın asla kendilerinden olmayanların demokrasi, demokratik haklar, insan hakları, hukukun üstünlüğü gibi konularda başarı elde etmelerini kabullenmek gibi bir huyları yoktur. Onlar kesinlikle 'kendilerinden olmadıkça' Müslümanları ve diğerlerini sevmeyizler. Allah rahmet etsin İran İslâm Devrimi

lideri Humeyni'nin Amerika için taktığı bir sıfat vardı; 'BÜYÜK ŞEYTAN'. Gerçekten Amerika ile şeytan'ın karakterleri ne kadar da birbirine benziyor. Hani söylerler ya; İnsan ömrünün son demlerinde su istemiş, şeytan suyu getirir ve dermiş ki; 'ver imanını vereyim suyu'. Amerika'da demokrasi ve insan hakları vaat ettiği ülkelere ve insanlarına aynı teklifi yapıyor; 'verin imanınızı, paranızı, imkânınızı vereyim demokrasiyi' diyor. Tabii ki aklı başında olan tüm insanlara ve ülkelere düşen görev de, bu şartlar altında; demokrasinizi de, insan haklarınızı da başınıza çalın demektir.

Afganistan, Ortadoğu, İslâm coğrafyası büyük şeytan Amerika'nın bölgeye gelmesinden sonra daha da berbat hale geldi. Amerika 2011 Aralık ayı itibarıyla Irak'ı terk ederken Ortadoğu ve Kuzey Afrika'ya Arap Baharı rüzgârına terk ederek gitti. Yarın, muhtemelen 2012'nin sonlarına doğru Kasım 2012 Amerikan başkanlık seçimleri öncesinde Afganistan'dan da çekilecek ve oraya da önemli fitne tohumları, halklarına rağmen var olan yöneticiler bırakarak gidecek. Gerek Amerika ve gerekse Batı dünyası İslâm coğrafyasının hiçbir köşesinde İslâm'ın alternatif olmasına rıza göstermiyorlar. Müslümanların, özellikle demokratlaşmış, laik-

leşmiş olanlarının alternatif olmaları onları ür-kütmüyor, korkutmuyor. Sonuç itibarıyla 'Mısır'ı namazsız-abdestsiz demokratlar yöneteceğine, namazlı-abdestli demokratlar yönetsin' istiyorlar. Bunun Amerikan ve İngiliz menfaatleri ile çatışan bir yanı yoktur!

Bakınız İran'da 1979'dan bu yana birçok kereler meclis seçimleri, cumhurbaşkanlığı seçimleri yapıldı. Eğer demokrasi denilen meret bir yönetim biçimi ise bunun en âlâsı İran'da gerçekleşti. Ama hayır, bizim, demokrasiyi bir dünya görüşü olarak değil de, yönetim biçimi olarak gören saftirikler olaylara derinlemesine baksalar Amerika'nın ve Batı'nın bizim coğrafyamızda demokrasiyi, insan haklarını vs. ip-lemeliklerini görecekler. İran, Cezayir, Filistin seçimleri bunun somut örnekleridir. Mısır'da üç aşamalı seçimler yapıldı. Müslüman Kardeşlerin Partisi olarak isimlendirilen Hürriyet ve Kalkınma Partisi ile Selefi'lerin En-Nur Partisi çoğunluğu elde etti. Ve onlar şimdi iktidar. Yani İslâm değil, Müslüman'ım diyenler iktidar. Göreceğiz 'Arap Baharı' İslâm'ın iktidarının mı yoksa namazlı-abdestli Müslüman demokratların iktidarını mı sağladı..

2011'i Yasemin Devrimi, Arap Baharı, İran-İsrail, İran-ABD, ABD-Pakistan, Türkiye-İs-

rail, Türkiye-Fransa sürtüşmeleri ile noktalandı. 2012, 2011'de yaşananların hayata dönüşü ya da hayatı sürdürüşü olarak tezahür edecekmiş gibi gözüküyor. Dikkat edilirse Mart 2011'den bu yana AB, ABD, BM adeta Suriye'ye mühlet verdi. Irak'ta Maliki'yi tüm ayrımcı, bölücü, mezhep kışkırtıcı politikalarına rağmen desteklemeye özen gösterdiler. İsrail'in negatif, işgalci, tahrik edici politika ve uygulamalarını tasdik ve teşvik ettiler. Yetmedi El-Fetih-Hamas yakınlaşmasına teşvik ile El-Fetih'i Hamas'a benzetmek yerine; Hamas'ı El-Fetih'e benzetmeye gayret ettiler. Sanki 1970'de Filistinlileri katledenlerden birisi de Ürdün değilmiş gibi, Ürdün'ün başkenti Amman'da barış görüşmelerini başlattılar.

1990 Şam sürgününden bu yana Filistin davasında istikrarlı duruşu ile ve keza İsrail'i 1967 öncesi değil, 1948 öncesine öteleyen söylem ve eylemleri ile Filistin davasına gönül veren hemen herkesin bağrında bir yer edinen Halid Meşal'in Filistin siyasi büro şefliğinden ayrılma kararı da El-Fetih-Hamas yakınlaşmasına düşülen önemli bir şerhtir!..

Elbette Filistin'de bütün tarafların Hakkın ve halkın razı olacağı ortak bir paydada birleşmesi şayan-ı arzudur. Ama doğrusu El-Fetih'in sadece (şimdilik) tek kırmızıçizgisinin Doğu Kudüs'ün Filistin'in başkenti olduğunu dikkate alırsak, Siyonist İsrail'in varlığı, onlarla varılan Oslo Mutabakatı, Kahire ve Taba Anlaşmaları ile ilgili bir sorununun olmadığı açıktır. Ayrıntıya girmeye gerek yok ama bir cümleyle ifade edersek Oslo Mutabakatı (13 Eylül 1993) İsrail karşıtı tüm güç, birikim ve kişilerin İsrail makamlarına ihbarını, teslimini ya da imhasını içeren bir mutabakat. Keza Kahire ve Taba Anlaşmaları da işgal edilen Filistin topraklarını A, B, C şeklinde tasnifini, A bölümündeki çok cüz'i (% 11,9) bir toprağın tamamen Filistinlilere, B bölümü İsrail ve Filistinlilere ait toprak, C bölümü ise işgal altındaki toprakların % 62'sini

2011, başkaldırı, isyan yılı olarak geçti. 2012, isyanın, despot yönetimlerin geri kalanının da sona erdiği, Batı'nın arzu ettiği kadar demokrasi ve insan haklarının cari olduğu bir yıl olacak. Ve yine bölgede İran-ABD, İran-İsrail çatışmalarının olmayacağı-stratejik olarak olamayacağı bir yıl olacak ve belki de 2013'e haritaların değiştiği, Müslümanları tatmin etmese de İsrail'in güvenliği için Filistin Devleti'nin kurulduğu bir Ortadoğu tablosu ile gidecek.. Allah'tan hayırlısı..

oluşturuyor ve toprakların tamamı İsrail'e ait olması karar altına alınıyor. Şimdi şu soruyu soralım; Hamas tüm bunları dikkate alarak mı, almadan mı El-Fetih'le yakınlaşıyor? Aslında Halid Meşal'in kararı bu soruya cevap veriyor sayılır.

İsrail'in kurulduğundan bu yana bölgede meşruiyet ve güvenlik kaygısı taşıdığı bilinmektedir. Bu yüzden de sürekli teyakkuzda, sürekli korku ve endişe içerisinde. Bu nedenle de kendisinin uluslararası tüm anlaşmalara, yasaklamalara aldırış etmeksizin her türlü nükleer, konvansiyonel, biyolojik ve kimyasal silahlar edinmesine rağmen; Pakistan'ın, İran'ın nükleer çalışmalarını velev ki enerji amaçlı da olsa tehdit olarak algılaması ve bu yüzden de

bilhassa İran'ı sürekli tehdidi, 2012 yılını Körfez açısından netameli hale getirmiştir. Özellikle Arap Baharı nedeniyle bölgede halklarına rağmen var olan birçok müttefikini kaybetmiş olması İsrail'i daha da saldırganlaştırmakta. İran ve Türkiye gibi bölgenin iki önemli ve güçlü ülkesini karşısına alması da İsrail'i büsbütün güvensiz hale getirmiştir. İsrail, Amerika'nın Irak'ı terk etmesini de içine sindiremedi ve bu yüzden de bir şekilde Amerikan 5. Filosu'nun Körfez'de bulunmasını çok istedi. Evet, İran'ın tüm tehditlerine rağmen 5. Filoya ait birkaç firkateyn, 150 uçak bulunduran uçak gemisi İsrail'in isteği, Amerika'nın tasvibi ile Körfeze girdi. Üstelik neredeyse tüm Avrupa ülkelerinin kararı ile İran'a ambargo kararı alındı. 1 Temmuz 2012 itibarıyla petrol ithaline yasak getirildi. İran'ın Avrupa bankalarındaki mevduatına dondurma kararı alındı.

İran Cumhurbaşkanı Yardımcısı Muhammed Rıza Rahimi daha önce yaptığı bir açıklamada: 'İran Petrol ihraç edemezse Hürmüz boğazından bir damla petrolün çıkmasına izin vermeyiz ve Hürmüz Boğazını kapatırız.' demişti. Yine aynı konuşmada düşmanlarının komplodan vazgeçmemeleri halinde geldikleri yere göndereceklerini de belirtmişti. Uçak gemisi ve donanmanın

bir kısmı Körfez’de, petrol ambargosu, ekonomik ambargo kararı alındı, bundan sonra Körfez ne olacak, sular ısınacak mı, soğuyacak mı?

Sekiz yıl süren İran-İrak savaşı’nda bilhassa sonlara doğru Amerika fiilen savaşa iştirak etmişti, İran’ın elinde bulunan Mecnun adaları, Fav yarımadası vs. İran’ın elinden çıktı. Humeyni B.M. Güvenlik Konseyi’nin 598 sayılı kararını kabullenmemekte direniyordu. Amerika Körfez’de bulunan uçak gemisinden (Visconsin) fırlattığı bir füzeyle İran’ın sivil yolcu uçağını (Airbus 310) 296 yolcu ve mürettebatı ile Körfezin sularına gömdü. Humeyni bu gelişmeler üzerine: ‘Bu kararı kabul etmek bana zehir içmekten daha acı geldi.’ Diyerek B.M. Güvenlik Konseyi’nin 598 sayılı ateşkes kararını kabul ettiğini açıkladı. Şimdi de benzer bir durum olur mu? Ne bileyim nükleer faaliyetleri İran askıya alır mı? Ya da Amerika ve İsrail ile çatışmayı mı göze alır? Bunu zaman gösterecek.

Doğrusu bölgede İran’ın da dâhil olduğu bir paradoks yaşanmakta. Bir taraftan İsrail ve Amerika’daki Yahudi lobilerinin neoconların teşviki ile ABD-İran arasında gerginlik yaşanıyor. Diğer yandan içerisinde Amerika’nın da bulunduğu Şii bir eksenin oluşumu izleniyor. İran ve ABD Irak’ta Maliki yönetimini destekliyor. Keza İran, Irak, Suriye ve Güney Lübnan Şii bir ittifak içerisinde ve Suriye’de Nusayri rejiminin düşmemesi için Beşşar Esed rejimine destek veriyor. Mesela İran’ın İsrail’in başucunda nöbete diktiği Hizbullah’ın Lideri Nasrallah yılbaşında yaptığı bir konuşmada; ‘Şam ve Halep dışındaki birçok şehirde, kalabalık halk, rejimi desteklemek için meydanlara döküldü. Bu halk, lideri Beşşar Esed’in yanında durdu. Suriye son on yılda, Amerika’nın bölgede hegemonya kurmak için yaptığı saldırılar karşısında direniş gösterdi. Beşşar Esed, halkın desteğini almasaydı bunu yapabilir miydi?’ diyor. (Haksöz Haber.net 04 Ocak 2012)

Türkiye, Maliki üzerinden Şii bir eksen oluşumuna, bölgede mezhep çatışmalarına karşı olduğunu ve buna seyirci kalamayacağını mükerren duyuruyor. Ve İran’ı karşısına almak için çaba sarf ediyor. İran ise bahsi geçen eksene desteğe devam ediyor. Dikkat edilirse Amerika’nın da, İsrail’in de AB’nin de Suriye konusunda aceleleri yok. Sanki bazı şartların olgunlaşması için zımnî bir ittifak varmışçasına bir görüntü var. Bu ittifak; İsrail’in güvenliği için Filistin Devleti’nin kurulması ittifakı. Bunun

önündeki en büyük engel Filistinli mülteciler ile Yahudi yerleşimciler sorunu. Bu sorun ancak Filistinli mültecileri yukarıda bahis ettiğim Filistin’deki A bölümündeki topraklara yeni ve fakat Filistin topraklarının dışında bir toprak bulunması ve bu toprakların Gazze ile de birleştirilerek Filistin Devleti’nin kurulması halinde çözülecek gibi gözüküyor. Bu toprak ancak Ürdün toprağı olabilir.

Arap Baharı’nın bir nedeninin de Yalta’nın revize edilmesi, bölgede yeni harita değişimlerinin zemininin oluşturulması olduğunu dikkate alırsak; bölgedeki hareketlilik, 2012 projeleri biraz daha netlik kazanacak gibi. İran’ın, Amerika’nın Körfezdeki varlığına fiilen karşı koymayacağı ya da koyamayacağını düşünüyorum. İsrail’in İran’a yönelik herhangi bir saldırısına Amerika’nın müsaade etmeyeceği ve bilhassa Amerika’nın Körfezdeki donanmasının bunun bir güvencesi olduğu kanaatindeyim. Keza Maliki’nin davranışlarının; Erbil, Basra ve Bağdat merkezi üç parçaya ayrılmış Irak tasarısının pratize edilmesine yönelik olduğu düşünülebilir. Böyle bir durumda Bağdat merkezli Sünni Araplardan oluşan bölgeye Ürdün topraklarının bir kısmının ilavesi belki de hem Arapları, hem İsrail’i hem de Filistin’i tatmin edebilir.

Amerika, dünya petrol rezervinin % 65,7’sinin bulunduğu bir bölgeyi kontrol altına aldıktan ve yine petrol trafiğini, siyasal İslam’ı kendince dizayn ettikten sonra, İsrail uğruna bu edinimlerini kaybetmek istemez. Dolayısı ile 2012 yılı içerisinde amaçları kısıtlanmış ama güvenliği sağlanmış bir İsrail oluşumunun ardından Beşşar Esed yönetiminin de ipini çekebilir-çektirebilir. Esad rejiminin ömrü önemli ölçüde Filistin davasına endeksli gözüküyor.

İsterseniz uç ve uçuk bir cümleyle (komplocu bir yaklaşım da diyebilirsiniz) konumuzu noktalayalım: Diyorum ki; 2011, başkaldırı, isyan yılı olarak geçti. 2012, isyanın, despot yönetimlerin geri kalanının da sona erdiği, Batı’nın arzu ettiği kadar demokrasi ve insan haklarının cari olduğu bir yıl olacak. Ve yine bölgede İran-ABD, İran-İsrail çatışmalarının olmayacağı-stratejik olarak olamayacağı bir yıl olacak ve belki de 2013’e haritaların değiştiği, Müslümanları tatmin etmese de İsrail’in güvenliği için Filistin Devleti’nin kurulduğu bir Ortadoğu tablosu ile gidilecek.. Allah’tan hayırlısı..

Demokrasi Aşkı, Kör Eder...

BİA'dan Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Aristoteles demokrasiye karşı çıkmış ve demagojiyi "bir toplumun duygularını çelerek kendi çıkarını yürütme yolu" olarak tanımlamıştır. Platon ise demokrasiyi "Niceliğin zorbalığı" olarak tanımlamıştır.

Çocukken oynadığımız bir oyun vardı. Beton bloklar arasında oynanan oyunlar ne kadar keyifli olabilirse o kadar keyifliydi. Oyunun adını hatırlamıyorum. Saçma da bir oyundu zaten. Hemen tüm oyunlar gibi. Yol ve kaldırım arasında zigzaglar çizerdik. Oyunun bir de -her ne anlam ifade ediyorsa- ebesi olurdu. Ebe, yol üzerinde yakaladığı kişiye dokunduğu an o kişi yanardı. Böylece ebeliği dokunduğu kişiye devrederdi. Kaldırımında olduğunuz sürece dokunulmaz ve yenilmez olurdunuz. Adrenalin kısmı yol ve kaldırım arasında cesaretli adımlar atmaktı. Oyunun yaratıcılığı imkânlar ölçüsünde bu kadarına yetiyordu. Büyüdüm. En azından çocukluk yaptığım şeyler azaldı (kısmen diyelim). Lakin fark ettim ki oyun metafor olarak hayatımın bir çok alanında devam ediyor. Öncelikle yaya olduğum çoğu vakitlerde kaldırımdan inersem ya ezileceğimin ya "dattt dattt" gibi envai çeşit korna sesi ile tartaklanacağımın tecrübelerini yaşadım.

Kentin hengâmesinde oyunun zevki kaçıyor o başka mesele. Liseydi, ortaokuldu, üniversiteydi falan derken çevremde en sık kullanılan kelimelerden birinin "Demokrasi" olduğunu fark ettim. Abartmayayım, fark etmedim, lafın gelişi. Duyan kulak olmadı, gören göz o da olmadı; yaşıyor olmak, fark etmek için yeterli. Demokrasi denilen şeyin de kaldırımdan inmediğiniz; yani çoğunluğun peşini bırakmaktan vazgeçmediğiniz sürece ebeyle yani devletle sorun yaşamayacağınızın formülü olduğunu keşfettim. Abartmayayım, keşfetmedim, ben-den önce keşfedenler de olmuş.

Demokrasi sözcüğü -kavramı- savaşılan ülkelerin ortak gündemi olabilecek kadar dertlere deva, devaya balta olabileme gücünde.

- "İşkence yapıyoruz."
- Ne için?
- "Demokrasi için."
- "İşkence yapanları yargılayacağız."
- Ne için?
- "Demokrasi için."
- "Ülkenize demokrasi getirmek için birkaç bin sivil vatandaşınızı bombalayacağız."
- Uyar mı?
- "Uymak zorunda, her şey demokrasi için."

Demokrasi çift taraflı kullanılabilen bir palto gibi. Dış yüzü çiçek desenli, "peace" çıkartmalı, allı pullu, evlere şenlik; iç yüzü kapkara. Malumunuz, Amerika Birleşik Devletleri (ABD), Birleşmiş Milletler'i ve NATO gibi askeri ittifakları kullanarak bu paltoya çok kanlı şakalar yaptı. Sözcüğün, sözlükteki anlamının kafanıza yatması, pratiklerinin de kafanıza yatacağı anlamına gelmiyor. Toplumbilim sözlüğünde demokrasi; "Siyasal denetimin doğrudan doğruya halkın ya da düzenli aralıklarla halkın özgürce seçtiği temsilcilerin elinde bulunduğu, toplumsal-ekonomik özellikleri ne olursa olsun bütün yurttaşların eşit sayıldığı toplumsal örgütleniş biçimi" olarak tanımlanır. Temsilci adayı olarak addedilenin temsilci seçilebilmesi için halkın nezdinde itibarlı, sözüne güvenilir ve en önemlisi temsil ettiği uğruna tuttuğunu koparabilen mizaçta olması gerektiğini düşününce demokrasinin, "demagojiyi" (halk avcılığı) dönüşmesi -iyi niyetlerle olsa dahi- kaçınılmaz olmuştur. Aristoteles buradan yola çıkarak demokrasiye karşı çıkmış ve demagojiyi "bir toplumun duygularını çelerek kendi çıkarını yürütme yolu" olarak tanımlamıştır. Platon ise demokrasiyi "Niceliğin zorbalığı" olarak tanımlamıştır. Bir başka taraftan seçen-seçilen ilişkisinde, seçilenin daha iyi koşulları yaratabilmesi ya da var olan koşulların istikrarını sağlayabilmesi gerekir. Koşullardan kasıt ana akım medyada "Dostlar, sansürlendiğimizi fark etmesin, her şey çok güzel" ya da "Adalet ve Kalkınma Partisi sen çok yaşa, başımızdan eksik olma" ince ayarlı haberler değil ya da alternatif medyanın sunduğu başka pencereler, başka yorumlar, başka gerçekler de değildir. Mahallendeki soruna yetişen belediye görevlileri koşulları oluşturur. Komşunun tepesine konan baz istasyonu için endişelenecek bir şey göremiyorsan ya da şöyle diyelim baz istasyonunun vereceği zarardan bîhabersin koşulların keyfe kederdir. Kurulan her baz istasyonu da keyfe keder bünyeler için memleketin gelişmesi demektir. Başka da bir şey değildir.

Bildiğimiz üzere "halk avcılığı" için ne koca kitapları yutmak ne de ultra zeki olmak gerekir. Liderlik vasfı, belagat yeteneği, iktidar olma hırısı yeter de artar bile. Gerisi teferruattır. Cihangir çıkışlı köşe yazarları inim inim doğruları söylese de halk, başına konan baz istasyonundan aldığı paraya, sokağının köşesinde kurulan dayanışma lokaline, kaldırımlarının iyi ya da kötü yılda iki kez yenilenmesine

bakar. Onlar için de gerisi teferruattır. Böylelikle demagoji (halk avcılığı) aşamasından bir sonraki aşamaya geçiş tamamlanmıştır. Bir sonraki aşama ise demopedi'dir (halkın terbiyesi). Muhteris köylü inadiyla yol tutulan politikanın tartışmasız doğru olduğuna inanmak, inandırmak, "Anti-terör yasaları, güvenlik önlemleri" gibi gerekçelerle baskı-denetim-gözetleme imparatorluğunu kurmak ve tüm bunları da halkın, uluslararası kamuoyunun haberdarlığından çekinmeden yapmak, vatandaşın devletten almış olduğu "terbiye" ile "hayat ideolojisini" birleştirmesine neden olur. Ülkedeki tüm muhalif hareketleri susturmak, gazetecileri, akademisyenleri, aksinin ispatı mümkün olmayacak mantıksızlıkta iddianamelerle hapishanelere tıkmak, medyayı tek gözlü canavar haline getirmek, halkları bir hizaya getirmekle kalmaz. Bir terör örgütü varlığının kışkırtıcı propagandasını da yapar. Tehdidin varlığı milliyetçi öğelerle birleştğinde geniş bir seçmen kitlesi iktidarı mutlak doğru olarak görmeye başlar. Şu an Türkiye'de olduğu gibi. Koşullar sağlandıktan sonra bir kısım demokratlara, seçim sonrası yüzdelik dilimlere bakıp şaşırarak düşer. Yetişsin Emma Goldman'ın "Oy vermek bir işe yarasaydı, yasaklanırdı" sözü; ya da Proudhon'un, "Halk, temsilcilerini seçtiği için 'hürriyet' diyorlar; bu öküzün istediği kasabı seçmesi gibi bir şey" sözü. Seçim gene sizin.

Alain Badiou şunu sorar: "Kendi başına genel oy hakkına hiç saygı duymadığımı söylemeliyim size; saygım, ne sonuç verdiğine bağlıdır. Genel oy hakkı, ürettiği sonuçtan bağımsız olarak saygı duymamız gereken tek şeymiş. İyi de niye?"

Pierre Bourdieu'nun "Bireysel görüşlerin matematik toplamının doğruluğuna duyulan demokratik inancın reddi" dediği şey tam da bu olsa gerek. Kaldı ki referandum gibi yönetime halkı dâhil eden unsurlar devletler tarafından sıklıkla başvurulmuş demokrasi imkânlarından değildir. Slovaç Zizek bunu şöyle örnekler: "2007 sonbaharında, Çek Cumhuriyeti'nde hararetli bir kamuoyu tartışması yaşandı: Halkın büyük bir çoğunluğu (%70 civarı) ABD ordusunun radarlarının topraklarına yerleştirilmesine karşı olmasına rağmen, hükümet projeye devam etti. Hükümet temsilcileri, böylesine hassas bir ulusal güvenlik meselesinde oylamayla karar verilemeyeceğini iddia ederek halk oylaması çağrılarını reddetti- bu konular askeri uzmanlara bırakılmalıydı. Peki, oylanabilecek ne kalıyor geriye?"

Pierre Bourdieu, "Adlarına konuşulmadıkça konuşmayacak olan kişiler adına konuşmanın ne demek olduğu yolundaki nerdeyse metafizik temel soru"ya ilave olarak "Genel irade hep doğru mudur?" diye sorabiliriz. Yerliler, köleler, kadınlar, trans bireyler, etnisiteler, göçmenler genel iradenin sonucundan çıkan kararlarda nereye kadar vardılar; ya da, var mıdılar?

Rousseau'ya göre genel irade hep doğrudur ama "ona yol gösteren yargı hep aydınlık değildir." Özür dileyerek, saçmalığın daniskası demeden edemeyeceğim. Demokrasi âşıkları "Temsili Demokrasi"ye kara, "Doğrudan (Katılımcı) Demokrasi"ye ak deyip, "karıştırmayın bu ikisini" deseler de her iki demokrasi türü konjonktürel şartlar doğrultusunda "devlet kadroları" tarafından iç içe kullanılırlar. Arjantin'de Piqueteros (Barikatçılar) hareketi içerisinde devletle pazarlığa oturan İşsizler Hareketi ile Öğrenci Hareketleri arasında sıkça yaşanan tartışmalar buradan kaynaklanır. Ana arterlerle birlikte yan yolları da kapatmak isteyen gruplar, sendikal hareketlere bağlı grupların yan yolları kapatmak istememesine karşı çıkarlar. Temsili demokrasinin müdahalesi hesaba katılmadığı takdirde görünürde her ikisi de katılımcı demokrasi ısrarıyla sokaktadırlar. Marx, "Hakiki demokrasilerde siyasal devletin

ortadan kalktığını" ileri sürse de şimdilik bunun pek mümkün olamayacağını görüyoruz.

Wendy Brown "Demokrasinin hâlihazırdaki popülerliği belki de anlam ve pratiğinin açıklığına, hatta içinin boşluğuna dayanıyordu" der. "Kapitalizm, en sonunda demokrasiyi de bir "marka"ya, hani bir ürünün satılabilir imajını içeriğinden büsbütün koparan şu meta fetişizminin geç modern versiyonuna indirgemıştır."

Demokrasi havarisi olarak Barack Obama'nın dünyaya sunulduğunda olduğu gibi "Demokrasi, siyasal iktidarın kültürel özgül bir biçimi değil de yeni bir dünya dini; batılılar ve hayranlarının önünde secdeye kapandığı bir mihrap ve de batılı emperyal haçlı seferlerini şekillendiren, meşrulaştıran tanrısal amaç oluvermiştir." (Wendy Brown)

Brown, "Demokrasinin kısıtlı modern biçiminin bile içini bu geç modern çağda hangi güç ve olaylardan oluşan takım boşalttı?" sorusunu şöyle yanıtlar: İlki "Burada söz konusu olan şirket servetinin politikacıları satın alması (veya politikaya atılması) ve iç ile dış politikayı açıktan açığa belirlemesi veya büyük şirketlerin elindeki medyanın kamuoyunun bilgilendirilmesi ya da iktidarın hesap verilebilirliği kavramlarını gülünç hale getirmesi değil. Bugün belli başlı demokrasilerde büyük şirketler ile devlet iktidarının, kesişmek bir yana, iç içe geçtiğine tanık oluyoruz. Okullardan tutun hapishanelere ve orduya kadar devlete düşen görevlerin büyük ölçüde özel sektöre yaptırılması; bakan veya müsteşar olan yatırım bankacıları ya da CEO'lar; finans sermayesinin akıl sır erdirilemeyecek kadar büyük kısımlarının sahibi olduğu halde bunları yönetemeyen devletler; hepsinden de önemlisi, hiç utanıp sıkılmadan yularından tutulup her türden sermaye sektörüne doğrudan yardım ve borç kapatmaların yanı sıra vergi, çevre, enerji, emek, toplum, maliye ve para politikaları aracılığıyla sermaye birikimi projesine koşulmuş bir devlet iktidar."

İkincisi "Demokrasinin yüzeysel de olsa önemli görsel simgesi olan 'özgür' seçimler, bağış toplama gösterilerinden tutun hedef seçmenlerin 'seferberliği'yle ilgili gösterilere uzanan pazarlama ve işletme sirklerine dönüşmüş bulunuyor." Oy sistemi, baraj sınırı gibi faktörlerin çoğunluk olamayan küçük bir kesimi seçme hakkından mahrum bıraktığını da biz ilave edelim.

Üçüncüsü "Mahkemeler de neyin yasağına karar verme konumundan yapılması gerekenin ne olduğunu söyleme merciine, kısacası sınırlayıcı bir işlevden geleneksel olarak demokratik siyasete ait olan bir görevi gasp ederek yasa koyuculuk işlevine kaydılar."

Alain Badiou "Demokrasi Bayrağı" adıyla bu sembolik sistemin dokunulmazlığından bahsederken Slavoj Žižek "Demokrasi kılığına girmiş güçlerden" bahseder. "Chavez ve Morales'ın günümüzde 'proletarya diktatörlüğü'nün alabileceği biçime yaklaştığı savunulabilir: Pek çok aktör ve hareketle etkileşim içinde, onların desteklerini alarak Chavez açıkça favelas'ın mülksüzleriyle ayrıcalıklı bir ilişki kurmuş olsa da, sonuçta onların başkanıdır, onlarda Chavez yönetiminin arkasındaki hegemonik güçlerdir. (...) demokrasi kılığına girmiş 'proletarya diktatörlüğü'dür işte bu." Burada sözü Rosa Luxembourg'a bırakalım. "Diktatörlük demokrasinin lağvedilmesi'ne değil, nasıl kullanıldığına bağlıdır".

Son olarak Ahmet İnsel "Yeni Otoriter Biçimler" başlıklı yazısında "Demokratik Otoritarizm" kavramından bahseder. Ona göre bu kavram "Kendi içinde tutarsız, anlamları birbirine zıt iki kelimenin yan yana getirildiği bir kavram değil. Ne de faşizm veya diktatörlük dememek için bulunmuş bir usturuplu ifade biçimi. Sınırlı çoğulculuk olarak tanımlanan klasik otoritarizmden de farklı bir içeriği bu kavramın. Çoğulculuk başta olmak üzere, demokrasinin bir dizi kural ve kurumunu içinde barındıran, buna karşılık iktidarın aşırı yoğunlaştığı ve kişileştiği, siyasal gücün teknokratik düzenleyici güçlerle tahkim edildiği, her şeyi bilen veya her konuda bir fikri olan ve bu fikrin en doğru fikir olduğuna ikna olmuş bir zihniyetin iktidarda olduğu bir rejim.

Ahmet İnsel "Yeni Otoriter Biçimler" başlıklı yazısında "Demokratik Otoritarizm" kavramından bahseder. Ona göre bu kavram "Kendi içinde tutarsız, anlamları birbirine zıt iki kelimenin yan yana getirildiği bir kavram değil. Ne de faşizm veya diktatörlük dememek için bulunmuş bir usturuplu ifade biçimi. Sınırlı çoğulculuk olarak tanımlanan klasik otoritarizmden de farklı bir içeriği bu kavramın. Çoğulculuk başta olmak üzere, demokrasinin bir dizi kural ve kurumunu içinde barındıran, buna karşılık iktidarın aşırı yoğunlaştığı ve kişileştiği, siyasal gücün teknokratik düzenleyici güçlerle tahkim edildiği, her şeyi bilen veya her konuda bir fikri olan ve bu fikrin en doğru fikir olduğuna ikna olmuş bir zihniyetin iktidarda olduğu bir rejim.

da olduğu bir rejim. Demokratik otoritarizm gerçek bir nispi temsile dayalı parlamenter rejimi değil, halkoylamasına dayalı başkanlık sistemlerini seviyor. Yargı ve medyada iktidara uyumlu olma ihtiyacı yaratılan bir rejim bu. İktidarın politikalarının alternatifizmi iddiasının kamuoyunda baskın olmasına özen gösteriyor. Yerine göre çoğunlukçu, yerine göre popülist olan demokratik otoritarizm, diktatörlük sonrası rejimi olabileceği gibi, "demokrasi sonrası" rejimi de olabilir."

Fransız filozof Badiou "Bugün baş düşmanın adının kapitalizm, imparatorluk, sömürü veya bu türde

bir şey değil demokrasi olduğunu" söylerken demokrasinin kılık değiştirmiş biçimlerinden bahsetmez, demokrasinin kendisinden bahseder. İnsel'in "Demokratik Otoritarizm" kavramını anlatırken açıklama yapma gereği hissettiği gibi: Bu kavram "Faşizm veya diktatörlük dememek için bulunmuş bir usturuplu ifade biçimi" değildir, demokrasinin bugün kullanıldığı biçimdir.

Bu yazıyı şu sorularla bitirmekte yarar var. Halkın egemenliğinin sağlanması ne demektir? Katılımcı demokrasi, temsili demokrasi-den kendini nasıl kurtarabilir? Tanımından yola çıkarak demokrasi halklara homojen bir yapı kazandırmaz mı? Demokrasi aşkı, bütün bu soruların yanıtlarını yaşadığımız pratikleri görmemize engel olur mu? (Filiz GAZİ/BİA Haber Merkezi/23 Ocak 2012)

Yararlanılan Kaynaklar:

* "Demokrasi Ne Âlemde?", Hazırlayan: Eric Hazan, Metis Defteler, İlk Basım, 2010

* "Toplumbilim Sözlüğü", Orhan Hangerlioğlu, Remzi Kitabevi, İkinci Basım, 1996

Radikal İslam'ın ve İslamî Terörün Panzehiri: İlimli İslam(!) - 5

Ubeydullah TOPRAK

Yazı dizimizin 3. bölümünde "1999 yılında dönemin ABD Başkanı Clinton, Türkiye ile İslam'ı özleştiren yeni bir terim üreterek, Türkiye'yi **"Laik bir İslam Devleti"** olarak tanımlamıştır. Bu tanım, Büyük Ortadoğu Projesine bağlı "İlimli İslam" fikriyatının ne zaman şekillenmeye başladığının açık bir işaretidir. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içerisinde, Müslüman kimlikli tüm ülkelere kısaca vermek istediği mesaj şudur: **"Müslüman bir halk, laik ve demokratik bir sistemle yönetilebilir. İşte size bir örnek: Türkiye..."**¹

2002 yılında o zaman Türkiye'nin ABD'deki büyükelçisi Faruk Loloğlu şöyle bir açıklama yapmıştı:

"Şu anda, en az 100 devlet başkanı randevu bekliyor, kaldı ki Tayyip Erdoğan ne devlet başkanı ne de başbakan, bu işler işadamlığına benzemez." Böyle bir zaman diliminde Tayyip Erdoğan'ın, ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'in önyak olmasıyla, henüz Başbakan olmamasına karşın Beyaz Saray'da özel protokolle karşılanması ve iddialara göre Beyaz Saray'da yapılan görüşmede George W. Bush'un, Tayyip Erdoğan'ı "Ben, bir tek Tanrı'ya inanıyorum; sizin de öyle olduğunuzu duydum. Tanrı'ya inanan iki insan olarak, birlikte çok iyi çalışabileceğimizi umuyorum!"² sözleriyle karşılaşmış ve konuşunu en üst düzeyde

ağırlamış olması; siyasi yasaklı olunca **"Muhtar bile olamaz"** denilen Tayyip Erdoğan'ın, kısa zamanda başbakanlığa yükselmesinin arka planını bizlere göstermektedir." diyerek AK Parti iktidarı öncesi durumu özetlemiştik.

Bu bölümde de AK Partinin iktidara geldiği 3 Kasım 2002 seçimlerinden bu güne kadarki uygulamalarını, "Arap Baharı" denilen Ortadoğu'daki gelişmeleri ve Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın "Arap Baharı" gezilerini tahlil etmeye çalışacağız:

ABD'nin "Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi"ne paralel olarak Irak'ın işgalinin ardından ABD'nin Ortadoğu politikalarına uluslararası desteği artırmak ve sorumlulukları uluslararası sistemde önde gelen devletlerle paylaşma politikası çerçevesinde Amerikalı yetkililer Ortadoğu'da demokrasinin, iyi yönetimin, bilgi toplumunun, iktisadi ve toplumsal kalkınmanın desteklenmesi iddiasıyla "Büyük Ortadoğu Projesi"ni dile getirmeye başladılar. Amerikan yönetimine göre bu proje uluslararası topluluğun önde gelen devletleri ve bölgede diğer devletler tarafından desteklenmeliydi. Bundan dolayı bu proje G-8 ve NATO zirvelerinin gündemlerine alındı. 2004 yılı Haziran ayında Sea Island'da toplanan G-8 zirvesinden sonra **"Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi"** adını aldı.³

Türkiye, İslam dünyasında laik bir demokratik devlettir. Ayrıca ABD'nin uzun yıllardan

1 Şule Şahin, 11 Eylül 2001 Sonrasında ABD'nin Ortadoğu Politikası, Sh:83, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2006

2http://kayserinews.com/root.vol?title=-quotbir-liderin-dogusu-recep-tayyip-erdogan-quot&exec=page&nid=268205

3 Nuri Yurdusev, "Büyük Ortadoğu Projesi, İslam ve Demokrasi", Foreign Policy (Türkiye), Kasım / Aralık 2004, s. 64-71

beri müttefiki olduğu dikkate alındığında, BOP kapsamında -ABD için- ideal bir ortak olarak ortaya çıkmaktadır. Hatta R. Tayyip Erdoğan liderliğindeki hükümetin nitelikleri dikkate alındığında, Türk hükümetinin BOP karşısında pozisyonunun çok önemli olduğu görülmektedir. Bir kere, dönüştürülmek istenen bölge nüfusunun çok büyük bir çoğunluğu Müslüman'dır. Terörizm ile mücadelede sadece askeri araçlara veya bölgedeki anti-demokratik rejimlerle işbirliğine dayanmak bu toplumların doğal dönüşümünü ve bölgede reformist hareketlerin ortaya çıkışını engelleyebilir. Amerikan yönetimine göre terörizm ve aşırılığa prim vermeyen ılımlı Müslümanların desteklenmesi "terörizme karşı savaş"ı kazanmada çok önemlidir.

Amerikan eski Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'in, 2002 yılı Temmuz ayında TESEV de yaptığı bir konuşmadan yapılan şu alıntı Amerikan yönetiminin düşüncesini göstermektedir: **"Terörizme karşı savaşı kazanmak için, ... daha barışçıl bir dünya yaratmak için İslam dünyasındaki yüz milyonlarca ılımlı ve hoşgörülü insana ulaşmalıyız. Özgürlüğün ve serbest girişimin nimetlerinden faydalanmak isteyen insanlara hitap etmeliyiz. Türkiye, bu değerlerin, modern demokratik kurumların inşası için, dini inançların feda edilmesi gerekmeyen modern toplum ile uyumlu olduğunu gösteren iyi bir örnek sunmaktadır."**⁴

Dahası, iktidardaki AK Parti'nin İslamcı bir parti olduğu şeklindeki imaj, Türkiye ve Arap ülkelerinde karşılıklı algılamaların bir ölçüde değişmesine yol açmıştır. İktidardaki partinin nitelikleri ve bölge ile tarihi ve kültürel bağları sayesinde Türkiye, bu projenin gerçekleş-

ABD'nin "Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi"ne paralel olarak Irak'ın işgalinin ardından ABD'nin Ortadoğu politikalarına uluslararası desteği artırmak ve sorumlulukları uluslararası sistemde önde gelen devletlerle paylaşma politikası çerçevesinde Amerikalı yetkililer Ortadoğu'da demokrasinin, iyi yönetimin, bilgi toplumunun, iktisadi ve toplumsal kalkınmanın desteklenmesi iddiasıyla "Büyük Ortadoğu Projesi"ni dile getirmeye başladılar. Amerikan yönetimine göre bu proje uluslararası topluluğun önde gelen devletleri ve bölgede diğer devletler tarafından desteklenmeliydi.

tilirmesine yardımcı olacak en uygun ülke konumundadır. Ayrıca, ABD'nin kendi programını tek taraflı olarak dayattığı intibası uyandırmamak için yerel hükümetlerin işbirliğine ihtiyacı vardır.⁵

Kendisini ılımlı ve demokratik bir parti olarak lanse eden Adalet ve Kalkınma Partisi Yöneticileri ve özelde genel başkanı olarak Recep Tayyip Erdoğan, Huntington'un "Medeniyetler Çatışması" tezine karşı çıkarak "Medeniyetler Uzlaşması" söylemini benimsemiştir. AK Parti yöneticileri kendilerini **"Geleneği reddetmeyen bir modernite anlayışını ve yereli tanıyan bir evrenselcilik anlayışını"** bünyesinde bulundurduğunu iddia ettiği

"muhafazakâr demokrat" kimlikle tanımlar.⁶

Recep Tayyip Erdoğan iktidara geldikten kısa bir süre sonra, Newsweek dergisine verdiği röportajda, kendisine İsrail ile olan ilişkilerin geleceğine yönelik soruya, "İsrail ile ilişkilerimiz devam edecektir... Hiçbir şekilde Yahudi karşıtı değiliz" şeklinde cevap vermiştir. Partisinin İslami konumu hakkında da, "Partimiz İslami bir oluşum değildir, dine dayanmamaktadır. Türk medyası bizi bu şekilde lanse etmektedir" yorumunu yapmıştır.⁷

28 Mayıs 2003'te Tahran'da düzenlenen İslam Konferansı Örgütü Dışişleri Bakanları Toplantısında Dışişleri Bakanı Gül'ün Müslüman liderlere yaptığı konuşmada Ortadoğu'nun dönüşümü konusunda Türkiye'nin 2004'teki G-8 zirvesinden önce belli düşüncelere sahip olduğu görülmektedir. Gül yaptığı konuşma-

5 Hüseyin Bağcı ve Bayram Sinkaya, "Büyük Ortadoğu Projesi ve Türkiye: AK Parti Perspektifi," Ortadoğu Araştırmalar Dergisi, Cilt 1 Sayı 1, 2006, ss. 24

6 Erdoğan, "Conservative Democracy and the Globalization of Freedom", s.335. Yavuz (ed.), op.cit.

7 Newsweek, Vol 140, Issue 21, 2002

4 http://www.tesev.org.tr/eng/events/etk_paulw14072002.php.

da özetle radikal akımlara karşı önlem alma ve toplumsal reformları başlatma önerisi yapmış ve "Önce kendi evimizi düzene koyalım."⁸ çağrısında bulunmuştur. Gül bu düşüncesini devam eden konuşmalarında, İstanbul'daki İktisadi Araştırmalar Vakfı ve 22 Haziran 2003'deki Ürdün'deki Dünya Ekonomik Forumu Olağanüstü Toplantısı'nda da genişleterek tekrarlamıştır.

2004'de İstanbul'da sinagoglara yapılan saldırıların ardından Washington'da Başkan Bush'la bir araya gelen Başbakan Erdoğan, İslam ve demokrasi kültürünü bir arada tutabilen Türkiye'nin, **"model ülke"** kimliğiyle evrensel değerlerin bölgede yerleşmesine öncülük yapabileceğini açıklamıştır.⁹

O yılların Cumhurbaşkanı ve Genel Kurmay Başkanının bu tanımlamaya karşı çıkmaları üzerine başbakan R. Tayyip Erdoğan şöyle demiştir; "Türkiye kendi bölgesinde ve özellikle Ortadoğu'da istikrarsızlık ile mücadelede bir rehber, iktisadi kalkınma için sürükleyici bir güç ve güvenliğin sağlanmasında güvenilir bir ortak olacaktır. ...Tabii ki Türkiye'nin tecrübesinin diğer bütün Müslüman toplumlarda aynen uygulanması gereken bir model olduğunu iddia etmiyorum. Ancak, Türkiye tecrübesi diğer Müslüman toplumlar, diğer Müslüman halklar için ilham alabilecekleri bir kaynak olarak hizmet edebilecek bir niteliğe sahiptir."¹⁰

2005 Haziran ayında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ABD Başkanı George Bush ile Washington'da yaptığı görüşmede, Büyük Ortadoğu Projesi'ne açıkça destek vermiştir. Bush ise, **"Türkiye'nin demokrasisi Ortadoğu'daki halklar için önemli bir örnek. Erdoğan'a liderliği için teşekkür ediyorum"**¹¹ sözleriyle Türkiye'yi, **"projenin lideri"** ilan etmiştir.

Recep Tayyip Erdoğan 2006'da AKP grubunda: "Biz diyoruz ki, hem milletimizin selameti, hem de insanlığın ortak yararı adına gerek bölgemizde, gerekse dünyamızda barış ve istikrarın tesisine katkıda bulunalım. Demokratik değerler ve adaleti yaygınlaştıralım; 'kesret içinde vahdet' yani çeşitlilik içinde birlikte yaşama ilkesini tüm dünyada küreselleştirelim. Ge-

leceğimizi felaket senaryolarına teslim etmeye-
lim. Bizim AB perspektifimizin altında bu vizyon vardır; Irak ve Suriye meselelerine bakışımız da bunu esas almaktadır; Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika İnisiyatifindeki rolümüz buna dayanmaktadır; Burada bizim bir eş başkanlık görevimiz var. Başlattığımız Medeniyetler İttifakı projesinin temelinde de bu vizyonumuz yer almaktadır. Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesindeki rolümüz bize özellikle Ortadoğu'da önemli görevler yüklemektedir. Biz bu görevi bir kenara koyamayız. Eğer Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesinin hedefi demokrasi ise, insan haklarıysa, hukukun üstünlüğüyse, bu bölgede yaşayan insanların refahı, mutluluğuysa, bu bölgede yaşayan insanların yaşam standardının yükseltilmesiye, Türkiye bu dönemde tribünde kalan bir seyirci olamaz. Muhakkak burada rolünü üstlenecektir."¹² diyerek projeyi sahiplenmiştir.

BOP kapsamında Amerika'ya destek veren, Yemen ve İtalya'yla birlikte bazı sosyal projelerde eş başkanlık üstlenen Türkiye'nin projeye ilgili demokratikleşme çabalarına destek vermek amacıyla hükümet temsilcileri ile sivil toplum kuruluşlarını bir araya getirerek, deneyim paylaşımı dâhil olmak üzere işbirliği ortamı sağlamayı amaçlamaktadır. Zamanın Dışişleri Bakanı Abdullah Gül yaptığı açıklamada Türkiye'nin Demokrasi Yardım Diyalogu ile amaçlarını özetlemiştir ve **"Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) Türkiye'nin dış politika ilkelerine uygun. ABD ile hareket ediyoruz. Amacımız İslam ülkelerine özgürlük ve demokrasi getirmek..."**¹³ ifadelerini kullanmıştır.

AKP yöneticilerinin bu açıklamalarından memnun olan zamanın ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, Nisan 2005 Washington'da "Amerikan Gazete Editörleri Derneği"nin düzenlediği "Amerikan Dış Politikası" adlı toplantıda bir gazetecinin sorusuna, "Amacımız Müslümanların çoğunlukta olduğu ya da sadece Müslümanların yaşadığı ülkelerde İslâm dünyası ve demokrasi arasında bir çatışma olmadığının farkına varılması. Örneğin, büyümekte olan Türkiye'de güçlü bir İslâmi parti iktidarı var. Hindistan'da büyük bir Müslüman nüfus diğer dinden gruplarla yan yana barış içinde yaşıyor. Ortadoğu için de umudumuz budur. İlimli

8 Radikal, 29 Mayıs 2003.

9 Radikal, 30 Ocak 2004.

10 R. Tayyip Erdoğan, "Conservative Democracy and the Globalization of Freedom", s.338.

11 Radikal, 9 Haziran 2005.

12 R.Tayyip Erdoğan'ın Grup Konuşması, 21 Şubat 2006

13 Radikal Gazetesi "Gül: BOP İçinde ABD İle Birlikte Hareket Ediyoruz.", 14 Mart 2006

bir siyasi gücün İslâm ve demokrasi arasındaki doğru ilişkiyi bulabilmesi” şeklinde cevap vermiştir.

Mart 2005’de, ABD’nin haber dergilerinden **US News & World Report**’ta şöyle bir haber yer aldı: “Washington yönetimi ‘İlimli İslam’ projesi çerçevesinde dünya çapında bir gizli planı devreye soktu. Buna göre, CIA ile önemli bakanlıklara bağlı kadrolar, 10 milyar dolarlık bütçeyle camileri onarıp imamlara eğitim veriyor, konferanslar organize ediyor. Amerika’nın iki yıldır, İslam dininde reform yapılması için dünya çapında olağanüstü gayret gösterdiği belirtiliyor. Buna göre; Beyaz Saray’ın ‘kriz yöneticilerinin’ Temmuz 2003’te Washington’daki Ulusal Savunma Üniversitesi’nde bir araya gelip muhtemel kötü senaryoları tartıştığı, Radikal İslam’ın durdurulması için Ulusal Güvenlik Kurulu, Dışişleri Bakanlığı, Savunma Bakanlığı ve CIA’nın ‘İslam Dünyasına Yardım Eli’ başlıklı gizli bir stratejide anlaştığı ifade edildi.

Gizli metinde dünya çapında ‘İlimli İslam’ın elinin güçlendirilmesine yönelik çalışmalar ile İslam dininde yaşanan değişikliklerle yakından ilgili olunması gibi kararlar yer aldı. Bütçesi 21 milyar doları aşan ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID), bunun yarısından fazlasını ‘İslam dünyasına yardım’ için kullandı. 24 ülkede, İslami radyo ve televizyon programlarına, dini okullara, İslami düşünce üretim kuruluşlarına, ılımlı İslam’ı teşvik eden faaliyetlere mali yardım yapıldı.”¹⁴

Bu haberin yayımlanmasından 1 ay sonra -ne tevafuksa(!)- Nisan 2005’te İstanbul’da, büyük çoğunluğu İslami dernek ve vakıflardan oluşan Gönüllü Teşekküllüler Vakfı (TGTV) öncülüğünde, açılış konuşmasını TBMM Başkanı Bülent Arınç’ın yaptığı **“Değişen Dünyada Yeni Bir Vizyon Arayışı”** başlıklı uluslararası konferans düzenlendi. Bu sempozyum, **Sivil Toplum Kuruluşlarının** ve özellikle İslami vakıf ve derneklerin ABD tarafından nasıl kontrol altına alındığının apaçık bir göstergesi oldu. Nitekim sempozyumda, Dışişleri Bakanlığı ‘Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP)’ Koordinatörü Büyükelçi Ömür Orhun’un resmi gözlemci sıfatıyla bulunması dikkat çekiciydi. Bazı konuşmacıların ısrarla bir sonuç bildirgesi yayınlanarak ABD’nin kınanması ve BOP’a karşı çıkılması yönünde yaptığı çağrılara, sempozyumu düzenle-

yenler tarafından resmen bir cevap verilmemesi ise manidar bulundu.

İlimli İslam’ın, BOP Projesi kapsamında yaygınlaştırılması için İslam Ülkeleri Dışişleri Bakanları ve kapitalist ülke temsilcileriyle, 2005 Kasım ayında Bahreyn’de bir **“Gelecek Forumu”** düzenlendi. Bu forumda İslam ülkelerinde BOP Projesi kapsamında çalışacak STK’ların finansmanı için bir ‘Gelecek Vakfı’ kuruldu. Ve Dünya Bankası ile G-8 ülkeleri Müslüman ülkelerde vakıf kapsamında planlanan amaç doğrultusunda çalışacak STK’lara dağıtılmak için yıllık 100 milyon dolar fon ayırdı. Bu para bir yıl içinde İlimli İslam projesine hizmet edecek kuruluş ve kişilere verilecek. Bu paranın önemli bir kısmının Türkiye’de İlimli İslam ve BOP Projesi ile paralelleşen STK’lara ve kanaat önderlerine aktarıldığı iddialar arasında. Aynı ay içinde ABD’nin Chicago ve Houston şehirlerinde gerçekleştirilen benzer amaçlı toplantılarda ise, Müslüman dünyanın ‘Siyasal İslam’dan veya ‘İslamcılık’tan nasıl arındırılacağı; BOP ile paralelleşen, Türkiye yöneticileri ile Fethullah Gülen hareketinin din anlayışlarının ‘İlimli İslam Projesi’ne ne gibi katkılarda bulunacağı üzerinde duruldu.

‘İlimli İslam Projesi’ ile ilgili dönüm noktası olarak nitelenebilecek iki önemli durum: 2008 yılında Obama’nın ABD başkanlığına seçilmesi ve 2009 Ocak ayında **Davos’ta yaşanan ‘One minute’ krizidir**. Bu iki hadise kimi çevrelerce ‘İlimli İslam Projesi’nin tarihe kavuşması olarak değerlendirilmiştir. Şimdi bu iki hadiseyi tahlil edelim:

Obama’nın 2008 yılında göreve başlama-sıyla birlikte, ABD’nin çıkarları doğrultusunda Türkiye ile olan ilişkilerinde olumlu yönde bir eksen kaymasının olduğu bir gerçektir. Nitekim Ortadoğu’daki amaçları, çıkarları için ABD’nin güvenini kazanmış, ABD’nin yanında yer alan bir Türkiye’nin varlığı, ABD’nin bu bölgede işini çok daha fazla kolaylaştırmaktadır.

ABD, bu bölgede çok etkili olmaya çalışan bir ülke ama Bush’un politikalarıyla bölgede ABD etkinliği oldukça yara almıştır. ABD’nin bu üslupla devam edemeyeceği anlaşılmış, bu nedenle Obama bir üslup değişikliğine gitmek zorunda kalmıştır. Bush yönetiminin Türkiye için kullandığı ‘İlimli İslam Modeli’ deyimini yerine **“Laik ve Demokratik Türkiye”** tabirinin kullanılmaya başlanmıştır. Bush döneminde medyada sık sık rastlanan ‘İlimli İslam’ ifade-

14 <http://www.vuslatdergisi.com/article.php?id=5284973601&sid=8793410562>

sinin, çeşitli çevrelerce değişik biçimlerde yorumlandığını gören Yeni Yönetim, bu ifadenin yanlış ve sakıncalı olduğunu fark ederek Hillary Clinton'un ağzından en açık şekilde Türkiye'yi çağdaş, laik, demokratik sıfatla tanımlamıştır. Ayrıca Obama'nın kişiliği ve geçmişi de Türkiye'deki ABD imajını olumlu biçimde etkilemiştir.

Bu noktada stratejist Hüseyin Türkel'in şu yorumunu aktaralım: "Bush Yönetimi sırasında ortaya atılan ve Recep Tayyip Erdoğan'ın Eş başkanı olduğu "Büyük Ortadoğu Projesi" ile gerçekleştirilmek istenenin; Ortadoğu'da soğuk savaş sonrası miatları dolan diktatörlüklerce yönetilen ülkelere, demokrasi ve pazar ihracı ve de bu ülkelerde bilgi çağının etkileri sebebiyle öngörülen halk ayaklanmalarının ardından halk iradesi ekseninde kurulacak özgürlükçü yönetimlerin "müşterek bir gelecek" fikriyle, can çekismekte olan "Küresel Sermaye"nin bir pazarı haline sokulmak istenmesi olduğunu vurgulamıştık. İlk olarak 2004 G8 zirvesinde George Bush tarafından dünya kamuoyuna duyurulan bu proje için her ne kadar "rağbet görmemesi nedeniyle tedavülden kalktığı" yorumları yapılsa da, bana göre ABD'nin Ortadoğu'da şu an uyguladığı politikaların adına "BOP" demekle bir sakınca olmamalı. Zira bu projenin "rağbet görmemesi nedeniyle tedavülden kalkması" uygulanmadığı anlamına gelmiyor takdir edersiniz ki... Ancak, bu süreçte işleyen George Bush'un BOP'undan daha ziyade, Barack Obama'nın BOP'udur. Bu şekilde bir ayırım barizdir kanaatimce. Bush'un, demokrasiden yoksun ve yayılmacı politikaların sahibi olan en büyük müttefikleri İsrail'in çıkarlarını ve Amerikan Evangelist Cemaatinin fantezilerini gözeterek Ortadoğu'ya demokrasi ihracına girişmesi tam anlamıyla politik bir tezdı ve "Bush'un Ortadoğu'daki büyük başarısızlığı"nı doğurdu diyebiliriz. ABD'nin Bush zamanında uygulamış olduğu bu politikaların etkileri olarak biz hâlâ İsrail'in "Vaadedilmiş Topraklar"ın hikâyesiyle Büyük Ortadoğu Projesi'nin paralelliği hakkındaki sığ teorileri duyarken, Barack Obama çoktan Ortadoğu'yla ilgili yeni bir vizyona geçip, kendisinin Devlet Başkanı seçilmesine neden olan Amerikalı Yahudi Lobisine rağmen ABD'nin uzun vadedeki çıkarları adına İsrail'le ters düşeceği yeni politikalar üretmeye başlamıştı. Obama'nın 2009 yılında Kahire'de "İslam Dünyasına" yaptığı konuşma bunun en büyük kanıtıdır. "Selam aleyküm" ile başlayan, Kur'an-ı Kerim ayetleri ve İslam'ın faziletlerin-

den bahseder bir şekilde, usta bir politikacıya yakışır tarzda süren konuşmada "İsrail, Filistin halkının mevcudiyetini tanımalı" gibi beyanlar dikkat çekiciydi. İsrail'in neredeyse tüm çıkarlarına ters bir şekilde konuşan Obama'yı o an ilgilendiren en önemli şey Amerikalı Yahudilerin yaptırım gücünden ziyade ABD'nin orta ve uzun vadedeki çıkarlarıydı."¹⁵

Biraz da 2009 Ocak ayında **Davos'ta yaşanan 'One minute' krizi hakkında bilgilene-** **lim:** 30 Ocak 2009 tarihinde İsviçre'nin Davos kasabasında toplanan Dünya Ekonomik Forumu sırasında, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Ban Ki Mun, İsrail Devleti Cumhurbaşkanı Simon Peres ve Arap Birliği Genel Sekreteri Amr Musa ile birlikte **"Gazze: Ortadoğu'da Barış"** adlı panele katılmıştır.

Panelin moderatörü Washington Post yazarı David Ignatius'tur. Ignatius'un, Başbakan Erdoğan'a diğer konuşmacılara göre daha az konuşma süresi vermesi ve panel nezaketine uymayan bir üslup içinde konuşmasına müdahale etmiştir. Bunun üzerine Başbakan Erdoğan birkaç defa "one minute!(Bir Dakika)" ifadesini kullanıp Ignatius'un kolunu tutarak konuşmasını sürdürmüş; bu esnada Şimon Peres'e İsrail'in 27 Aralık 2008 tarihinde Dökme Kurşun Harekâtı kod adıyla başlattığı ve 1000'in üstünde insanı katlettiği Gazze saldırısına atfen "Siz öldürmeyi iyi bilirsiniz" demiştir.

Paneli terk eden Başbakan Erdoğan bir basın toplantısı düzenlemiş, Davos'a bir daha katılmayacağını deklare etmiş ve Perez'i alkışlamanın, Gazze katliamlarının alkışlanması anlamına geldiğini belirterek panel izleyicilerine de mesaj göndermiş, Perez'e karşı tavrından geri adım atmayacağını ifade etmiştir. Basın toplantısında Arap Birliği Genel Sekreteri Amr Musa'nın da hazır bulunması, Arap Dünyası'nın Başbakan Erdoğan'ın söylemine verdiği desteğin göstergesi olmuştur.

Arap dünyasında bomba etkisi meydana getiren bu gelişme, müthiş bir heyecanla karşılanmış, Başbakan Erdoğan Arap ülkelerinin halkları nezdinde bir anda kahraman sıfatına sahip olmuştur. Arap medyası olayı fazlasıyla takdir etmiş, kendi liderlerinden bekledikleri tepkiyi başka bir ülke liderinin vermiş olması dolayısı ile yeni bir lider buldukları biçiminde

15 <http://www.cemaat.com/bop-arap-bahari-ve-turkiye>

bir yaklaşım sergilemiştir. Uluslararası arenada ise hâlihazırda İsrail ile önemli düzeyde ilişkileri devam eden, laik yönetimle yönetilen Müslüman bir ülkenin böyle bir çıkış yapması önemli bir etki yapmıştır. Bu durum sadece Erdoğan'ı Arap dünyasında dik duruşun sembolü yapmakla kalmadı, aynı zamanda halkın iradesine dayalı bir yönetimin dış politikada daha onurlu bir davranışı sergileyeceğinin bir işareti olarak belleklerde yer etti. Diktatör Arap liderlerinden böyle bir tavır görülmüyordu; çünkü onlar kendilerini halklarına karşı değil, bağımlı oldukları dış güçlere karşı sorumlu hissediyorlardı. Bir yerde Erdoğan'ın bu tavrı ve duruşu Arap Baharı dediğimiz gelişmeye katalizör etkisi olan faktörlerden biri oldu.

Dünya medyasında Başbakan Erdoğan'ın 'one minute' çıkışı, Türkiye'nin bölge liderliği politikasının bir uzantısı olarak yorumlanmış, bu olay ile Filistin meselesine en çok desteği veren lider ve ülke mertebesine yükselen Erdoğan ve Türkiye için -geçmişte benzer konularda

olanın aksine- uluslararası arenadan medyaya ciddi bir kınama yansımamıştır.¹⁶

Zannımızca, ABD'nin Türkiye-İsrail sürütüşmesinde olaya müdahil olmayıp, daimi ortağı ve küçük kardeşi rolündeki İsrail'i üzen, şimdilik alternatif olmaması, müttefik Türkiye'ye tahammül etmesinin nedeni; AKP'nin ve de Türkiye'nin Orta Doğu'da yakalamış olduğu imaj tazeleme seansına zarar vermemek ve sermayenin de bu imajın etkisiyle Ak Parti'nin yöneldiği bölgeye yönelmesini sağlamak içindir.¹⁷

Amerikan Silahlı Kuvvetler Dergisinde Yayınlanan, gelecekteki Ortadoğu Haritası

"İlımlı İslam Projesi" ile "Arap Baharı" denilen Ortadoğu'daki gelişmeler konusunda da söyleyeceklerimiz var elbet.

16 http://www.sosyalarastirmalar.com/cilt5/cilt5sayi20_pdf/5_sosyoloji_felsefe/yilmaz_mehmet.pdf

17 Ferdi Çetin, Büyük Orta Doğu Projesi ve Türkiye, İzmir, 2010

2011 başında Tunus'ta başlayan ve ardından da hemen hemen tüm Arap ülkelerini etkisi altına alan iktidarı devirmeye yönelik toplumsal halk hareketleri bölgede yeni bir dönemin başlamasına yol açarken, değişen bölgesel dinamikler ABD-Türkiye ilişkilerinde de yeni bir işbirliği alanını ortaya çıkartmış bulunmaktadır. ABD'nin ekonomik olarak krizlerin içerisine sürüklendiği, askeri olarak da Irak ve Afganistan'daki varlığını çekmeye çalıştığı bir dönemde Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan siyasal istikrarsızlık Washington açısından hem yeni fırsatlar hem de riskleri beraberinde getirmiştir. Bu bağlamda Washington'un siyasi, askeri ve ekonomik olarak Arap Baharını yönlendirme kapasitesinin sınırlı olduğu bir dönemde Türkiye'nin bölgesel değişim hareketini demokratik sistemler kurulması yönünde yönlendirme hedefiyle ortaya çıkması ise dikkat çekicidir.

Bu bağlamda Türkiye, ekonomik yapısı, İslam ile demokrasi arasında kurmuş olduğu güçlü ilişki, sivilleşme ve Batılı ülkelerle kurmuş olduğu simetrik ilişki sayesinde değişim geçiren Ortadoğu ve Kuzey Afrika halkları tarafından da takip edilen bir model ülke olmasına yol açmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın Mısır ziyaretinde öne çıkan konularının başında Filistin sorunu olmasına karşın, aynı zamanda rejimin ve yeni Anayasa'nın temel yapısı, azınlıkların politik alanda temsili, sivilleşme, seçim takvimi ve Batı dünyası ile ilişkiler önemli konular arasında yer almıştır. **Özellikle Erdoğan'ın yeni Mısır Anayasasının laik(seküler) olması gerektiğini dile getirmesi, Mısır'ın radikalleşmesinden çekinen Batı ve Washington yönetimi açısından önemli olduğu düşünülmektedir.** Mısırlı Müslüman Kardeşler ve İslami muhafazakâr kitle üzerindeki etkisine rağmen AKP'nin laiklik vurgusu yapması önemlidir. Dolayısıyla Türkiye tarafından Arap Baharına yönelik ortaya konan değişim stratejisi hem bölge halkları hem de ABD'nin açık toplum politikasına bir tehdit oluşturmadığı gibi, ABD'nin radikalleşme yönündeki kaygılarını da giderecek düzeydedir.

Tam da bu noktada da Türkiye'nin açık toplum ve sivilleşme yönünde yönlendirici bir rol alması ve Arap halklarının siyasal sisteme katılımını bölgesel çıkarlar açısından tehdit edici

değil, tamamlayıcı olarak görmesi, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki hareketlerinin geleceği açısından hayati bir öneme sahiptir. Dolayısıyla Obama yönetiminin Mısır başta olmak üzere bölgedeki etkisini kaybetmemek ve bölgesel politikadaki rolünü sürdürmesi için Türkiye'ye ihtiyaç duyduğu görülmektedir.¹⁸

Şu anda Arap ülkelerinde görülen halk hareketlerini 1990'ların başlarında Berlin Duvarı'nın yıkılması sonucu ortaya çıkan küreselleşme ve yenedünya düzeninin dayandığı özgürlük, demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan haklarına saygı, yönetimlerin şeffaflığı ve hesap verebilirliği, vatandaşın yönetime katılımı, sivil toplum örgütlerinin geliştirilmesi gibi hususların giderek daha yaygınlaşan ve sansürü zorlaşan sosyal medya (internet, facebook, twitter vb. diye anılan iletişim araçları) vasıtası ile halk kitlelerine geniş şekilde intikal etmesi ve onları bilinçlendirmesi ile izah yanlış olmayacaktır.

Bunlara ilaveten halk hareketlerinin başladığı ülkelerdeki yönetimlerin uzun yıllardır halkın gerçek tercihlerini yansıtmayan hileli seçimlerle iktidarı ellerinde tutmaları, asgari sosyal talepleri dahi güvenlik bahanesi ile şiddetle bastırmaları, giderek yaygınlaşan yolsuzluklar, nepotizm ve özellikle daha ileri düzeyde tahsil görmüş genç nüfus arasında işsizliğin artması, global ekonomik krizin etkisiyle son zamanlarda ana gıda maddeleri fiyatlarındaki artışların yoksulluğu ve gelir dağılımını daha da derinleştirmesi, olayların ilk başladığı Tunus'ta halkın silah kullanmadan rejimi değiştirmeyi başarması gibi sayısız etkenin yol açtığı düşünülmektedir.

Nitekim Başbakan Erdoğan'ın Tunus ve Libya ziyaretlerinde verdiği değişim mesajları da Amerikan yönetiminin Arap Baharına yönelik yaklaşımını etkileyecek düzeydedir.

Doç. Dr. Sedat Laçiner **"Türkiye Arap Baharı'nın lideri"** makalesinde şöyle demektedir: "Ortadoğu, 1.Dünya Savaşı'nın ardından yapay müdahalelerle adeta yolundan saptırıldı, diğer bölgelerin aksine geçmişte bir yerlere hapsedildi. Arap Baharı bölgenin doğal seyrine kaldığı yerden devam etmesi anlamına geliyor.

18 Doç. Dr. Veyssel Ayhan, Arap Baharının ABD-Türkiye İlişkilerine Etkisi, Ortadoğu Analiz Dergisi, Aralık 2011 - Cilt: 3 - Sayı: 36

Ne var ki kalınan yer çok kanlı ve çok kaotikti. Bu nedenle normalleşme de kanlı ve çatışmacı bir halde belirdi. Hal böyle olunca normalleşme yer yer patlama ve iç savaş şekline de dönüşebiliyor.

İşin iyi tarafı Batı'nın değişim beklentisi ile bölgesel değişim ihtiyaçları büyük oranda örtüşüyor. Irak ve Afganistan ABD'ye iyi bir ders oldu. Sütten ağzı yanan Amerikalılar bölgeyi zorla değiştirmek yerine değişim dalgasının üzerinde hareket etmeyi tercih ediyorlar. Kısacası hedef, Büyük Ortadoğu Projesi'nde olduğu gibi yine bölgenin komple değişimi. Fakat Obama ile Bush arasındaki temel fark değişimin empoze edilmesinden çok gönüllü hale getirilmesi. Bu bağlamda elbette ABD de Arap Baharı'na yardımcı oluyor, halkın taleplerini bazen güçlü bir şekilde destekliyor, bazen de yönlendiriyor. ABD, Obama liderliğinde çatışmayı İslam-Batı karşıtlığından çıkararak, diktatörlerle-demokrasi çatışmasına çeviriyor. Böylece Batı, geçmişte destek verdiği Hüsnü Mübarek gibi liderleri devirirken, hem değişimin maliyetini yerel aktörlere yüklüyor, hem de gereksiz tepkilerden kurtuluyor. Tüm bu politika değişiklikleri Türkiye'ye de yarıyor. Türkiye, Batı politikalarının ihtiyaç duyduğu bölgesel lider özelliklerine tam olarak uyuyor. Hem Müslüman, hem demokrat hem de barış yanlısı bir ülke olarak Türkiye, her geçen gün bölgenin siyasi ve ahlaki lideri haline geliyor.

Üçüncü olarak ABD ve Avrupa'nın içinden geçtiği ekonomik krizlerle uğraşırken bölgede ciddi bir otonomi de oluşturuyor. Batı'nın başlattığı pek çok gelişmede sonuç tam olarak Batı'nın istediği gibi olmuyor veya olmayacak. Bu da Batı içerisindeki değişim karşıtlarının (İsrailci gruplar gibi) elini kolunu bağlıyor. Başka bir deyişle Arap Baharı belki pek çok açıdan tipik bir halk hareketi olmasa da, Batı'nın nispi zayıflığı sayesinde zamanla bölgenin normalleşmesi ve gerçek anlamda demokratikleşmesi ile sonuçlanabilir.

Toparlayacak olursak ABD ve Türkiye'nin değişimden anladıkları büyük oranda örtüşüyor. Aynı zamanda Batı bölgede Türkiye'ye ve diğer ülkelere müdahale gücünü her geçen gün kaybediyor. Türkiye de sanıldığı gibi tamamen idealist ve maceracı bir dış politika izlemiyor. Örneğin Libya'da güçlü itirazları olmasına rağmen NATO'ya ve muhaliflere tam destek verdi. Aynı

şekilde Suriye'de yaklaşık 10 yıllık emeklerini heba etme pahasına önemli ölçüde Batı ile birlikte hareket etti. Füze Kalkanı da Türkiye'nin realist idealizminin bir diğer kanıtı.

Bölgenin normalleşmesi muhtemelen yıllarca sürecek. Türkiye bu dönüşümün ahlaki lideri ve esin kaynağı olmaya çalışıyor. Aslında son 7-8 yıldır bu önderliğin zemini hazırlanıyordu. Bölge ülkeleriyle geliştirilen iktisadi, kültürel ve diğer toplumsal ilişkiler hep bugünler içindi. Artan turizm, Arap televizyonlarında yayınlanan Türk dizileri, kalkan vizeler ve Türkiye'nin Filistin Davası'nı sahiplenmesi vs. bölgede siyasi değişimin, yani Arap Baharı'nın da zeminini oluşturdu. Bu süreçteki tek sorun Arap liderlerinin değişmemesiydi. Türkiye her defasında Arap liderleri demokratikleşme konusunda uyardı, fakat onlar bunu başaramadı. İsrail'in dili nasıl özür dilemeye dönmüyorsa, diktatörler de demokratikleşememe özrüne sahipler. Eğer İsrail ve diktatörler gönüllü olarak değişebilselerdi Türkiye söz konusu Baharı eski aktörlerle de bölgeye getirebilirdi. Fakat olmadı...¹⁹

Bütün bunlara AKP'nin **"Türkiye Hazır Hedef 2023"** başlığını taşıyan 2011 seçim beyanamesinin ABD ile ilişkilerle ilgili kısmını ekleyelim: "AK Parti'nin yeni iktidar döneminde ABD ile siyasi istişare ve işbirliği devam ettirilecektir. Türkiye ile ABD arasında var olan ve uzun yıllara yayılan 'stratejik ortaklık' ilişkisi, ABD Başkanı Barack Obama'nın ifadesiyle **"Model ortaklık"** olarak yeni bir boyut kazanmış bulunmaktadır. Irak ve Afganistan'ın yanı sıra Arap dünyasında son aylarda yaşanan gelişmeler, Ortadoğu barış Süreci, iki dost ülkenin yakından takip ettiği konulardır. Bu bölgelerde, barış ve istikrarın tesisine ve muhafazasına yönelik çabalarımız devam edecek ve Amerikalı muhataplarımızla olan siyasi diyalog ve işbirliği, aynı yoğunlukla sürdürülecektir."²⁰

Naklettiğimiz –özellikle altını çizdiğimiz– cümlelerin ortak paydası, ABD tarafından Radikal(Siyasal) İslam ve Köktenci terör diye tanımlanan, emperyalizm karşıtı duruşa alternatif olarak dillendirilen "İlımlı İslam" söylemi ve projesi. Model ülke de Türkiye.

(Devam Edecek)

19 <http://mobil.stargazete.com/iphone/politika/yazar/se-dat-laciner/turkiye-arap-bahari-nin-lideri-382144.htm>

20 <http://www.milligazete.com.tr/haber/beyanname-yeni-vaatler-eski-198965.htm>

Yaratana Kulluk Ya da Sorumluluklarımızın Bilincinde Olmak - III

İsa MEMİŞOĞLU

EŞYA'A KARŞI SORUMLULUKLARIMIZ

İnsan-Eşya İlişkisi,

İslami dünya görüşünde eşya, servet, mal-mülk, ihtiyaçları karşıladığı sürece bir anlam ve değer ifade eder. Harcamalar, ihtiyaçlar ötesine geçtiği zaman, insanı, faziletli davranışlardan soyutlar ve felaketlere vasıta olur. Bununla da kalmaz, insanda istiğna, yani Allah'a ihtiyaç hissetmeme, Allah'a rağmen yaşama gibi bir talep oluşturur.

İnsan eşya ile olan ilişkisini düzenleyemezse, şirk ve küfür bataklığına düşer. Çünkü gaye haline getirilen eşya, artık ilahlaştırılmıştır. Bu şirk noktası insanda ebedilik düşüncesini burada, şimdide/bu dünyada aramayı kamçılar.

Bu tür itikadi sapmaların asıl sebebi, mü'minlerin, Allah'ı, gereği gibi takdir edemeyişlerindendir. İnfaktaki gerileyiş, beraberinde imandaki gerileyişi de getirir.

"İnsana nimet verdiğimiz zaman (bizden) yüz çevirip yan çizer; ona bir de zarar ziyan dokunacak olsa iyice karamsarlığa düşer." (17) (İsrâ Sûresi,83).

"İnsan var ya, Rabbi kendisini imtihan edip de ikramda bulunduğunda ve bol nimet verdiğiinde "Rabbim bana ikram etti" der." "Onu imtihan edip rızkını daralttığında ise "Rabbim beni önemsemedi" der." (18) (Fecr Sûresi, 15-16).

"(O), malının kendisini ebedî kılacağını zanneder."(19) (Hümeze Sûresi,3).

DOĞA'YA KARŞI SORUMLULUKLARIMIZ

İnsan-Doğa İlişkisi,

İnsan doğal çevreye karşı da sorumludur. Çünkü sağlıklı mutlu ve huzurlu bir hayat yaşayabilmek için mutlaka doğal çevrenin de korunması gerekir.

Kendisini ve çevresini seven herkes, çevreye zarar veren ve doğal dengeyi bozan zararlı faaliyetlerle mücadele etmeyi kendisine bir borç kabul etmelidir. Bu noktada Hz. Peygamber in şu benzetmesini hatırlamadan geçemeyiz. **"Bir gemiyi paylaşan ve bir kısmı altta bir kısmı üstte olanları düşünün. Altta bulunanlar, su ihtiyaçları için gemiyi delmek istediklerinde, üsttekiler buna mani olmazlarsa gemi batar ve hepsi birden boğulur; eğer mani olurlarsa hepsi kurtulur"**

İlişkilerini düzenlerken nasıl davranması, neleri yapıp, neleri yapmaması gerektiğinin hükmü ve bilgisi insana vahiyle bildirilmiştir.

"Yaratma da emretme de yalnız Allah'a aittir" (20). (Araf Suresi 54. ayet)

Allah sadece yaratıp, sonra yaratıklarını başıboş bırakmamakta, yaratıklarının hayatlarını planlayıp, programlayan hükümler emretmektedir. **"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?"** İmtihan sebebiyle tercih etme özgürlüğüne sahip kılınmış olanlar -İnsanlar ve cinler gibi- dışındaki tüm yaratıklar Allah'ın kendileri için belirlemiş olduğu program çerçevesinde bu emirlere itirazsız ve harfiyen uyarlar. Fitrat ve evrenin işleyiş yasalarını da kapsayan bu alan-

daki **Allah'ın hâkimiyeti** kozmik hâkimiyet olarak nitelendirilmekte olup, uymayı zorunlu kılar.

NEFSİMİZE KARŞI SORUMLULUKLARIMIZ

İnsanın-Nefis İlişkisi

İnsanın kendisine karşı diğer her varlıktan daha zalim ve adaletsiz olduğu bir gerçektir. Görünüşte bu şaşırtıcı gelebilir. İnsan kendine karşı nasıl adaletsiz olabilir? Özellikle, kendi nefisine düşkün olduğu hâlde bizzat kendisine nasıl düşmanlık edebilir?

İnsanın en zayıf yönü güç getirilmeyecek kadar arzu duyunca ona karşı direnmek yerine ona kapılması ve bunu yerine getirirken kendisine büyük zararlar vermesidir.

İçkiye müptelâ olan insanlar vardır. İçtikten sonra dengelerini kaybederler. Parasını sağlığını itibarını ve sahip bulunduğu her şeyi kaybetmek pahasına da olsa devam ederler.

Yemek yemeğe düşkünlüğü yüzünden sağlığını bozan ve hayatını tehlikeye atan insanlar vardır.

Ruhî yükselişin tutkunu olan insanlar vardır. Bunlar gerçek arzularını bastırır; fizikî ihtiyaçlarını yok sayar şehvetlerini kontrol altında tutar giysilerini atar evlerini terk eder ve dağlara, ormanlara/münzevi hayata çekilirler. Dünyanın kendisi için bir anlamı olmadığına inanır ve ona ait her şeyden nefret ederler.

Bunlar insanın aşırılığa sapma ve orada kaybolma eğiliminin bir kaç örneğidir. Bu gibi uyumsuzluk ve dengesizlik örneklerine günlük hayatta herkes rastlamaktadır.

İslâm insanın refahı içindir. Amacı hayatta istikrar ve denge kurmaktır. Şeriatın nefsimizin de üzerimizde belirli haklarının olduğunu açıklamasının sebebi budur.

Şeriat insanın fizikî zihnî ve ahlakî varlığına zarar veren her şeyin kullanımını yasaklar. Kanı, sarhoş eden içkileri, domuz etini, yırtıcı, zehirli ve pis hayvanları, leşi tüketmemizi haram kılmıştır. Çünkü bunların hepsinin insanın fizikî ahlakî zihnî ve ruhî hayatı üzerinde hiçte arzu edilmeyen etkileri vardır.

İslâm cinsî arzuların körleştirilmesini istemez. Bunların kontrol edilmesini ve düzenlenmesini emreder. Bu arzuların tatminini evlilikte arar. İnsanın nefesine zulmetmesini ve nefsinin tamamen ihmal etmesini yasaklar. Hayatın helâl olan refah vasıtalarından, zevklerinden yararlanılmasına, hayatın ve problemlerin içerisinde muttaki ve sağlam kalmasına izin verir hatta emreder.

İslâm bunları yasaklar-ken insana temiz sağlıklı ve faydalı şeyleri kullanmasını emreder. İnsan vücudunun da kendisi üzerinde bir hakkı olduğu için vücudunu temiz yiyeceklerden mahrum etmesini istemez. İslâm çıplaklığı yasaklar ve insana edepli ve ağırbaşlı elbiseler giymesini emreder. İnsanın geçimini sağlamak için çalışmasını tavsiye eder; aylak ve işsiz kalmasını hiç uygun görmez.

İslâm cinsî arzuların körleştirilmesini istemez. Bunların kontrol edilmesini ve düzenlenmesini emreder. Bu arzuların tatminini evlilikte arar. İnsanın nefesine zulmetmesini ve nefsinin tamamen ihmal etmesini yasaklar. Hayatın helâl olan

refah vasıtalarından, zevklerinden yararlanılmasına, hayatın ve problemlerin içerisinde muttaki ve sağlam kalmasına izin verir hatta emreder.

Ruhi yükseliş ahlakî temizlik Allah'a yakınlık ve ahirette kurtuluşa ulaşmak için bu dünyayı terk etmek gerekmez. Aksine insanın imtihanına tâbi tutulması bu dünyadadır. O bu dünyada Allah'ın yolunda yürüyecektir. Başarının yolu hayatın güçlüklerinin dışında değil bunların arasına ilâhî kanunun uygulanmasında yatmaktadır.

İslâm intiharı mutlak surette yasaklar ve hayatın Allah'a ait olduğunu insana bildirir. Hayat en iyi şekilde kullanmamız için Allah'ın bize belirli bir süre verdiği emanettir. Ziyan edilsin diye verilmemiştir.

İslâm insan zihnine kendi kişiliğinin kendi nefsinin belirli haklara sahip olduğunu ve bu haklardan doğan yükümlülüğünü şeriatın tayin ettiği en iyi şekilde yerine getirmesini böyle aşilar. Kişi ancak böylelikle nefesine karşı dürüst olabilir.

Kulun nefsinin hevasını sevdiğinin işareti, onun dünya zevklerini, kendisine vaat edilen/kesinlikle gerçekleşeceği bilinen ahiret zevklerine tercih etmesidir. Nefsin sevdiği şeyleri Yüce Allah'ın sevdiği şeylerden öne almasıdır.

Hâlbuki nefis, kötü arzulara muhabbet, hakkı kötü görme, devamlı gizlice kötülüğü emretme ve ortaya koyduğu işlerde yalan söyleme sıfatında yaratılmıştır. Allah'ı Teâlâ bir ayetinde şöyle buyurmuştur:

"Nefsinizin sevmediği bir şey sizin için hayırlı olabilir. Onun sevdiği bir şey de sizin için kötü olabilir."(Bakara, 216)

Görüldüğü gibi ayette nefsin sevgisi kötülükle, nefreti de hayırla beraber zikredilmiştir.

"Yazıklar olsun devamlı insanları çe-kiştiren ve sürekli yüze karşı eğlenen kimselere."(Hümeze 1-2)

Yani, sürekli insanları arkadan çok çeğiştirip yüzlerine karşı onlarla eğlenen kimselere yazıklar olsun.

Aynı şekilde Yüce Allah nefsin, devamlı kötülükleri emredici olduğunu mübalağa sığası ile şu şekilde haber vermiştir:

"Şüphesiz nefis, hiç durmadan kötülüğü emredicidir."(Yusuf, 53)

Yani nefsin en çok yaptığı şey, devamlı emretmektir. O bir şeyi tekrar tekrar isteyip durur. Onun yaptığı budur. Nefse uyup her dediğini yapmak, kulun en azılı düşmanı olan şeytani sevmek anlamına gelir.

Çünkü nefse itaat etmekte, Allah'ın hoşnutsuzluğu ve O'nun emrine muhalefet vardır. Nefis, Allah'ın sevdiği şeylerin zıddını yapmak üzerine yaratılmıştır. Yüce Allah ise nefsin yapmayı arzu ettiği şeylerin zıddının yapılmasını sever. Bu durum, nefsin Allah tarafından imtihan edilmesi- dir. O bizim için de nefisle yapılan bir imtihandır.

"Bununla beraber) nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis aşırı şekilde kötülüğü emreder; Rabbim acıyıp korumuş başka. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir." (Yûsuf Suresi 53).

"Kâfir olanlar; zevk edip eğlenmeye bakarlar, hayvanların yediği gibi yer içerler. Onların varacakları yer ateştir." (Muhammed Suresi 12)

"Kusurlarından dolayı kendini) kınayan nefse de yemin ederim (ki diriltilip hesaba çekileceksiniz". (Kıyâme Suresi 2)

"Nefsi ve insanı düzgün bir biçimde şekillendirdi. Sonra ona kötülük ve takvayı İLHAM etti. Benliğini temizleyip arındıran gerçekten kurtulmuştur. Onu kirletip örtense kayba uğramıştır." (Şems Suresi 7-10)

"Ey huzura kavuşmuş insan/nefs! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön. (Seçkin) kullarım arasına katıl ve cennetime gir." (Fecr Suresi 27-30)

İnsanın hayatını düzenlemeye yönelik emir ve hükümler de Allah tarafından belirlenmekle

beraber, imtihan sebebiyle insan bunlara uyup uymamakta serbest bırakılmış olup hesabını ahirette verecektir.

Yaratma ve emir Allah'a ait olduğu için, bu emir ve hüküm kavramlarının çerçevesine giren, hakları ve görevleri belirleme işi de Allah'a aittir.

Emir ve yasakları, hakları ve görevleri belirleme işini, bir **ferde, zümreye** ya da **topluma** bırakmayıp bizzat **Allah'ın/Yaratıcının üstlenmiş olması** aslında **insan haklarının** ve gerçek **hukuk devletinin** en büyük ve kesin güvencesini oluşturmaktadır.

Adalet herkese hakkını vermek demek olup, Allah kullarına adaletle hükmetmeyi emretmektedir. Gerçek bir adaletin tesisi, ancak, adil tek hukuk sisteminin kaynağı olan Allah'ın, **yaratmak ve emretmek** makamında tek ve ortaksız bulunduğuna iman edip, emirlerini tam bir teslimiyetle yerine getirmekle mümkün olabilir.

"Sonra seni de emirden bir şeriat üzerinde kıldık. O halde ona uy bilmeyenlerin hevalarına uyma." ayetinde açıkça ifade edildiği gibi, insana da hayatın tüm alanlarını düzenleyen Allah'ın emirlerini ihtiva eden bir şeriat (hukuk sistemi) indirilmiştir.

İnsanın "hak" ve "görev"leri de bu çerçevede yaratıcı tarafından belirlenmiş bulunmaktadır. Allah tarafından belirlenmiş bu emirlerin oluşturduğu normları özümseyerek hayata taşımak, insanın imani ve ahlaki sorumluluğudur.

Halk eden (yaratan) Allah, insanın ilişkilerinin, davranışlarının normları anlamındaki ahlaki değer, ölçü ve kurallarını da belirlemektedir. Yani yaratmada, ahlakın kurallarını koymak da Allah'a aittir.

Allah, insandan kendi serbest iradesiyle Kur'an'la ahlaklanmasını istemekte ve ancak iman ve salih amelle kurtuluşa erebileceğini bildirmektedir.

Allah'ın hayatı düzenleyen bu hükümlerine iman edip, onlara uygun yaşaması halinde insanın hayatı, zaten (ister istemez) Allah'ın hükümleri çerçevesindeki bir program dâhilinde hayatini sürdürür. Fitrat ve evrenle barışık ve uyumlu bir konuma gelecektir.

Kur'an'dan ve Kuran'ın belirlediği temel değerlerden kopan, uzaklaşan İslam âlemi bu gün zillet içindedir. İslam âlemindeki bütün bu bozulmalara rağmen, vahyin kırıntıları, tarihi ve kültürel İslam'ın özünde nesilden nesile taşınan vahyi temel değerlerin esintileri dahi, bu gün İslam halklarını hâlâ batıya nazaran daha insani ve

daha adil, hatta gerçek anlamıyla daha medeni bir konumda tutabilmektedir.

İmtihananın olmadığı bir ortamda, insanı insan yapan tüm güzellikler bir anda ortadan kaybolur. Güzel ahlakın getirdiği değerler, fedakârlık, vefa, sabır, sevgi, merhamet, saygı, dayanışma, dostluk gibi güzellikler birdenbire anlamsızlaşır.

Hayırlarda yarışmak,

Güzellik yapıp öne geçmek,

Karşıdakinin nefsinin kendi nefsinden üstün tutmak, gereksiz görülür.

Yapılan hiçbir şeyin değeri ve önemi kalmadığı için insanın da, yaşadığı hayatının da anlamı kalmayacaktır.

“Her biriniz çobansınız ve elinizin altındakinden sorumlusunuz. Yönetici bir çobandır ve elinin altındakileri layıkıyla muhafaza etmekten sorumludur. Erkek ailesinde bir çobandır ve o da eli altındakilerden sorumludur. Kadın da kocasının evinde bir çobandır ve eli altındakilerden sorumludur. Hizmetçi de efendisinin malında bir çobandır ve elinin altındakilerden sorumludur. Dikkat edin! Her biriniz çobansınız ve her biriniz sorumlusunuz.” Buharî, Müslim, Tirmizî ve Ebu Davud

Dikkat edin! Her biriniz çobansınız ve her biriniz sorumlusunuz. Dünyaya gelip, kendisine hayat bahşedilen her insan sorumludur. Sorumluluk insan olmak adına en genel ve en kesin görev üstlenmedir.

Başkasının kontrolü ve denetiminde sorumluluk gerçekleşmez. Sorumluluk her zaman bir benimsemeyi, bir üstlenmeyi gerektirir. Görev üstlenme isteği, tam tamına özgür seçmeye dayanan bir iştir.

Sorumlu kişi sorumluluğunu yük olarak taşımaz, onu bir gereklilik olarak görür. Sorumluluğu yerine getirebilmenin baş koşulu özgür bir bilince ve özerk bir yaşam ortamına sahip olmaktır. Sorumluluğu belirleyen ve izleyen özgür bilinçtir. Sorumluluk her zaman ancak özerk bir ortamda yerine getirilebilir. Benim için özerk bir ortam olmazsa benim özgür bilincim bağımsız davranışımı gerçekleştiremez. Ancak özerk olan kişi sorumluluğunu yerine getirebilir ve ancak özgürce seçimler yapabilen kişi sorumlu olabilir. Sorumluluk için her şeyden önce yetkin bilinç gereklidir.

Yetkin bilinç, tüm dış belirlemelerden bağımsız olarak kendi seçimini yapabilen bilinçtir. So-

rumsuzluk ahlaksızlıktır. İnsan olmanın anlamı sorumlulukla başlar.

Sorumluluk bir bilinç işi olduğu kadar bir gönül işidir. Her sorumlu, her gerçek sorumlu sorumluluğunu sevinç içinde gerçekleştirir.

Sosyal Sorumluluk; kendi çıkarlarının olduğu kadar toplumun genel çıkarlarını da geliştirecek ve koruyacak eylemlerin yapılmasıdır.

Sorumluluklarımız arasında en önemlilerinden biride Cemaatsel sorumluluklarımızdır. Yalnız yaşayamayan birey toplum içindeki sorumluluklarını da bilinçli bir şekilde yerine getirmelidir.

Cemaatsel Sosyal Sorumluluk (CSS) Projeleri geliştirilmelidir. Cemaatsel Sosyal Sorumluluk (CSS) Projelerin ilk adımları olmalıdır. Bunlar;

1) Cemaatsel sorumluluğumuz gereği fikrin açıklanması (Toplumu ortak bir çatı etrafında toparlayabilecek, herkesi kucaklayabilecek, evrensel bir dili olan projeler üretilmeli.)

2) Projenin Oluşturulması, Stratejinin belirlenmesi (Fikrin uygulanma yöntemlerinin belirlenmesi, doğru çalışma alanlarının seçilmesi)

3) Cemaatin çalışmalarının Planlaması (Proje çalışmalarının her adımının oluşturulması)

4) Uygulama (Sahaya çıkma/teorinin ötesine geçme/pratik uygulamayı yapma)

5) Değerlendirmenin yapılması (çalışmanın/projenin sürdürülebilirliği/devamlılığı için çok önemli bir adımdır/zorunludur/zaruridir.)

İmtihana çekileceğine inanan bizlerin cemaatsel çalışmalarımızda;

Cemaat üyelerine bilgi olarak ne verilecek?

Cemaat üyelerine verilecek bu bilgi hangi ortamda/öğrenme yerinde verilecek?

Cemaat üyelerine verilecek bu bilgiyi kim verecek?

Cemaat üyelerine bilgi verecek kişiler nasıl eğitilecek?

Bu nitelikli çoğaltılabilecek soruların cevabını bilmemiz ve gereğini sorumluluğumuz gereği yapmamız gerekmektedir.

Cemaatsel sorumluluklarımız bize verilen nimetlerdendir. İnsanlara verilen nimetlerin deneme amacına yönelik olduğunu unutmamalıyız.

“Yeryüzünün ziynetleri (süsleri) insanların denenmesi içindir.” (21) (Hûd Suresi 7)

“Hayat ve ölüm, doğma ve yaşama birer sınamadır.” (22) (Mülk Suresi 2)

Kur'an, nimet verilerek denemeye tabi tutulan nankör insanın yanlış tutumunu şu şekilde sergiliyor:

"Fakat insan, ne zaman onun Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir ikramda bulunsa, onu nimetlere koysa; 'Rabbim bana ikramda bulundu' der. Ama ne zaman onu deneyerek, rızkını kıssa, hemen der ki: 'Rabbim bana ihanette bulundu'." (23) (Fecr Suresi 15-16)

Bu imtihanın hikmetini anlayanlar ve gereğini yapanlar kazanacaklardır.

İnsanlar hangi alanlarda imtihan edilmektedirler:

Kötülükler(Seyyiat) ve İyiliklerle(Hasenat) İmtihan Eder **"Biz onları yeryüzünde iyiler ve aşağılıklar olarak bölük bölük ayırdık; iyiliğe dönerler diye onları güzellikler ve kötülüklerle sınadık."** (24) (Araf Suresi 168)

İnsanların Geçmişte İşledikleri Amellerle İmtihan Eder **"İşte orada herkes dünyada yapmış olduğuyla imtihan verir ve gerçek Mevlaları olan Allah'a döndürülür. Uydurdukları putlar da ortadan kaybolmuştur."** (25) (Yunus Suresi 30)

Cihad Eden ve Sabredenleri Ortaya Çıkarmak İçin İmtihan Eder **"Andolsun ki içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerini zi açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz."** (26) (Muhammed Suresi 31)

Hayır ve Şer İle İmtihan Eder **"Her canlı ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da şerle de imtihan ederiz. Ve siz ancak bize döndürüleceksiniz."** (27) (Enbiya Suresi 35)

Korku, Açlık, Ürünlerden Eksiltme ve Ölüm İle İmtihan Eder **"Muhakkak sizi biraz korku biraz açlık ve mallardan canlardan ürünlerden biraz eksiltmekle deneriz sabredenleri müjdele."** (28) (Bakara Suresi 155)

İnsanların Yaptığı Hilelerle İmtihan Eder **"Onlara deniz kıyısındaki kasabanın durumunu sor. Cumartesi yasaklarına tecavüz ediyorlardı. Cumartesileri balıklar sürüyle geliyor başka günler gelmiyorlardı. Biz onları yoldan çıkmaları sebebiyle böylece deniyorduk."** (29) (Araf Suresi 163)

Amelleri Ortaya Koymak İçin İmtihan Eder **"Biz insanların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneyelim diye yeryüzündeki her şeyi dünyanın kendine mahsus bir ziynet yaptık."** (30) (Kehf-7) **"Hanginizin daha iyi**

iş işlediğini belirtmek için ölümü ve dirimi (hayatı) yaratan O'dur. O güçlüdür bağışlayandır". (31) (Mülk Suresi 2)

İnsanları Birbirleriyle İmtihan Eder **"Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız ya da fidye ile salıverin; Allah dilemiş olsaydı onlardan başka türlü öğ alabilirdi bunun böyle olması kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah kendi yolunda öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz"**. (32) (Muhammed Suresi 4)

İnsanlar İçin Ortaya Konulan Hükümlerle-Şeriatla İmtihan Eder **"Kur'anı önce gelen Kitapı tasdik ederek ve ona şahid olarak gerçekle sana indirdik. Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet; gerçek olan sana gelmiş bulunduğuna göre onların heveslerine uyma! Her biriniz için bir yol ve bir yöntem kıldık; eğer Allah dileseydi sizi bir tek ümmet yapardı fakat bu verdikleriyle sizi denemesi içindir; o halde iyiliklere koşun hepinizin dönüşü Allah'adır. O ayrılığa düştüğünüz şeyleri size bildirir."** (33) (Maide Suresi 48)

Verdiği Nimetlerle İmtihan Eder **"Sizi yeryüzünün halifeleri kılan size verdiği (nimetler) hususunda sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz Rabbin cezası çabuk olandır ve gerçekten O bağışlayan merhamet edendir."** (34) (Enam Suresi 165)

Yapılan Yeminlerle İmtihan Eder **"Bir toplum diğer bir toplumdan (sayıca ve malca) daha çok olduğu için yeminlerinizi aranızda bir fesat aracı edinerek ipliğini sağlamca bükükten sonra çözüp bozan (kadın) gibi olmayın. Allah bununla sizi imtihan etmektedir. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyi kıyamet gününde mutlaka size açıklayacaktır."** (35) (Nahl Suresi 92)

Yasaklarla İmtihan Eder **"Ey müminler Allah' kendisini görmeksizin O'ndan kimlerin korktuğunu belirlemek için sizleri ihramlı iken ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av hayvanları aracılığı ile dener. Kim bu denemeden sonra yasakları çiğnerse kendisini acıklı bir azap beklemektedir."** (36) (Maide Suresi 94)

İnsanların Şükür mü Yoksa Nankörlük mü Edeceğini Ortaya Koymak İçin İmtihan Eder **"Kitabın bilgisine sahip olan biri: «Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm»**

dedi. Süleyman tahtı yanına yerleşivermiş görünce: «Bu şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınavan Rabbimin lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; fakat nankörlük eden bilsin ki Rabbim müstağnidir kerem sahibidir» dedi.” (37) (Neml Suresi 40)

Mallar ve Canlar İle İmtihan Eder **“And olsun ki mallarınız ve canlarınızla sınanacaksınız; hiç şüphesiz sizden önce Kitap verilenlerden ve Allah’a eş koşanlardan çok üzücü sözler işiteceksiniz. Sabreder ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız bilin ki bu üzerinde sebat edilecek işlerdendir.”** (38) (Ali İmran Suresi 186)

Savaşta İmtihan Eder **“(Savaşta) onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü onları; attığın zaman da sen atmadın fakat Allah attı (onu). Ve bunu müminleri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah işitendir bilendir.”** (39) (Enfal Suresi 17)

Bir Takım Kelimelerle İmtihan Eder **“Bir zamanlar Rabbi İbrahim’i bir takım kelimelerle sınamış onları tam olarak yerine getirince: Ben seni insanlara önder yapacağım demişti. «Soyumdan da (önderler yap ya Rabbi!) » dedi. Allah: Ahdim zalimlere ermez (onlar için söz vermem) buyurdu.”** (40) (Bakara Suresi 124)

Rızıklardan Eksiltme İle İmtihan Eder **“Onu imtihan edip rızıkını daralttığı anda ise «Rabbim beni önemsemedi» der.”** (41) (Fecr Suresi 16)

İnsanı Duydukları ve İşittikleri İle İmtihan Eder **“Gerçek şu ki biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yaratık; onu imtihan edelim diye kendisini iştirir ve görür kıldık.”** (42) (İnsan Suresi 2)

Kimin Ahireti Kimin de Dünyayı İstedğini Ortaya Koymak İçin İmtihan Eder **“And olsun ki Allah size verdiği sözde durdu. Onun izniyle kâfirleri kırıp biçiyordunuz ama Allah size arzuladığınız zaferi gösterdikten sonra gevşeyip bu hususta çekiştiniz ve isyan ettiniz; sizden kimi dünyayı kimi ahireti istiyordu; derken denemek için Allah sizi geri çevirip bozguna uğrattı. And olsun ki O sizi başışladı. Allah’ın inananlara nimeti bol dur.”** (43) (Ali İmran Suresi 152)

Zorluklardan İşkencelerden Kurtarmakla İmtihan Eder **“Size işkence eden kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık; bu Rabbinizin büyük bir imtihanı idi.”** (44) (Bakara Suresi 49)

Ayetlerle-Mucizelerle İmtihan Eder **“And olsun ki onların durumunu bilerek dünyaların üzerinde seçkin kıldık. Onlara her birinde açıkça bir imtihan bulunan mucizeler verdik.”** (45) (Duhan Suresi 32-33)

Kalplerdeki Takva İle İmtihan Eder **“Allah’ın elçisinin huzurunda seslerini kısıyanlar şüphesiz Allah’ın kalplerini takvâ ile imtihan ettiği kimselerdir. Onlara mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.”** (46) (Hucurat Suresi 3)

Sonuç

Sonuç olarak, sorumluluk bilinciyle yaratılan insanın, başta Allah olmak üzere, kendisine, ailesine, komşularına ve topluma karşı sorumlulukları vardır. Topluma karşı sorumlulukların başında, Müslümanların birbirini sevmesi ve birbirlerinin haklarına saygı göstermesi gelmektedir.

İslâmî terbiye ile yetişmiş insan, seven ve sevilen, merhamet eden, herkesle hoş geçinen ve kendisiyle hoş geçinilen; kendisiyle, ailesiyle, içinde yaşadığı toplumla, milletiyle ve bütün insanlıkla barışık olmalıdır.

Müslüman, maddi ve manevi alanda iyilikte yardımlaşır, muhtaçlara yardım elini uzatır. Kendisinin ve bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin ihtiyaçlarını karşılamak, yakınlarına ve topluma yük olmamak için çalışır; harcarken ne israf eder, ne de cimrilik yapar. Dinî sorumluluğa sahip olan kişi, Allah hakkı olarak kabul edilen kamu mallarını korur, haksız yollarla bunları elde etmeye çalışmaz.

İnsan, hiç ortakçısız Allah’a inanmak ve yalnız ve sadece Allah’a kulluk etmekle yükümlüdür. Akıllı her insanın ilk ve temel sorumluluğu, ibadete ve övgüye layık tek ve yüce varlık olan Allah’a imandır.

Yaratan Allah, yaratılan ve ona karşı görev ve sorumluluğu olan insandır. İnsanı evrenin en seçkin varlığı yapan, yaşatan, ona sahip olduğu her nimeti veren ve yeniden diriltecek olan Allah’tır.

Bu inançla insan, Allah’ı sever, saygı duyar, şükreder, emirlerine uyar, yasaklarından sakınır. Hesaba çekileceğini hatırlar. Yaşantısını ve iradesini/seçme özgürlüğünü ona göre düzenler.

Rabbim bizleri sorumluluğunun gereği imtihana çekileceğinin bilincinde olan, hesaba çekileceğimizi unutmayan, yaşantımızı ve irademizi/seçme özgürlüğümüzü Allah’ın emir ve yasaklarına göre düzenleyen kullarından eylesin.

Âmin.

Suriye’de Müslüman Kardeşler Hareketi - II

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Mustafa Sibai, cezaevinde gördüğü işkenceler neticesinde hastalanmış ve 1957 yılında vücudunun bir kısmını kullanamayacak hale gelerek felç olmuştur. Ancak buna rağmen durmak bilmiyor, her vesileyi, İslam’ı insanlara ulaştırmak ve özellikle de gençleri bilinçlendirmek için değerlendirmeye çalışıyordu. Bu felçli haliyle bile üniversitelerde ve üniversitelerin dışında başka yerlerde ilmi konferanslar vermeye devam etmekteydi. Ancak bir taraftan Mustafa Sibai’nin felçli hali, diğer taraftan Suriye ile Mısır’ın birleşme çabaları ve 1 Şubat 1958’de Birleşik Arap Cumhuriyeti (BAC) halinde birleşmeleri Suriye İhvan’ı açısından zor günlerin başlangıcı olmuştur. Bu nedenle Mısır ve Suriye’nin birleşik kaldığı 1958–1961 dönemi, İhvan’ın en zor yılları, hatta dağılma aşamasına geldiği dönem olmuştur. Çünkü Mısır Devlet Başkanı (dolayısıyla BAC’ın da başkanı olan) Cemal Abdu’n-Nasır, hem Mısır’da, hem de Suriye’de, İhvan üzerindeki baskısını yoğunlaştırmış, binlerce İhvan mensubunu zindanlara atarak işkencelerden geçirmiştir. Ancak bu baskı ve işkencelere rağmen Mısır İhvan’ı da, Suriye İhvan’ı da faaliyetlerini durdurmamıştır. Özellikle Mısır’da legal anlamda İhvan’ın bütün faaliyetleri yasaklandığında, liderleri ve hatta çeşitli aşamalardaki mahalli ve bölgesel temsilcileri tutuklandığında, faaliyetler illegal/yeraltında devam ettirilmeye çalışılmaktaydı. İşte böyle bir dönemde yani bir taraftan ihvan üzerinde baskıların yoğunlaştığı, diğer taraftan ise İhvan lideri Mustafa Sibai’nin felç geçirmiş olması, İhvan yönetiminde değişikliği zorunlu hale getirmiştir. Nitekim 1957 yılında İhvan yönetiminde bir değişikliğe gidilerek Üstad Sibai’nin yerine İsam el-Attar getirilmiştir.¹ İsam el-Attar, çok ağır baskılara ve 1963’de sürgüne gönderilmesine rağmen, Suriye Müslüman Kardeşler Cemaatinin liderliğini 1970 yılına kadar sürdürmüştür.

İSAM EL-ATTAR BİR LİSE ÖĞRETMENİYDİ

İsam el-Attar, Müslüman Kardeşler Teşkilatı’nın liderliğine gelmeden önce Şam’da bir lise öğretmeni idi. Kendi kendini eğitimde öyle bir yetkinliğe vardırmıştı ki gerçekten birçok sahada otorite olarak kabul edilmekteydi. Aynı zamanda usta bir hatipti. Mesela 1960’ların başında, Şam’da konuşmaya başladığında binlerce insanı rahatlıkla cezbederdi ve büyük bir kalabalık oluşurdu. Verdiği konferanslara çok sayıda üniversite öğrencisi katılıyor, bazen konferansı Şam Üniversitesini boşaltıyordu. Konferanslara halkın ilgisi de oldukça fazlaydı.²

Suriye Müslüman Kardeşler Teşkilatı, Mustafa Sibai’nin döneminde halkın bütün katmanlarına ulaşmayı hedeflerken, İsam el-Attar döneminde bu hedef biraz daralmıştı. Çünkü İsam el Attar, Mustafa Sibai’nin aksine selefi idi. (Selefi, İslam’ı anlamada ve yaşamada ilk nesil Müslümanları olan Selef’in takipçisi demektir.) Bu özelliğinden dolayı çevresindeki yöneticileri kendi görüşünden olanlardan belirlemesi, Kur’an’dan ve Sünnet’ten sapmalar olduğunu iddia ederek geleneksel mezhepleri kabul etmemesi, Suriye Sünni Ulema ile ilişkilerinin soğuması hatta kopma aşamasına getirmiştir. Çünkü Attar, bir kural olarak geleneksel mezheplerden birine bağlı olan ve bazıları sufi olan Suriye Uleması ile yakın ilişki içine girmemiştir. Böylece, 1960’ların Müslüman Kardeşler Teşkilatı, Sibai’nin başkanlığında olduğu gibi Ulema’ya yakınlık içinde olmamıştır. Attar, ayrıca sadece Şam’da çevresindeki taraftarlarına çok fazla güvenmiş ve Sibai döneminde teşkilatın temel özelliği haline gelen, Suriye’nin her tarafında bağları da geliştirmemiştir. Attar’ın, hem bu özelliği ve hem de lider olmakla, hatip olmayı birbirine karıştırması ve hatipliği nedeniyle gelen kitlelere güvenmesi çokça eleştirilmekte idi. Nitekim 1962’de, daha çok halkın bu görünüşteki desteğine güvenerek Müslüman Kardeşler’in rejimi yıkıp yerine İslami bir yönetim kurabilecek güçte olduğunu bile açık-

lamıştır. Fakat gerekli organizasyon ve koordinasyon olmayınca, görünüşteki halk desteğinin ne denli aldatıcı olduğu Baas Partisinin 1963’de yeniden iktidara gelmesiyle acı şekilde ortaya çıkmıştır. İsam el-Attar’ın, bu eleştirilerden daha şiddetli bir başka eleştirilme nedeni de Suriye yönetimine karşı silahlı mücadele verilmesine karşı çıkması idi. Çünkü Attar’a göre, rejime karşı verilecek silahlı bir mücadelenin, sadece Suriye halkına değil, aynı zamanda İhvan’a zarar vereceğine inanmaktaydı. Bu nedenle, 1960 ve 1970’lerde, silahlı mücadele fikrini Attar, asla desteklememiştir.³

Mısır ile Suriye’nin birleşmesini en çok isteyenlerin başında Baas Partisi yanlıları gelmekteydi. Baas Partisi yanlıları, ortak bir cumhuriyet kurulursa, kendilerine daha çok faaliyet imkânı verilecektir diye düşünmekte idiler. Oysa bu tersi olmuştur. Yani kısa bir süre sonra bu birleşmeye Baas Partisi yanlıları da karşı çıkmaya başlamıştı. Çünkü bu birleşmeyle yetkiler, bütünüyle Nasır’ın ve onun tayin ettiklerinin eline geçmişti. Nitekim yeni oluşan birleşik parlamentonun 400 üyesi Mısır’a, 200 üyesi ise Suriye’ye verilmişti. Ayrıca dört başkan yardımcısından sadece birisi Suriye’ye ayrılmıştı. Nasır tüm gücü eline aldıktan sonra Baas Partisi de dâhil bütün partileri kapatmış ve kendi kontrolündeki Ulusal Kurtuluş Birliği Suriye Şubesi, kapatılan partilerin yerine geçmek üzere kurulmuştur.

Aslında Mısır ile yapılan birlik, en başından itibaren Suriye’nin aleyhine gelişmekte idi. Ekim 1959 tarihinde Mısırlı başkan yardımcısı Abdulkim Amir Suriye’nin başına atanırken, birçok resmi göreve de Mısırlılar getirilmiştir. Suriye ordusundaki önemli mevkilerde bulunan birçok subay görevlerinden atılarak (yaklaşık 11.000 subay) yerlerine Mısırlı subaylar tayin edilmekte idi. Suriyeliler arasında hoşnutsuzluk meydana getiren bu durum, 28 Eylül 1961 tarihinde bir grup Suriyeli subayın ayaklanması ve Nasır’a karşı çıkması ile –Mısır ve Suriye arasındaki bu- birlik dağılmıştır. Buna ülke içinden hiçbir mukavemetin gelmemesi Nasır’ın da karşı harekâta girişme konusundaki cesaretini kırmıştır.⁴

Birleşik Arap Cumhuriyeti’nin bu şekilde 1961’de dağılması, İhvan’ın siyasi çalışmalarını hızlandırmasına neden olmuştur. 28 Eylül 1961 darbesinden sonra yapılan ilk seçimlerde Suriye Parlamentosu’nda 10 sandalye elde eden İhvan siyaset üzerinde yeniden söz sahibi olmaya başlamıştır. El-Attar da, bu dönemde Suriye politikasının en etkin kişilerinden biri olarak ortaya çıkmıştır. Bu durumdan endişelenen Baas Partisi, 8 Mart

1963’teki darbeyle yönetimi ele geçirdikten sonra Attar’ı, 1963’de sürgüne göndermiştir. Ertesi yıl Hac için Mekke’ye gitmesine izin verilmiş ise de, bir daha Suriye’ye dönmesine müsaade edilmemiştir.

İsam el-Attar, sürgün edildiği 1963’den beri Batı Almanya’nın Aachen şehrinde yaşamak zorunda bırakılmıştır. Baas’çı Esad rejimi, İsam el-Attar’ı Batı Almanya’nın Aachen’de de rahat bırakmamış oturdukları apartmanda 17 Mart 1981’de düzenlenen suikastta El-Attar evde bulunmadığı için eşi Bannan Tantavi katledilmiştir. Bu suikastın asıl nedeni olarak el-Attar’ın İhvan’la yeniden işbirliği yapmış olmasıdır. El-Attar, 1970’deki liderlik krizine kadar teşkilatı sürgünden yönetmeye devam etmiştir.

Baas Partisi, 8 Mart 1963 yılında Baas’çı subaylar tarafından yapılan yeni bir darbe ile iktidarı ele geçirmiştir.⁵ Bu darbeye devlet başkanı Sünni Emin el-Hafız olmasına rağmen, yönetimde Hafız el-Esad, Muhammed Umran ve Salah Cedid isimli üç Alevi etkindi.⁶ Bu darbe ile yönetimde Aleviler etkin olmasına rağmen Sünniler, 1963’den 1966’ya kadar önemli mevkilerini korumuşlardır. Ancak 1966’dan itibaren yönetim bütünüyle Alevi azınlığının eline geçince, askeri ve idari birimlerde Sünnileri görevden alarak yerlerine kendi adamlarını getirmişlerdir.

HALK AYAKLANMALARI!..

Halkın Baas İktidarına karşı ilk ayaklanması 8 Mart 1963 darbesinden sonra, Suriye bankalarını millileştirilip devlet hizmeti görenlerin maaşlarının %25 ile %40 arasında düşürülmesi ve Hama’da bazı lise öğrencilerinin tutuklanması üzerine başlamıştır. Öğrencilerin suçu, hocaları tarafından tahtaya yazılan bir Baas sloganının silinmesi gösterilmiştir. Bu olaylar üzerine, öğrencilerin tamamı, Sünni imamların Cuma hutbelerinde yaptıkları gibi bu tutuklamaları protesto etmeye başladılar.⁷ Çoğunluğu Sünnilerden oluşan Hama şehrinde 5 Nisan 1964’de, meydana gelen eylemleri yatıştırmak amacıyla Başbakan Hafız el-Emin gitmiş, ancak 14 Nisan 1964’de askerlere ateş ediliyor iddiasıyla Sultan Camii top ateşine tutulmuştur. Çok sayıda insanın öldüğü bu ayaklanma, ancak tanklar da kullanılmak suretiyle bastırılmıştır.⁸

Bir başka kaynaktan ise, bu olayların gelişimi şöyle anlatılmaktadır; 11 Nisan 1964 günü gösterici öğrencilerden biri polis tarafından öldürülünce, ertesi gün, Hama’lı tüccarlar dükkânlarının

3 Ö.F. Abdullah, age. s.124-125

4 Ahmet Emin Dağ, Suriye Bilad-i Şam’ın Hazin Öyküsü, İHH Yayınları, 1 bsk. Haziran 2004, İstanbul, s.34-35

5 Sabahattin Şen, Ortadoğu’da İdeolojik Bunalım, Hemen Kitap, 2.bsk. Kasım 2010, İstanbul, s.229 vd.

6 William L. Cleveland, Modern Ortadoğu Tarihi, Agora Kitaplığı, 1. Bsk. Haziran 2008, İstanbul, s.442

7 Daha geniş bilgi için bkz: Henry Munson jr.-Ortadoğu’da İslam ve Devrim, Akademi Yayınları, İstanbul, 1990, s.122 vd.

8 Şen, age. 243

kepenklerini indirdiler. Aynı günün gecesi, Hama camilerinin hoparlörlerinden yayılan "ya İslam, ya Baas" sesleri, şehri bir baştan bir başa kaplamıştır. Ve 14 Nisan'da askeri kuvvetler, içinde düzinelerce insanın öleceği Sünni "El Sultan" camiini bombardıman etmiştir. Hükümet, yaptığı açıklamada, Camiinin minaresinden ateş açıldığını ve bu yüzden böyle davranmaya mecbur kaldıklarını iddia etmiştir.

Sultan Camii'nin bombalanması, Suriye şehir ve kasabalarındaki bütün Sünnileri çileden çıkarmış ve İhvan'ın "Allah'sız" diye tasvir ettiği Baas rejimine olan düşmanlıklarını kuvvetlendirmiştir. Hama'daki bu çatışma, tüccar, kalifiye eleman, ulema, doktor, avukat, öğretmen, öğrenci ve bazı işçi gruplarınca düzenlenen ve ülke çapında yaygınlaşan bir dizi grev ve gösteri aracı olmuştur. 1964 Mayıs ayında ayaklanma tamamen sona ermiştir. Görünürdeki liderlerin pek çoğu tutuklanmış ve tüccarlar dükkânlarını açmaya zorlanmıştır. Aynı zamanda serbest seçimler ve küçük tüccara kredi için söz verilmiştir. Fakat bütün bunlar yeni bir çatışmayı engelleyememiştir.⁹

Hama'daki ayaklanmanın bastırılmasında kısa bir süre sonra 17 Nisan 1964'de yeni bir anayasa ilan edilmiştir. Sünni muhafazakârların hassasiyetleri dikkate alınarak devletin dininin İslam olduğu belirtilmiştir. Suriye, Demokratik Sosyalist Cumhuriyet şeklinde tanımlanırken, Ulusal Devrim Komuta Konseyi'nin adı Ulusal Devrim konseyi şeklinde değiştirildi.¹⁰

1965 Ocağında, İhvan ve ulemanın bir kısmı, Baas rejimini Suriye sanayinin çoğunu ve bütün dış ticareti millileştirdiği için suçlarken, tüccar, tekrar kepenklerini indirmiştir. Geçen yıl olduğu gibi Ticaret Odası ve meslek grupları protestolara başlamıştır. Fakat bu sefer, İhvan ve zengin tüccarlar, Nasırcı ve diğer solcuların hükümet eleştirilerine katılmamışlardır. Ulemanın aktif katılımının gerçekleşmemesi 1965 isyanının kolayca bastırılmasını sağlamıştır.¹¹

Suriye'de bir taraftan yönetime karşı İhvan'ın etkin olduğu halk ayaklanmaları bastırılmaya çalışılırken diğer taraftan da yönetimde çatlıklar ve çekişmeler başlamıştı. Aslında yönetimdeki iç çekişme 8 Mart 1963'de gerçekleştirilen darbeyle birlikte başlamıştı. Bu süreç içerisinde Emin el-Hafız tarafından Baas Partisi'nin kurucularından olan Salah Bitar kabineden çıkarılmış, diğer bir kurucu Mişel Eflâk ise yurt dışına kaçmak zorunda bırakılmıştır. Emin el-Hafız'ın otoriter yapısına meydan okuyan ve onunla mücadele içine giren

Baas'ın askeri ismi Muhammed Ümrân ise, girdiği bu rekabeti kaybetmiş ve Madrid'e elçi olarak sürülerek cezalandırılmıştır.

Emin el-Hafız, ordu ile rekabetteki ilk raundu kazandıktan kısa bir süre sonra Genelkurmay Başkanı Salah Cedit ile arasının açılması gecikmedi. Baas politikalarındaki farklı düşüncelerin ve iktidara kimin hükmedeceğinin yol açtığı ihtilaflara ilaveten, mezhebi ve şahsi rekabetin etkisiyle ülke yeni bir çekişmenin içine girmiştir. Alevi ve Dürzî subayların çoğunluğu Cedit'i tutarken, Emin el-Hafız ise, Sünni subayların çoğunluğunun ve eski Baas liderliğinin desteğini almıştı. Emin el-Hafız yönetimindeki hükümet, 1965 yazında Suriye ordusunda yetkilerin Alevi ve Dürzî azınlıkların ellerinde toplanmasını bir tehlike olarak fark ettiğinde bu grupların nüfuzlarını kırmak amacıyla bazı tedbirler almaya girişmiştir. Yılın sonlarına doğru, ülkedeki siyasi mücadeleyi Emin el-Hafız'ın kazandığı yönünde güçlü alametler belirmeye başlamıştı ki, 23 Şubat 1966 tarihinde Cedit'in başını çektiği askerler Suriye'nin bağımsızlığından bu yana 13'ncü ve en kanlı askeri darbesini gerçekleştirmişlerdir.¹²

İki grup arasındaki güç mücadelesi Hava Kuvvetleri Komutanı General Hafız Esad'ın anahtar rolü sonucu, Emin el-Hafız ile Eski Muhafızlar'ın (Old Guard) yenilgisi ve Baas'ın askeri kanadının iktidarı ele geçirmesiyle son bulmuştur. Bu, Suriye tarihinde o zamana kadar ki en kanlı darbe olsa da onun kanlı ve sert oluşu sadece parti içindeki mücadelenin yoğunluğunu yansıtıyordu.¹³ Böylece bir taraftan İslami muhalefet bastırılmış, diğer taraftan da ülke yönetimi kanlı iç çatışmadan sonra Salah Cedit ile Hafız el-Esad ikilisinin eline geçmiştir.

İhvan'dan kaynaklanan ayaklanmaların bastırıldığı, yönetimdeki çatışmanın da sona erdiği ve her şeyin düzelmiş gibi görüldüğü esnada yayınlanan bir makale, ülkeyi yeni bir kaosun eşiğine getirmiştir. Bu makaleyi protesto etmek için "İhvan tarafından düzenlenen ve tüccarların çoğunun katılımıyla gerçekleşen bir dizi grevler yapılmıştır. Bir kısmı aşağıya alınan makaleye göre, din, ilerlemek için terk edilmesi gereken "Geçmişlerin Masalı" idi.

"Bugüne kadar Arap milletleri "Allah'ın etrafında dönüp durdular. Bu, İslam ve Hristiyanların

9 Henry Munson jr. age. s.122-123

10 Şen, age.s.244

11 Henry Munson jr. age. s.123

12 Daha geniş bkz; Şen, age. s.248 vd. Salah Bitar da dahil olmak üzere, çok sayıda Başçı tutuklanırken, en kanlı çatışma Emin el-Hafız'ın ikametgahı önünde meydana geldi. Emin el-Hafız ve özel korumaları, komando birliklerine karşı saatlerce çatıştıktan sonra Emin el-Hafız yaralı olarak ele geçirildi. Tutuklu durumda bulunmayan Mişel Eflak ile Salah Bitar başta olmak üzere tutuklu durumda bulunan bazı Başçılar, Suriye'den kaçmayı başararak Lübnan'a sığındılar.

13 Dağ, age. s.38-39; Ayrıca bkz; William L. Cleveland, age. s.443

eski değerlerine bağlılıktan başka bir şey değildir. Bu değerler feodalizm, kapitalizm ve geçmiş çağların diğer sistemleri üzerine kurulmuşlardır. Bütün bu değerler, Arapları boş yere kaderci, boynu bükük, perişan ve "Allah'tan başka güç yoktur" sözünü durmadan tekrarlayan bağımlı insanlara çevirmiştir... Allah, din, feodalizm, emperyalizm ve tarih öncesi toplumlara ait bütün değerler, artık, tarih müzesindeki "mumyalar" bölümünde yerlerini alacaklardır. Gerçekte bir tek realite vardır: bizim tasavvurumuzdaki yeni insan. Ki o yalnız kendisinin, çalışmasının ve insanlığa faydasının var olduğunu hesaba katar. Yine o, ölümün kaçınılmaz son olarak ve cennet ve cehennemin hiçbir mana ifade etmediğini bilir."

Resmi bir dergide yayınlanan böyle bir makale, Demirperde dışındaki ülkelerin çoğunda, büyük bir ihtimalle korkunç bir infiale sebep olabilecek özellikler taşıyordu. Suriye'de de bundan farklı bir şey olmadı. Müslümanlar kadar Hristiyanların da katıldığı protesto fırtınasını dindirmek için, -sonradan sessizce serbest bırakılmalarına rağmen- makalenin yazarı ve derginin editörü ömür boyu kürek cezasına çarptırıldılar. 7 Mayıs 1967'de Şam Radyosu yaptığı yayınında bu "günahkâr" makalenin CIA, İsrail ve "mülteci" Araplar tarafından düzenlenen bir komplonun ürünü olduğu iddia edildi.¹⁴

İHVAN'DA İÇ KARIŞIKLIK VE YENİ YÖNETİMİN İŞ BAŞINA GEÇMESİ!..

İsam el-Attar 1963'den beri Almanya'da sürgünde yaşadığından dolayı Suriye Müslüman Kardeşler Teşkilatı'nın liderliğini, bölgedeki temsilcileri vasıtasıyla yürütmekteydi. Ancak bu durum, yani Attar'ın Teşkilat'ı tayin ettiği bir temsilci (O sırada Attar'ın vekili Hasan Huveydi idi) kanalıyla idare etmesi, Teşkilat içerisinde sıkıntı meydana getirmesine ve liderlik otoritesinin tartışılmasına neden olmuştur. Bir taraftan bu tartışmalar, diğer taraftan Baas rejiminin insanlık dışı baskısı ve hareket içinden bazı grupların, örgütlenme konusunda kendi önerilerinin dikkate alınmadığından ya-kınması, 1960'ların ortasından itibaren İhvan'da tartışmaların daha da yoğunlaşmasına neden olmuştur. Bu tartışmaları daha da derinleştiren belki de en önemli bir başka neden ise, Mervan Hadid gibi genç neslin yöntem olarak silahlı mücadeleye ağırlık verilmesi konusundaki ısrarlarıydı. Hareket içinde devam eden bu tartışmalarda uzlaşma sağlanamaması üzerine, devreye Ebu'l Ala El-Mevdudi ve Ebu'l Hasan En-Nedvi gibi saygın âlimler girmiştir. Ancak bu iki saygın âlimin gösterdiği çabalar fayda vermemiş ve Suriye İhvanı içindeki tartışma daha da büyüyerek sürmüştür.¹⁵

İhvan'daki liderlik bunalımı, Müslüman Kardeşlerin Suriye'de 1969'da yaptıkları gizli ve genel bir toplantıda en yüksek noktaya ulaşmıştır. Attar, bu toplantılar sürecinde başkanlık yapmak üzere, Müslüman Kardeşlerin tanınmış üyelerinden üç kişinin ismini belirlemiştir. Bunlar, Şam grubunun en önemli üyesi ve Şam Üniversitesinde Matematik profesörü olan Dr. Muaffak Dabul, Halepli Emin Yeğen ve Lazkiye'li Adnan Said'di. Bu toplantıda, Müslüman Kardeşlerin Şam grubu ile Şam'ın kuzeyindeki Hama, Humus, Halep, Lazkiye ve diğer şehirlerden gelen kuzey grubu arasında silahlı mücadele konusunda bir çatlak meydana gelmiştir. Şam grubu, rejime karşı silahlı mücadele fikrine muhalif olup el-Attar'ın çizgisinde olan grup idi. Muaffak Dabul, Muhammed el-Havari, Ali Maşhal, Züheyr eş-Şavış, Hasan el-Huveyyda ve benzerlerinin oluşturduğu grup, Şam grubuna sıkı sıkıya bağlı olan gruptu. Şam dışında da taraftarları vardı, fakat azdı. Deyru'z-Zur ve Dara'daki Müslüman Kardeşler, grupları destekleme konusunda hemen hemen eşit olarak ikiye bölünmüşlerdi. Bununla birlikte Emin Yeğen ve Adnan Said'den başka Said Havva, Şeyh Abdu'l-Fettah, Ebu Gudde ve Adnan Saadeddin gibi seçkin kişilerin dâhil olduğu kuzey grubu, Cihad çağrısını kesinlikle desteklemiş ve İsam el-Attar'ın yerine bir başka liderin seçilmesi çağrısında bulunmuşlardır. Şam dışında bu grubun taraftarları çok fazla idi. Kuzey grubu liderliğinin gösterdiği yakınlığa ve sempatiye rağmen Mervan Hadid ve taraftarları bu liderlik bunalımına doğrudan karışmamışlardır.

Bu bunalım, Müslüman Kardeşler içinde gerçekten çözülmesi güç bir ayrılmanın olduğunu ispatlamış ve 1970'de Kuzey grubu ile Şam grubu arasında belirgin bir bölünme meydana getirmiştir. 1971'de Ürdün, Mısır, Körfez Ülkeleri ve Sudan'daki Müslüman Kardeşlerin temsilcileri iki grubun arasını bulmak için girişimlerde bulunmuşlardır. Aralarında herhangi bir çatışma olmamasına rağmen, çeşitli suçlama ve tartışmalarla güçlerini boş yere harcamışlardır. Gizli seçim yapılmış, ilk oylamaya itiraz edilmiş ve Attar, taraftarlarına seçimi boykot etmelerini emretmiştir. İkinci oylamada ise, Suriye Müslüman Kardeşler Teşkilatı'nın şimdiki liderliği ortaya çıkmış ve uluslararası Müslüman Kardeşler Teşkilatı tarafından da tanınmıştır.¹⁶

Suriye Müslüman Kardeşler Teşkilatı'nda liderlik bunalımı çözülmüş olsa da, ancak İsam el-Attar ve taraftarları mevcut yönetime muhalif hale gelmiş ve desteklerini de çekmişlerdir. Suriye Müslüman Kardeşler Teşkilatı, 1970'lerden itibaren Suriye'de egemen olan Baas rejimine karşı silahlı mücadeleyi esas almış ve çalışmalarını da bu yöntem üzerine yoğunlaştırmıştır. 30.01.2012

14 Henry Munson jr. age. s.123-124

15 A. E. Dağ, age.

16 Ö. F. Abdullah, age.s.132

Savaş Borusu Kimin İçin Çalışıyor? İran'ın "İlk Ateşi Açması" İçin Provoke Edilmesi

Michel CHOSSUDOVSKY / www.globalresearch.com
Çev: İsmail CEYLAN

ABD'deki haber bültenlerinde İran'la yapılabilecek olası bir savaştan sık sık bahsedilmesine rağmen bu savaşın bölgesel ve global etkilerinden hiç bahsedilmiyor. ABD-İsrail sponsorluğunda İran'a yapılacak bir saldırının oluşturacağı kitlesel can kaybı ve yıkımdan çok az ABD vatandaşı haberdar. Çünkü medya işin sevimsiz tarafını gizlemeye ve hedef saptırma-ya devam ediyor.

Global savaş hazırlıkları ABD stratejik komutanlığı (STRATCOM) tarafından yapılırken, gazetelerin ön sayfalarında yerel cinayet haberleri

ve Hollywood ünlüleri ile ilgili haberler yer buluyor. NATO-ABD işbirliği ile savaşın, dünyanın her bölgesine yayılması batılı medyanın pek ilgisini çekmiyor. İnsanlar İran ve müttefiklerinin, (Rusya ve Çin) batı demokrasisi ve global barış için tehdit oluşturduğuna ve bu savaşların insani nedenlerle yapılmakta olduğuna inandırılmak isteniyor.

En son teknoloji ile üretilmiş silahlarla çok sayıda sivil öldürmesine rağmen ABD'nin savaşları hiçbir zaman "cinayet operasyonları" olarak yorumlanmıyor. Olası sivil ölümlerinden

bahsedildiğinde ise anlaşılmaz bir şekilde “demokratizasyon” ve “barış getirme” gibi kavramlar ön plana çıkarılıyor. Batılılar kasıtlı olarak her şeyi tersinden anlıyor. Savaş barışa, yalan da gerçeğe dönüşüyor. Dolayısıyla NATO ve ABD’nin insani kaygılarla savaş çıkarmasına, kimsenin karşı koymaması gerektiği öğütleniyor. Obama’nın kelimeleriyle “kötü adamların peşini bırakmamak” olarak yorumlanan bu global savaşta masada, öldürmekten başka seçenek yok ve bu yönüyle İspanyol engizisyon mahkemelerini aratmıyor.

Nüfusu 80 milyona yaklaşmakta olan İran, bölgedeki en önemli askeri ve ekonomik güçlerden biri. Dünyadaki petrol rezervinin yüzde onu bu ülkede bulunuyor ve bu oran ABD’deki rezervin beş katından fazla. Medya bundan pek bahsetmese de İran’ın petrol zenginliğinin ele geçirilmesi de ABD’nin hedefleri arasındadır ve Pentagon son dokuz yıldır bu iş için aktif bir şekilde plan yapmaktadır. Bunun farkında olan İran ise son on yıldır, ABD sponsorluğundaki muhtemel bir saldırıya karşı askeri hazırlık yapmaktadır.

İran ile batılı müttefikler arasında çıkacak muhtemel bir savaş, Akdeniz’den Çin’e kadar yayılacaktır. Dolayısıyla bu durumun 3. dünya savaşına dönüşmesi kaçınılmaz olacaktır. Rus hükümeti, geçenlerde yaptığı açıklamada İran’a yapılacak herhangi bir askeri müdahaleyi, ulusal güvenliğimize yapılmış bir saldırı olarak algılayacağız, dedi ve dolayısıyla İran’ın askeri müttefikleri olduğunu ve bir saldırı durumunda askeri seçenekle İran’a yardım edeceklerini ilan ettiler.

ASKERİ HAREKETLİLİK

ABD-İsrail-NATO üçlüsünün yeni hedefi İran. Bu hedefe yönelik silah sistemleri yerleştirilmeye başlandı bile. ABD ve müttefiklerinin özel kuvvetleri çoktan İran içine sızmış durumdadır. Bu özel kuvvetler yoluyla casusluk ve keşif yapılıyor. İran’ın nükleer gücüne misilleme yapmak için B61 nükleer silahlar hazırlanmış durumda.

İsraili askeri analistlere göre ABD-İsrail koalisyonu ile İran arasındaki olası bir savaş “korkutucu derecede” yakın. Afganistan ve Irak’taki kuvvetler yeni bir savaş için yer değiştiriyorlar. Önümüzdeki bir kaç hafta içinde yapılması beklenen ve İsrail tarihinin en büyük askeri tatbikatı için 9000 ABD askeri İsrail’e kaydırıldı.

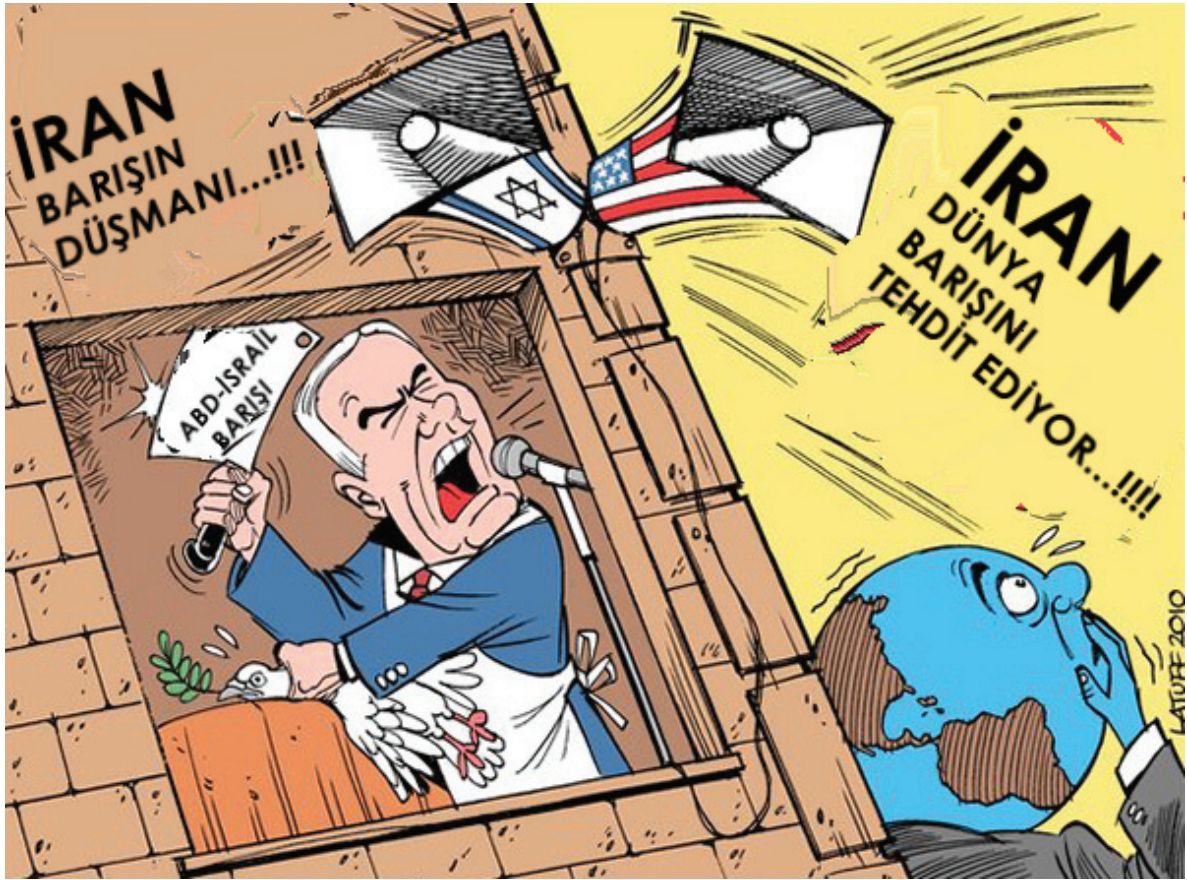
Bu tatbikatta, özellikle İran füzelerine karşı geliştirilen “arrow” sistemi denenecek. Yine ABD topraklarından Ortadoğu’ya asker sevkıyatı da devam ediyor. İngiltere için de aynı şeyleri söylemek mümkün. Tüm bu askeri hareketlilik göz önüne alındığında “İran operasyonu” kapıda gibi görünüyor.

İSRAİLDEKİ ABD KUVVETLERİ VE PERS KÖRFEZİ

İsrail uzun süreden beri ABD askeri gücünün gayri resmi bir parçasıdır. Pentagon ve İsrail savunma bakanlığı arasındaki sıkı ilişkiler sayesinde iki askeri güç artık birbirinin ayrılmaz birer parçası olmuşlardır. Bu bağlamda İran operasyonu için yapılan asker depolama sürecinde İsrail topraklarının da kullanılması kaçınılmazdır.

Tahran yönetimi de kendini diken üstünde hissediyor. Ülkeye yapılacak muhtemel bir saldırı için halk ve hükümet mümkün mertebe hazırlıklı olmaya çalışıyorlar. Ani bir saldırı beklentisiyle askeri güçler sürekli teyakkuz halindeler.

Bu arada Pentagon 15000 askerini Kuveyt’e yerleştirdi. Bu sayı 2 piyade tugayı ve bir helikopter ünitesinden oluşuyor. Buna ek olarak ABD deniz kuvvetlerine ait 2 uçak gemisi Arap denizinde hazır bekliyor. Yine bir ABD, bir Fran-

sız uçak gemisi ve bir İngiliz savaş gemisi (bu gemi radarda görünmeme özelliğine sahip) de bölgeye hareket ediyor. Batılı medya ise bu sevkیاتlardan hemen hemen hiç bahsetmiyor.

Bu arada İran da boş durmuyor. Geçen Aralık ayında 10 günlük bir deniz tatbikatı yapıldı ve bir yenisinin de Şubat ayında yapılacağı söyleniyor.

İran Aralık ayındaki tatbikatta birçok menzilde füze denemesi yaptı. Bu füzeler arasında radardan kaçabilen ileri teknolojiye sahip olanları da var.

Esasında Pentagon'un asıl amacı Pers körfezinde olabildiğince, İran'la sürtüşmeye çalışıp bu bahane ile çıkabilecek bir savaşın tüm sorumluluğunu İran'a yüklemektir.

ABD'li askeri strateji uzmanları, Hürmüz boğazının dar koridorunda İran kuvvetlerinin ABD deniz kuvvetlerine göre daha avantajlı olduğunu belirtiyorlar. Ayrıca Pers körfezinin bir kanal gibi dar oluşu ABD uçak gemilerinin manevra kabiliyetini azaltacaktır. Pentagonun bölge ile ilgili yaptığı savaş simülasyonları göstermekte-

dir ki Pers körfezi ABD ordusu için bir faciaya yol açabilir.

İLK ATEŞİ AÇMASI İÇİN İRAN'IN PROVOKE EDİLMESİ

Acaba Obama yönetimi İran'la yapılacak muhtemel bir savaşta halkın desteğini toplayabilmek için 5. filonun bir kısmını gözden çıkarak, çok sayıda asker kaybını kabullenebilecek mi?

Richard Sanders'inde bahsettiği gibi, ABD tarihinde de savaş başlatmak için bu tip fedakârlıklar yapılmıştır. Savaşlarda halk desteği çok önemlidir. Halkın desteğini alabilmek için ise düşmanı haksız duruma düşürmek esastır. Okul çağındaki çocukların davranışı gibi "önce o bana vurdu" savunması çoğu zaman işe yarar. Karşı taraf haksız duruma düştükten sonra sizin onlara yaptığınız zulüm ve katliam pek kimse-nin dikkatini çekmez.

Amerika'nın ikinci dünya savaşına girme bahanesi olan Pearl Harbor baskınında da aynı durum söz konusudur. Başkan Roosevelt Pearl Harbor'un Japonlar tarafından saldırıya uğra-

yacağını bilmesine rağmen bunu önlemek için hiç bir şey yapmadı. 25 Kasım 1941'deki FDR savaş konseyi toplantısında "ABD'yi çok ciddi tehlikeye sokmadan, Japonların ilk ateşi açması nasıl sağlanabilir?" konusu tartışılmıştı.

Saldırının sabahında ise Amerika'da savaş boruları çalınmaya başlamıştı bile. Fakat FDR'dekiler dışında kimsenin gerçeklerden haberi yoktu. Bundan birkaç gün sonra aynı konseyin, yaklaşık bir düzine üyesiyle yaptığı toplantıda kısım şefi, üyelere seslenerek "beyler bu olay bizimle mezara kadar gidecek" emrini verdi.

Profesör Francis Boyle'a göre ABD deniz kuvvetlerinin Pers körfezine sokulması ile Pearl Harbor olayı arasında hiçbir fark yoktur. Bu günkü olaylar ile 1941'deki yaşananlar aynı senaryonun tekrarlanmasıdır.

Kasım 1941'in aksine 2012'de ABD hükümeti medya dezenformasyonu sayesinde daha çok halk desteği alarak savaşa gidiyor.

Irak, Afganistan, Yugoslavya ve Libya'da olduğu gibi İran'la yapılacak savaşın da bahaneleri hazır.

İran nükleer silah geliştiriyor

Uluslararası toplumu ve batı dünyasını tehdit eden bir politika izliyor

İran, İsrail'i haritadan silmek istiyor

11 Eylül saldırısını destekleyen ve yardım edenler arasında İran da yer alıyor.

İran rejimi otoriter ve antidemokratiktir, dolayısıyla buraya da demokrasi getirilmelidir.

SUUDİ ARABİSTAN VE KÖRFEZ ÜLKELERİ

İran'la muhtemel bir savaş durumunda NATO üye ülkeleri ve beş körfez ülkesi, Suudi Arabistan, Ürdün'den oluşan "Akdeniz diyalogu" ülkeleri de bu operasyona yardım edeceklerdir. Suudi Arabistan ve körfez ülkelerinde (ABD'den satın alınmış) ve İran'a karşı kullanılmaya hazır çok sayıda silah bulunmaktadır.

ABD'nin, Bahreyn'de 30 askeri birimden oluşan bir deniz üssü bulunuyor. Yine; Katar'da, Pakistan'da, Türkiye'de ve Afganistan'daki üslerinden her kes haberdar. Suudi Arabistan hava kuvvetleri ise ABD hava gücünün alt birimidir desek yanlış olmaz.

Ekim 2010'da ABD tarihinin en büyük silah satışı yapıldı. 60,5 milyar dolarlık satışın alıcı-

sı tabii ki Suudi Arabistan'dı. Yine 2010 yılında Körfez Ülkeleri de silah ihtiyaçlarını karşılamak için ABD'den büyük miktarlarda alım yaptılar.

Her şeye rağmen Suudi Arabistan ve körfez ülkelerinin yöneticileri, kendi bölgelerindeki bu savaşa aktif olarak katılmakla İran'ın misilleme saldırılarına hedef olmaktan çekiniyorlar.

Eğer İran'a hava saldırısı gerçekleşirse İran'ın misilleme yapması kaçınılmaz olacaktır. İsrail, Körfez Ülkeleri, Irak ve Afganistan'daki ABD üsleri füze menzilinde yer almaktadırlar.

İran, ileri teknolojiye sahip Rus S300 hava savunma sistemine sahiptir. Şahab ve Sejil füzelerinin menzili yaklaşık 2.000 km'dir. Bu mesafe İsrail'i vurmak için yeterlidir. Ghadr füzesinin menzili ise 1800 km'dir.

İran'a yapılacak muhtemel operasyon sadece hava saldırısıyla bitmeyecektir. İsrail- ABD koalisyonu tarafında yer alan Türkiye kara savaşında stratejik rol üsleneyecektir. Türkiye'nin kara askeri gücü yaklaşık 500.000 iken İran'da bu sayı 465.000'dir. Türk askerlerinin, İran sınırı ve kuzey Suriye sınırında rol oynaması beklenmektedir.

İran'ın hava gücü ve deniz gücü sayısı sırasıyla 52.000 ve 28.000'dir. Devrim muhafızlarının sayısı ise yaklaşık 120.000 civarındadır. Ayrıca kadın ve erkeklerden oluşan Basij adındaki milyonlarca kişilik yardımcı askeri gücün varlığı da bilinmektedir.

Muhtemel savaş; Suriye (İran'ın müttefiki), Filistin, Lübnan ve Ürdün'e de sıçrayacaktır. 2006'da Lübnan'da İsrail'i bozguna uğratan Hizbullah da bu savaşa dâhil olacaktır. Son zamanlarda İran'ın Suriye ve Lübnan'a askeri yardımı arttırdığı biliniyor.

Rusya, Suriye'nin güneyinde bir askeri deniz üssüne sahip. Ayrıca İran ve Suriye ile askeri yardımlaşma anlaşmaları var. Bu arada Rusya Tartus limanına savaş gemilerini yönlendiriyor.

ABD'nin Kafkaslardaki iki partneri, Azerbaycan ve Gürcistan'ın bu gelişmelerdeki rolü ne olacak? Azerbaycan yönetimi ABD ile dirsek temasını kesmiyor fakat Moskova'yı kızdırmamak için herhangi bir ABD üssüne izin veremeyecek gibi görünüyor. Bunun aksine Gürcistan, ABD'nin İran operasyonuna direkt olarak destek veriyor. Gürcistan'da ABD sponsorluğunda (yaklaşık 5 milyar dolar) askeri hastaneler kurulacak ve olası İran savaşında yaralıları burada

tedavi edilecek. Yaralı askerlerin tedavisi gibi ayrıntılı konularda bile ciddi hazırlıkların yapılması, artık bu savaşın ne kadar yakın olduğunu kanıtıyor diyebiliriz.

Orta Asya'da ise durum, İran'ın lehine gibi görünüyor. Bu bölgede Sovyetlerden ayrılmış olan ülkelerin çoğunluğu tekrar Moskova'ya biat etmiş durumda. İran; Kazakistan, Çin, Kırgızistan, Rusya, Tacikistan ve Özbekistan gibi ülkelere oluşan ortak güvenlik paktında gözlemci olarak yer alıyor.

Özbekistan 2005 yılında NATO sponsorluğundaki K2 ABD üssünü tahliye ettirdi. Kırgızistan'ın yeni seçilen başkanı Almazbek Atambayev ise Manas ABD üssünü kapatmak istediğini söyledi.

Çin ve Rusya'nın İran'ın yanında yer alması yeni bir durum değil. Rusya ve Çin olası bir İran savaşının bölgesel bir savaşa yol açacak bir kıvılcım olacağının açıkça farkındalar. Her iki ülke de NATO ve ABD'nin tehdidi altındalar ve etrafları ABD müttefikleri ve askeri üsleri ile çevrilmiş durumda. Washington yönetimi ise bu iki ülkeyi "global tehdit" olarak görüyor ve onlara yönelik savunma planlarını sürekli gündemde tutuyor.

Rus yetkililer geçenlerde yaptıkları açıklamada "eğer İran'a bir saldırı olursa bu durumun kendi ülkelerinin güvenliği için direkt bir tehdit olacağını" söyleyerek Washington ve Brüksel'i uyardılar.

ABD'nin temel amacı askeri üstünlüğünü tüm dünyaya kabul ettirmektir. Bunun nedeni

ise sürekli kötüye giden ülke ekonomisini kurtarmaya çalışmasıdır. Savaşlar devam ettikçe silah üretimi artmakta, silah üretimi arttıkça yeni savaşlara ihtiyaç duyulmaktadır. Üretilen pahalı ileri teknolojik silahlarla rekabet edebilmek için diğer ülkelerin, kendi halklarının ekonomik geleceğini tehlikeye atmaları gerekmektedir. Dolayısıyla Rusya ve Çin dışındaki ülkelerin böyle bir gücü söz konusu değildir. Rusya ve Çin'in de bu acımasız rekabete ne kadar dayanabileceği de merak konusudur. Eğer kendi ekonomilerini tehlikeye atmaktan çekinirlerse ABD karşısında diğer ülkelere bir farkları kalmayacaktır.

EK: İRAN İSLAM CUMHURİYETİNİN ASKERİ KAPASİTESİ HAKKINDA BAZI SAYILAR (2011 VERİLERİ)

Toplam Nüfus: 77.891.220

Maksimum askeri güç: 46.247.556

Aktif asker sayısı: 545.000

Aktif yedek asker: 650.000

Toplam kara silahı: 12.393

Tank: 1.793

Toplam uçak: 1.030

Helikopter: 357

Havalimanı: 319

Askeri gemi: 261

Liman: 3

Destroyer: 3

Denizaltı: 19

Konferans: Hz. Peygamberin İnsana Yaklaşımı

Genç Birikim

Konu	: Hz. Peygamberin İnsana Yaklaşımı
Konuşmacı	: Bekir Sağlam (Araştırmacı-Yazar)
Tarih	: 22 Ocak 2012, Pazar
Yer	: Genç Birikim Konferans Salonu

Eûzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdulillahi rabbilalemin velakubetülmüt-takin vessalatü vessalamu ala Rasulünemuhamedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Değerli kardeşlerim. Efendimiz (AS)'ın insana yaklaşımı, insanlarla ilişkisi ve o şerefli arkadaşlarını nasıl yetiştirdiği ile ilgili bugün bu konu üzerinde bir saate yakın sohbet etmeye gayret edeceğiz. Rabbimizden niyazımız sohbetimizin zihinlerimize, gönüllerimize ve ruhlarımıza gıda ve açılım sağlamasını Rabbimizden niyaz ediyorum.

Efendimiz (AS)'ın keşke çok derinlemesine, çok ciddi boyutlarda, çok yönlü olarak yüksek bir birikimimiz olsa da hani Müslümanların bir özelliği var; sohbeti çok severler ama sohbet de tadında olursa. Ben şahsen inanırım ki zamanı ve mekânı unuturlar, hatta şu soğuk ortamın bile soğukluğu süreç içerisinde tümünden kaybolur. Efendimizi anlatmanın lezzeti içerisinde mekân zaman kendiliğinden kaybolur gider. Keşke o boyutlarda Peygamber (SAV) Efendimizi anlatabilecek bir birikimimiz olsa diye hep içimizin yandığı bir tarafımız vardır.

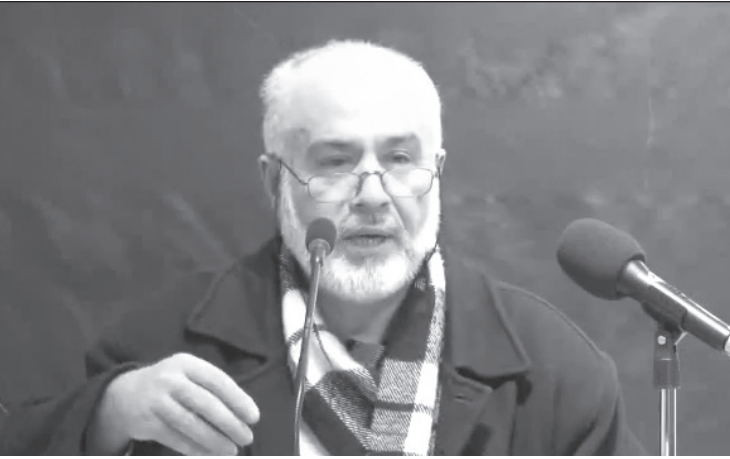
Bugün sizlerle hasbihalimizde Efendimiz (AS)'ın insana yaklaşımı, insanı inşaaıyla ilgili

sadece iki noktasını dilimizin döndüğü kadar dilendirmeye çalışacağım. Fakat bu iki esasa gelmeden evvel isterseniz Peygamber (SAV) (AS)'ın fizyonomisine ilişkin, şöyle görüntüsü manasında cemaline ilişkin bir giriş olsun babında birkaç kelam edeyim.

Efendimizin şerefli arkadaşları Efendimizle ilgili şunu söylüyorlar; biz Peygamber (SAV) (AS)'ı genelde mütebessim gördük. Mütebessimi iyice Türkçeleştirir isek; biz Peygamber (SAV) (AS)'ı genelde güler yüzlü gördük.

Şöyle bir şeyi itiraf edeyim; benim güzel kardeşlerim. Türkiye'nin 70 ve 80'li yıllar sürecinde, o yaşımızda ağabeylerimiz var, o dönemleri yaşamayan kardeşlerimiz var, şu anlattıklarımı o yıllarda yaşayan kardeşlerim çok iyi bilecekler, biz o yıllarda bir Müslüman'ın portresinin, görüntüsünün, özellikle veçhesini, yüzünü ben o günkü bildiğim kadarıyla bir Müslüman olarak, davası İslam olan bir Müslüman olarak, bir dava adamı olarak, çok ciddi, yüzü gülmeyen, hedefine endekslenmiş, ısrarla hedefine doğru giden, hedefinden gayrı neredeyse bir şey görmeyen ama altını çiziyorum; endekslediği hedeften dolayı beşeri ilişkileri dikkatinden kaçırmış, hatta neredeyse ben yüzü gülen bir Müslüman gördüğüm zaman; 'Yâ bu ne kadar gevşek bir adam, Ümmet-i Muhammed şimdi ne halde, bir de şu adamın haline bak, şuurlu-muurlu diyorlar ama hiç de alâkası yok, kaygısız bir Müslüman, eyyamcı bir Müslüman, gündelik bir Müslüman' gibi yaklaşımlarla iç dünyamda böyle hüküm verirdim.

Biraz devran döndü, Efendimiz (AS)'ı okumaya başlayınca aktardığım sahabeden, şerefli arkadaşlarımdan aktardığım o kesit neydi; "Biz Pey-

gamber (SAV) (AS)'ı genelde güler yüzlü gördük." Allah Allah. Ya bizim hareketimizle Efendimizinki taban tabana zıt gibi. E onda yanlış olmaz, yanlış muhtemelen bizde. Bu nasıl bir şey. Burada bir artı parantez yapayım değerli kardeşlerim. Mesela Efendimiz (AS)'la ilgili olarak siyer kitapları dediğimiz, diğer ifadesiyle efendimizin hayat hikâyesi dediğimiz kitaplar gerçekten çok, sayısal anlamda fazla sayıda kitap var. Yani şimdi saysak 15 tane sayabiliriz. Efendimizin doğuşu, Efendimizin çocukluğu, Efendimizin gençliği, Hatice Annemizle evlenişi, sonra tüccarlığı uzun boylu, Peygamber (SAV)lığı, Mekke dönemi 13 yıllık ve sonra hicret ve sonra 10 yıllık Medine dönemi. Siyer kitapları bunları ayrıntılı olarak veriyor. Bu bir hayat hikâyesi. Ama Efendimiz (A.S.)'ın hayat hikâyesi içerisinde mesela şu ayet; "Kuşkusuz sen yüksek bir ahlak üzeresin", Senin insanlığın ne kadar yücedir. Siyerde ise Efendimiz (AS)'ın insani derinliğini, insanlığa rahmet oluşunu, o yüce insanlığını pek de bulamıyoruz. Oysa muhtemelen bizim en çok muhtaç olduğumuz nokta Efendimizin bu yüce insanlığı noktası. Henüz bu konuda birazcık takip ettiğim kadarıyla Türkçe çıkan Efendimizle ilgili kitaplar henüz bu konuda, şöyle orta ebatta, birazcık doyurucu kitapların veya kitabın olduğunu söylemek maalesef mümkün değil, keşke söyleyebilseydik. Dolayısıyla burada isterseniz dikkatlerinizi biraz buraya çekmek istiyorum. Bu konuda çalışan kardeşlerimiz biraz daha bu konuda derinleşsinler diye temenni ediyorum.

Şimdi Efendimiz (A.S.)'ın 13 yıllık Mekke döneminde Sahabe-i Kiram gül cemallerine bakıyorlar; güler yüzlü seyrine doyum olmaz, tatlı bir cemel görüyorlar. Mesela biz Müslümanlar, Medine dönemi ile Mekke Dönemini tasavvurumuzda mukayese ettiğimiz zaman; ah Medine'miz, Devletimiz, Medeniyetimizin inşaa edildiği muhteşem mekânımız. Müslümanların da güllük gülistanlık

huzur içerisinde yaşadıkları bir aziz mekânımız gibi. Ama Mekke çok acılı. İşkencelerin, sıkıntıların Müslümanları tamamen sıkboğaz ettiği zaman dilimi gibi algılıyoruz. Oysa böyle değil. Böyle mi. Mekke son derece sıkıntılı tamam. Tam bir dikenistan gibi, dikenlerin üzerinde yaşadılar Efendimiz ve arkadaşları. Peki, Medine'ye geçince gülistana mı geçtiler. Hatta neredeyse Efendimiz (A.S.)'ın Medine'si Mekke'sinden çok daha çetindi, zordu ve zorluydu. Niye? Artık bir yıl, iki yıl sonra fiili cihad başlamıştı artık, her evde yetim vardı, öksüz vardı, dul vardı. Ama Mekke'de bu yoktu. Netice itibariyle Peygamber (SAV)'in isterseniz Medine'de gül cemalini seyreder isterseniz Mekke'de. Hemen hemen fark eden bir şey yok. Genelde gülen bir gül cemali var. Peki, nasıl izah edeceksiniz. Ümmetini inşaa eden ayrıca bir ayet-i kerime var; "Size bir sıkıntı dokunması onu perişan eder." İnsanlık âleminde kalbi kadifeden daha yumuşak bir Peygamber (SAV). Ama bu bütün zorun zoru şartlarda O'nun gül cemali gülüyor gibi. Bu nasıl yorumlanabilir diye olayı ele almaya çalıştığımızda farklı yorumlar olabilir. Çünkü yorum yapıyoruz. Ee yorumlar da elbette farklı olabilir.

Âcizane içinizden bir kardeşiniz olarak ben şöyle yorumluyorum; Bu kadar çetin şartlarda hâşâ Peygamber (SAV) Efendimiz politikacılar, siyasetçiler gibi gülcükler mi dağıtıyor. Hâşâ, binlerce kez hâşâ. Onda hiç kompleks yok. Her dem içiyle dışı aynı. Arada problem yok. Peki, bu güzellik nereden geliyor; izah şöyle gibi; Rabbi Teâlâ ile ilişkisi o kadar mükemmel ki. Hele bu ilişki geceleri zirveleri buluyor. En büyük sevgiliyle beraber olduktan sonra Dünyanın nice gamlarına gam mı der insan. Allah nurunun tecellisiyle Peygamber (SAV)'in gönül âlemini her dem aydınlatıp dururken, her dem nuruyla gıdalandırıp dururken. Burada bir şey söyleyim; her birimizin yüzleri gönüllerimizin aynasıdır. Yüzlerimiz kalplerimizin aynasıdır. Hepimiz için böyle, Peygamber (SAV)lerimiz için böyle, Efendimiz (A.S.) için böyle. Efendimiz (A.S.) mahkûm edilseydi, hapisanede tutuklu olsaydı da, dışarıda dolaşsaydı da gül cemalinde en ufak bir değişiklik görme-yecektik. Gülen bir Peygamber (SAV)'di. Sebebi gönül dünyası tam bir inşirah üzereydi. Gönül bu kadar muhteşem olunca, ne zaman baksanız huzurun, sekinetin tâ bağrında gibi. Biraz açılım adına şunu söyleyebiliriz. Ebu Bekir Efendimiz şöyle Medine'nin caddelerinde yürümeye başlayınca Hanzala (R.A) ile karşılaşır. Selamdan sonra Hanzala (R.A) derki; "Hanzala münafık oldu." Ebu Bekir Efendimiz; "Ya Hanzala ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Bir mü'minin münafık olması ne demek. Hanzala diyor ki; "Ya Eba Bekir

ben Peygamber (SAV) (AS)'ın yanında iken, huzurunda iken neredeyse baş gözlerimle cenneti ve cehennemi görüyor gibi oluyorum. Ama ne zaman Efendimizden ayrıldığımızda, işimize, aşımıza, eşimize döndüğümüzde bu sefer de tümünden unutuyorum. Bu kadar zıt, bu kadar ikilem herhalde bir Müslüman'ın gönül dünyasında olmaz, Muhtemelen bende münafıklık var" diyor.

Ebu Bekir Efendimiz; "Ya Hanzala al benden de o kadar, senin dediğin hal bende de var." diyor ki Ebu Bekir Efendimiz; gerçekten bu dediğin gibi mi, değil mi? Gel Rasulullah'a gidelim, Efendimize gidelim, ona arz edelim, izahını isteyelim ve gelirler. Selamdan sonra Ebu Bekir Efendimiz ey Allah'ın Peygamber (SAV)i, Hanzala neler söylüyor bir dinleseniz. Nedir ya Hanzala. Hanzala (RA) az evvelki hadiseyi olduğu gibi anlatıyor. Efendimiz (SAV) buyuruyorlar ki; "Ya Hanzala yanımdaki halinizi muhafaza edebilseydiniz, yürürken, yatarken, kalkarken meleklerle musafaha ettiğinizi görürdünüz." Bunu biraz daha derinleştirirsek, Müslüman'ın en derinlikli yanı neresidir dersek? Ruh cephesidir diyeceğiz. Bunda hiç tereddüdümüz olabilir mi? İman nuru önce ruh dünyamızı aydınlatacak ve harmanlayacak. İçimizin imandan kaynaklı ışığı boyut itibarıyla derecesi itibarıyla ne kadarsa biliniz ki cemalinize yansıyan da o kadardır. Burada başlangıçta 70-80'li yıllara dair zikrettiğim hususlardan sonra şunu söylüyorum. Buraya katılırsınız katılmazsınız bazıları yorumdur. Şimdi ben eskiden yüzü hiç gülmeyen bir Müslüman'a tam dava adamı derdim. Şimdi ise yüzü hiç gülmeyen adama, ruh dünyası tam çölleşmiş adam, davanın ruhunu bile kavrayamamış adam, Rabbi ile ilişkisi ne kadar uzaklara düşmüş adam. Şimdi ise tam tersine mütebessim yüzler arıyorum. Çünkü Peygamber (SAV) (as) böyleydi. Bizlerde imanımız oranında biraz ona doğru, biraz ona benzeyen hallerle hallenmek durumundayız ya.

Değerli kardeşlerim efendimizin gül cemalini, dua makamında söyleyelim. Rabbim bize diğer âlemde nasip eylesin. Halimiz el vermese de rüyalarımızda lütfeylesin. Dihyetül Kelbi var. Ceb-rail (AS) yeryüzüne bu insanın suretinde geliyor. Cemali müthiş. Cibril-i Emin neden Dihyetül Kelbi suretinde geliyor? Çünkü melekler çirkin, görüntüsü bozuk insanların suretlerinde bulunmazlar. Çünkü kendileri çok güzeldir. İnsanlar arasında en güzel olanların suretinde gelirler. Beyefendi Azrail (AS)'den korkma çünkü o melektir. Ve çok güzeldir. Dihyetül Kelbi diyor ki; Henüz Müslüman değilim fakat iç dünyamda her insanda bulunan sorular var. Niçin var oldum? Bu hayat neyin nesi? Ölüm ne? Ölüm sonrası ne? Bütün insanların zaman zaman belirli süreçlerle iç dünyasını

sancılara boğan bu sorular, benim içimi boğdu. Peygamber (SAV) (SAV) Allah'a davete başlamış, çevresinde bir grup insan oluşmuş, zaten başka gideceğim yer de yok diyor Dihyetül Kelbi, gidip derdimi anlatacağım. Ve gittim, çevresini mü'min arkadaşları kuşatmışlar, benim gelişimi görünce yüzüme baktılar ve yüzlerini ekşitiverdiler bir müşrik geldi diye. Onların beni istemeyen yüzlerini görünce hemen oradan dönmek geldi, istenmediğim yerde işim olmaz diye. Tam gidecektim ki Efendimiz (SAV)'ın gözleriyle gözlerim karşı karşıya geldi. Peygamber (SAV) (SAV) o kadar derinden gülüyor ve gel diyordu ki, tabiri caizse mıknaş gibi beni çekti ve dizlerini dizlerime dayadım ve oturdum. Ve bana konuşuyor konuşuyor ama sanki sormuşum da sorularımı bir bir cevaplıyor ve içimi aydınlatıyor ve orada Müslüman oluyor.

Yüzü gülen mü'minin gönül dünyası aydınlık olduğu için hani gözlerinin içi gülüyor diyordu ya gözleri yüzlerinden daha muhteşem güler. Minik bir soru, baş gözlerimizle mi görüyoruz yoksa görme fiili başka bir şekilde mi cereyan ediyor? Allâhu alem şöyle asıl görenler gözler değil, bunlar sadece projektör olabilir. Görense ruhumuzdur. Eğer gözler görmüş olsaydı, geceleri yattığımızda rüya âlemine girmez, görme olgusu diye bir şey yaşamazdık. Gözlerimizin içinin gülmesi ruhumuzun aydınlığıyla orantılıdır. Efendimiz (s.a.v) fizyolojisine ilişkin bir şey daha nakledeyim, asıl konumuza geçelim. Bu arada Efendimizin gözlerinin siyahı tam siyah, beyazı tam beyazdı. Muhteşem bir ahenk, diğer ifadeyle muhteşem bir güzellik. Hepimizin bildiği bir şey var, Efendimiz (SAV) mübarek dişlerini misvaklardı Efendimiz buyurur ki; "Ümmetime zor gelemeyeceğini bilseydim her namazdan sonra dişlerini misvaklamalarını emrederdim. Bizzat kendileri misvaklayarak neredeyse ön dişlerinin çıkacağını zannettim. Burada şöyle bir şey söyleyebiliriz Efendimiz (SAV) ağız temizliğiyle, diş temizliğiyle ilişkin duyarlılığı ifade etmek için söylüyorum, önemini belirtmek için söylüyorum neredeyse hastalık boyutlarındaymışçasına desek yanlış olmayabilir. Bu tabir oturmaz ama önemini vurgulamak için adına söylüyorum. Değerli kardeşlerim insanın dört temel özelliğinden söz edebiliriz. Cümle özelliklerini dörde indirgemeyiz ama ana özellikleri itibarıyla dörde indirgemek mümkün, ifadelendirmek babında söyleyebiliriz. Birincisi bedensel boyutumuz, ikincisi zihinsel boyutumuz, üçüncüsü duygu dünyamız, dördüncüsü ise ruh dünyamız.

Efendimiz (SAV)'ın bu noktalarla ilgili bir hadis-i şerifini arz edeyim. Peygamber (SAV) imiz (SAV) bedenle ilgili olarak buyuruyorlar ki;

Âdemoğlu midesinde daha kötü bir kap doldurmamıştır. Ona belini doğrultacak kadar yemek kâfi gelir. İlla yiyecekse, midesinin üçte birini yemek, üçte birini su, üçte birini de boş bıraksın diyor. Burada şunu söyleyeyim hatta şu hadis-i şerifi de arz edeyim. Ümmetim için korktuğum şeylerdir ki çok yemek yemek suretiyle ve çok uyumak suretiyle göbek bağlamalarından korkarım. Peygamber (SAV) efendimiz (SAV)'in ve şerefli arkadaşlarının yemeye alâkalı, hele Peygamber (SAV)imizin bizatihine baktığımızda aman Allah'ım o kadar az yiyorlardı ki. Ümmet olarak genel olarak Anadolu insanı olarak yemekle ilgili çok ciddi problemimiz var, çocukluk yıllarımızdan itibaren annelerimiz babalarımız ye ye diye çok yemeye alışmış insanlarız, bunu belli bir seviyeye indirmeye isek bu yemeklerden kaynaklı hantallığımız ve gafletimizi kolay kolay aşamayacağız. Bu bize çok bedelli bir şey olarak önümüze geliyor. Zihinsel boyutumuzla ilgili olarak Efendimiz (SAV) "Beşikten mezara kadar ilim tahsil ediniz." demiştir. Zihin bilgi deposudur. Midemize yemek veririz, ihtiyaç miktarında midemize yemek vermezseniz kısa bir zaman sonra dünyaya veda edersiniz. Peki, mideden geri kalmayan zihinsel boyutumuza sürekli bilgi isteyen bir dünyaya vermezseniz ne olacak, felç etmiş dumura uğratmış olacaksınız. Efendimiz (SAV) "Ya âlim ol, ya öğrenci ol, ya da bunları dinleyen ol ya da bunları seven ol. Sakın bunların dışındakilerde kalma, helak olursun." demiştir.

Hem zihinsel anlamda hem duygusal anlamda ama özellikle ruhsal anlamda iki günü eşit olmayan her gün karınca kaderince ileriye doğru giden bir duyarlılığın insanı olmamız istenir. Bizim medeniyetimizde yükseliş dönemlerimize bir bakın. Aman Allah'ım ümmetinin yedisinden yetmişine hepsi kitap hastası, nasıl arı gibi okumuşlar. Yeri gelmişken söyleyeyim Yusuf el Kardavi adında bir âlimimiz var bilirsiniz. Onunla röportaj yapılmış, röportajın bir sorusu şöyleydi; Dünkü Müslümanlarla bugünkü Müslümanları kıyaslayabilir misiniz? Dünkü Müslümanlar dediği medeniyeti insanlığın önüne geçirmiş olanlar insanlığın öncüsü olmuş Müslümanlar. Diyor ki Kardavi: "Dünkü Müslümanların temel üç özelliği vardı. Birincisi çok okurlardı, ikincisi çok ibadet ederlerdi, üçüncüsü çok çalışırlardı." Bugünkü Müslümanlara gelince az kitap okuyabildiğini bile keşke söyleyebilseydik, az ibadet ettiklerini söyleyebilseydik, az çalıştıklarını bile söyleyebilseydik. Burada altını çizerek hemen söyleyelim. Biz İslam medeniyetinin çocukları hemen hemen 150 yılı yakın yenilmiş bir millet halindeyiz. Tekrar insanlığa öncü olmak borcundayız, şayet bunu ger-

çekleştirmek nasip olacak ise kendi kendiliğine olacak bir şey değil.

Tekrar çok okuyan çok çalışan çok ibadet eden özellikleri çok ciddi anlamda donandığımız zaman önümüz açılacaktır. Duygusal boyutumuza gelince değerli kardeşlerim duygularımız sanki cins Arap atı gibi. Bizi sürekli problemlerin içine atan, sıkıntıların içine atan zapt edilemez bir duygunun sakinleri gibiyiz. Mesela hemen sunu sorsak insanlar akıllarıyla mı hareket eder yoksa duygularıyla mı? Ne yazık ki genellikle duygularımızla. Akılselimiz nadiren önde ama genelde duygularımızın arkasında işler. Ve böylece sürekli yanlış üzerine yanlış yaparız. Peygamber (SAV) Efendimiz (SAV): "Sizce en güçlü pehlivan kimdir?" diyor. Şerefli arkadaşları: "tuttuğunun sırtını yere getirendir." Peygamber (SAV) Efendimiz (SAV): "Öfkelendiği zaman öfkesini yenen kimsedir." buyuruyor. Hani ayet-i kerimede de şöyle ya estauzübillah "Onlar kinlerini sinelerine çekerler ve insanları affederler." Onlarda böyle bir olgunluk, böyle bir derinlik vardır. Ruhsal boyutumuza gelince, ruhumuz ölümsüzdür. Hiç kimse ölmeyi istemez. Bu istememe ruhumuzun özelliğinden kaynaklanır. Ruh ölümsüz ve sürekli ölümsüzlüğü istiyor. Ruhumuzun açılımı Allah'a yakınlıkla alâkadır.

Peygamber (SAV) Efendimiz (SAV) şu iki rekât namazın vermiş olduğu lezzeti dünyanın bütün lezzetleri bir araya gelse veremez. "Namaz mü'minin çıkışıdır." Melekût âlemine kanatlarıyla açılmasıdır. Muhammed İkbal öyle diyor: "Kâinat insana sığar ama insan kâinata sığmaz. Şeyh Galip "Hoşça bak zatına kim, zübde-i âlemsin sen." *Âlemin göz bebeği*. Efendimiz (SAV) ile ilgili giriş anlamında bunları arz ettikten sonra değerli kardeşlerim sizlere iki noktasını arz edeceğimi söyledim. Efendimizin (SAV) insana yaklaşımı, insanı inşasında iki temel özelliğini arz edeyim. Birincisi şu. Efendimiz (SAV) insana ne kadar değer verirlerdi? Peygamber (SAV) (SAV) gözünde insanın değeri neydi, ne kadardı? Bunun cevabı şuydu:

Allah kuluna ne kadar değer veriyorsa Peygamber (SAV)de o değeri kavrayan, o değeri kollayan ve koruyan bir hassasiyeti vardı. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) ikinci namazını şerefli arkadaşları ile kıldılar, namazdan sonra sahabe-i kiram büyük bölümü evlerine, işlerine döndüler, bir grup arkadaşı ve Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) sohbet etmeye başladılar. Efendimiz arkadaşlarıyla sohbet ederken mes-cidin bahçesinden bir ses "Şey'en lillah" (Allah için bir şeyler) diyen bir kadın sesi. Efendimizin en hassas olduğu noktalardan birisi de bir ihtiyaç

sahibinin varolduğunu duyacak da Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) durduğu yerde durabilecek! Hemen kalktılar mescidin kapısına geldiler, gördükleri manzara çok etkileyici, kadın sağ tarafında üç yaşında bir çocuk, sırtına iki yaşlarında bir yavrusunu bağlamış, kucağında da bir buçuk, iki aylık ciğer paresi. Kadın şöyle elini uzatmış "Allah için bir şeyler" diyor. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) duyulandı, gözleri yaşardı sonra arkadaşlarına; 'Gelin şu manzarayı seyreidin.' Peygamber (SAV)ler ve Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'in odaklandığı ana nokta şuydu: Öncelikle Allah'ın doğru anlaşılması Peygamber (SAV)lerin baş konusuydu. Dolayısıyla Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) her vesileyle Allah'ın doğru anlaşılmasını gündemde tutmaya çalışıyordu. Onlar da geldiler Kadın "Allah için bir şeyler" derken ileriden bir adam geldi, kadının avucuna kocaman ama bir tek hurmayı bıraktı ve gitti. Kadıncağız hemen hurmayı ikiye böldü bir bölümünü ayaktaki çocuğuna üç yaşındaki yavrusuna verdi. Kalan bölümünü ikiye böldü ve bir parçasını sırtındaki yavrusuna, son bölümünü de ağzına aldı, çiğnedi çiğnedi sonra azıcık azıcık çıkardı ve kucağındaki yavrusunun damağına tat olarak verdi.

Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) buyurdular ki; "Şu kadının çocuklarına olan merhametini tasavvur edebiliyor musunuz? Şu kadının çocuklarına olan düşkünlüğünü tahmin edebiliyor musunuz? Bilesiniz ki Allah-u Teâlâ'nın kullarına merhameti bu kadının çocuklarına olan merhameti ile asla kıyaslanamayacak denli büyüktür. Bilesiniz ki Allah-u Teâlâ'nın kullarına düşkünlüğü bu kadının çocuklarına olan düşkünlüğü ile kıyaslanamayacak denli büyüktür. Riyazüs-Salihin'de şöyle bir olay anlatılır. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) "Yolcu binitine bütün yükünü yüklemiş sonra yola devam olmuştur. Uzunca bir yolculuk yapmış ve yorulmuştur. Bir ağaç bulmuş dinlenmek amacıyla oturmuş ve uyuyakalmıştır. Uyandığında bir de ne görsün binit bütün yüküyle beraber yok olmuş. Yolcu kalkar dört bir yanına koşar, binitini bulmak adına ama nafiye binitini bulamaz. Tekrar aynı ağacın gölgesine gelir ve yine uyuyakalır. Uyandığında bir de ne görsün binit bütün yüküyle beraber yanı başındadır. O denli sevinir ki "Allah'ım sen ne kadar büyüsun" diyecekken "Allah'ım ben ne kadar büyüğüm" der. Sevincinden cümleyi tepetaklak eder.

Efendimiz (S.A.V.) daha sonra şunu nakleder "Allah-u Teâlâ kulları yanlış yollarda dolaşır da sonunda kendi yolunu bulursa şu kulun sevindiğinden daha fazla sevinir. Enteresan değil mi? Biz gün içerisinde sorumluluk zeminimizde en çok Rabbimizin hangi isimlerini telaffuz ederiz? "BİS-

MİLLAHİRRAHMANİRRAHİM" "Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla" biz besmeleyi ne kadar çok söyleriz ve ne kadar çok söylemeye muhtacız. İyi de besmeleyle sen neyi dillendirmiş oluyorsun? İyi de besmeleyle sen hangi manayı gönül dünyasına oturtmaya çalışıyorsun? Nedir, Allah'ın sınırsız merhametini neredeyse gündemin biricik konusu olarak sürekli gönül dünyasında tutuyorsun. Sadece besmeleyle değil ki biz her namazımızın her rekâtında Fatiha suresini okuyoruz orada da "er-Rahmanir-Rahim" aynı anlamı bir de her rekâtta bize terennüm ettiriyor. Allah bir günde en az şu kadar bu isimleri anlamıyla beraber duya duya söyleyeceksiniz diyor. Yani şöyle; Rabbimiz biz mü'minlere ve genel manada insanlığa çok merhametli oluşunu daima en önde tutmamızı istiyor. Buradan şunu çıkartırız herhalde, çıkartırız diyorum o da nedir? İnsanlık âleminde en merhametli insanlar kimdir dersiniz bir an sağımıza solumuza bakmadan asla tereddüt geçirmeden kitabıyla ve Peygamber (SAV)iyile hemhal olmuş mü'minler yeryüzünün en merhametli insanlarıdır. Çünkü onlar merhametle yatar merhametle kalkarlar hücrelerine kadar bu anlamı sindirmeye çalışırlar.

Burada şöyle bir şey söyleyebiliriz: "İnsan Allah'ın indinde biriciktir." İslam'ın literatüründe bunu nasıl dillendiriyoruz? İnsan eşrefi mahlûkattır. Varlıkların en şerefisi, varlıkların gözbebeği olan bir varlık. Allah varlıklar âleminde insanı en üste zirveye koymuş, Peygamber (SAV) ne yapıyor, Peygamber (SAV) (S.A.V.) zirvedeki bu varlığa ne yapıyor? Şunu biliyoruz Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'in şerefli arkadaşları meclis halindeydiler, Efendimiz de meclise geldiler. Efendimiz meclise teşrif edince hemen ayağa kalkıverdiler. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) son derece rahatsız oldular ve dediler ki: "Bir daha ben meclisinize geldiğim zaman sakın ola ayağa kalkmayın, zira sizin yaptığınız şu olayı Acemler kralına yaparlar. Ben kral değilim, sizin gibi bir kulum." Daha sonra diyor Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) arkadaşlarının meclisine gelmiş, mecliste yer yokmuşsa kalmamışsa kapının eşiğine oturuverirdi ve dışarıdan birisi geldiği zaman Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'i bilemezdi de "Allah'ın Rasulü kim?" diye sormaktan kendini alamazdı.

Burada altını çizerek söyleyeceğimiz çok önemli bir şey var, şerefli arkadaşlarının arasında Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) onlardan birisi gibi, daha düşünyorum, sıradan birisi miydi sıra dışı birisi miydi? Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) şerefli arkadaşlarının yanında sıradan birisiydi. Hepsı sıradan gibiydi, o da sıradan gibiydi. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) insanlar

tarahın diğeri gibi eşittirler. Bir yolculuğa çıkmışlardı bir grup arkadaşıyla. Sonra mola verildi. Arkadaşlarından birisi "Ey Allah'ın Rasulü müsaade ederseniz bir koyun keselim" dedi. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) olur buyurdular. Hemen birisi atıldı "ya Resulullah kesme işini bana verin" buyurun, "bir diğeri yüzme işini de bana verin," buyurun, "Bir diğeri de eti parçalama, düzenleme işini de ben yapayım." Dedi. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) ben de odun toplayayım dedi. Sahabe-i kiram "Ey Allah'ın Rasulü biz ne güne duruyoruz, siz lütfen şu ağacın gölgesinde bir istirahat buyurun. Bütün işleri biz yaparız." İşte tam orada bütün insanlığa bir hitabı oldu ve buyurdular ki; "Sizin bana iş düşürmeyeceğinizi elbette çok iyi biliyorum ama ben bir şey daha biliyorum, Allah-u Teâlâ kulları arasında herhangi bir kulunun ayrıcalıklı konumda olmasını sevmez. Bense Rabbimin sevmediği bir konumda asla olmak istemem.

Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) bütün bunlarla ne yapmaya çalışıyor? Yaptığı şey şu: anladığım kadarıyla anladığımız kadarıyla, Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) bu noktada bir çırpının içerisinde, bir çaba ortaya koyuyor hedefi şu, "ey insan, Allah'ın biricisi, varlıkların göz bebeğisin fakat farkında değilsin. Ne olur değerini fark et, ne olur değerini tevef et." Çok değerli olduğunun anlaşılması adına çırpındı. Yoksa Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) insanda olmayan bir değeri insana vermek gibi bir çabaya hiç girmedir. Sadece hani biz okuyoruz ya: "vel asr innel insane lefi husr illellezine amenû..." Mesela şöyle tercüme yapılabilir bu: "Bütün zamanlara yemin olsun. İnsanoğlu kendisine verilen ruhsal değerleri, zihinsel değerleri, bedensel değerleri, duygusal değerleri, zamanları ve enerjilerini kesinlikle telef etmektedir. Ancak varoluş sırrını kavrayanlar, iman zeminine gelenler ve imanları istikametinde hayatlarını inşa edenler, işte Allah'ın kendilerine eşsiz donatım olarak donattığı bu donanımları telef etmeyenler sadece bunlar.

Ebu Cehil gördü ki; İslam dalga dalga geliyor ve durdurulmasının mümkün olmadığını da gördü ve Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'e geldi. "Ben Müslüman olsam bana ne vardır?" Dedi. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) gayet doğallıyla buyurdular ki: "Diğer Müslümanlara ne varsa sana da o vardır." Dedi. Mekke'nin eşrafından ya bu söz balyoz gibi kafasına inmiş zannetti ve bağırdı: "Beni şu ayak takımları ile bir mi tutuyorsun? Ebediyen Müslüman olmam. Asla Müslümanlığı kabul etmem." Dedi. Onların zihin dünyalarında sınıfsal yapılar vardı insanlara dair. İslam'sa bütün sınıfsal bütün kategorileri kırıyor-

du. İnsanlar ya iman noktasında kardeştiler ya da Hz. Âdem'in çocukları olarak kardeştiler. Bir gün Hz. Abbas (r.a), Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'in amcası, Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) zaman zaman meclisin bahçesinde sohbet ederlerdi de izdiham olurdu, pardösüsüne zaman zaman çiğnenmesi durumunda kalırdı, tozlanırdı. Dedi ki Hz. Abbas (r.a) amcası: "Ey Allah'ın Rasulü sana şöyle yüksekçe bir yer yapalım, siz oraya oturun. Hem bütün arkadaşlarınızı görürsünüz hem de onlar sizi görürler." Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) dedi ki "Bunu ve bu anlamda ayrıcalıklı bir konumu ebediyen kabul etmem amca."

Hep içlerinden biri hatta içlerinden biri bile değil o sade, o basit yaşantısı arkadaşlarının standartları ile düşünüldüğünde çok daha düşük. Hatta şöyle Medine'nin en fakirinin hayat standardı neyse kâinatın Peygamber (SAV)'i de o.

Size vurucu bir olay anlatayım: Hz. Ömer efendimizin devlet başkanlığı dönemi, Mısır fethedilmiş, Vali Amr bin As (r.a), Müslüman olmadan önce Mısır'da at yarışları çok meşhur ve at yarışlarında genelde valinin oğlu hep birinci. Tekrar at yarışları olur ama bu kez bir Kıpti bir Hristiyan genç birinciliği alır, birinciliği valinin oğluna kaptırmaz. Valinin oğlu ya! Onuruyla oynanmış gibi algılar kendini tutamaz ve Kıpti'ye çok sert bir tokat vurur herkesin içinde. Kıpti gencin çok zoruna gider, aşağılanmış olarak hisseder ve Hz. Ömer efendimize mektup yazar, başından geçen olayı anlatır. Çağırtır, Amr bin As'a da oğluna da "Böyle bir olay var ne diyorsunuz" der, doğru derler böyle bir tokatlama olayı yaşandı. Kıpti'ye diyor ki Hz. Ömer efendimiz: şu valinin oğluna o sana nasıl vurduysa öyle vur. Kıpti valinin oğluna bir tokat vuruyor. Hz. Ömer efendimiz diyor ki "şu valiye de aynı şiddetle vur. Oğluna böyle bir hali niğin intikal ettirdiğinin faturasını ödesin." Bir de valiye vuruyor. Ve sonra Hz. Ömer efendimiz yıldızlara yazılacak şu sözü söylüyor: "Analarından hür doğanları ne zamandan beri köle edinmeye başladınız?" İnsanlar Müslüman olsun veya olmasın hiçbir insanla oynama hakkı yok. Haysiyetine gölge düşürme hakkı yok.

Hz. Ebu Zer El-Gıfari (r.a) bir gün Hz. Bilal-i Habeşi ile o esmer güzeli Bilal efendimizle, bana şöyle gelir, Bilal efendimiz ile böyle ilgili içimizden kopup geliyor bir mana şöyle dillendiriyorum "Afrika'nın en güzeli". Bilemiyorum, bir artı parantez yapayım. Takriben iki yıldır Somalili kardeşlerimiz var mülteci olarak, daha önce siyah insanı gördüğüm zaman hafif korkar ve kaçardım. Hani Anadolulun tabiriyle öcü gibi falan gelirdi, siyah. Sonra bu kardeşlerimiz geldiler. Pat

çat Arapça bildiğimiz için bizim camiye de geliyorlar, Şeyh Bekir yardım falan diyorlar. Yakınlık yakınlık aman Allah'ım öyle güzeller öyle güzel-ler, beyaz adam da halt etmiş. Siyah da ne kadar güzel bir renkmiş. Şunu söyleyeceğiz; Aslında siyah da yaratsan, beyaz da yaratsan ne kadar güzel yaratıyorsun. Ispartalı kadınlar ne yapıyorlar biliyor musunuz? O üç yaşında, beş yaşındaki çocuklarla caddeden geçerken kucaklıyorlar 'aa ne kadar da güzel' diyorlar. Şu dişlerin, gözün de beyazlığı. Aman Allah'ım. Görmemiş ya böyle bir güzeli can evinden vuruluyor Ispartalı.

İşte Afrika'nın en güzeli Hz. Bilal efendimiz, Hz. Ebu Zer el-Gıffari ile tartışmaya giriveriyorlar. Tartışmanın dozajı yükselince Ebu Zer kendini frenleyemiyor tabiri caizse "Siyahın oğlu" deyiveriyor. Renginden dolayı Afrika'nın güzelinin küçümsüyor. Hz. Bilal efendimiz gerçekten derinden yaralanmıştır, birkaç gün Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'e derdini anlatayım mı anlatmayayım mı? Sabredeyim mi etmeyeyim mi? Ateş, içinde büyür ve gelir Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'e Hz. Ebu Zer'in kendisine böyle söylediğini söyler. Efendimiz Hz. Ebu Zer'i çağırırtırır, -belki bildiğiniz bir olay- Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.)'in sözü öyle güzel ki: "Ya Ebu Zer sende hâlâ cahiliyenin kalıntıları var. Yahu bir adamı ırkından dolayı renginden dolayı, coğrafyasından dolayı ülkesinden dolayı değerlilik veya değersizliğini nereden çıkartıyorsun? Sen bu deri nereden aldın ya Ebu Zer? Bizim öğretilerimizde böyle bir şey yok biz onu yere gömdük. Sen de hâlâ cahiliyenin kalıntıları var."

"İnnâ ekrameküm indellahi etgaküm" Rabbinizin indinde güzel olanınız, ittika üzerine olanınızdır, muttaki olanınızdır. Değerli kardeşlerim birinci unsur olarak dillendirmeye çalıştığım, örneklerini kısmen vermeye çalıştığım husus şuydu, insan varlıkların biricği idi ve bütün bütün biricik olduğunun bilinciyle gerçekleştirmeliydi. Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) ise bunu kâmil manada yapmıştı. Sonuç itibarıyla cüceleri devleştirmişti, çapulcuları Salihler haline getirmişti. İkinci nokta ise birincisiyle iç içe o da nedir biliyor musunuz? Peygamber (SAV) Efendimiz (S.A.V.) çok sever Sahabe-i Kirâmını, üç gün görmese şerefli arkadaşlarının herhangi birini üç gün görmese tabiri caizse yavrusunu kaybetmiş anne gibi yollara düşer. Üç gündür görmüyoruz ticaret için Medine dışına mı gitti? Hasta mı? Nerede?

Kutlu Doğum haftası kutlamaları yapıyoruz, Türkiye genelinde. Ben Isparta'da minik bir kitapçık hazırladım. Efendimizin bazı özelliklerini şöyle 20 sayfalık küçük gömleğin cebine koy-

cak kadar. Yirmi bin falan bastırdık, bütün oralara dağıtıyoruz. Hastaneye gitmişim bir arkadaşımı ziyarete, yanımda 20 tane vardı, derken oraya iki hemşire geldi, böyle bir hediyemiz var almak ister misiniz? Tabi tabi memnun oluruz dedi, aldılar. Hemen birisi orada okumaya başladı. Dört paragraf falan okuyunca olamaz dedi. Ne oldu dedim; Böyle bir insan var mı? dedi. Dedim bu herhangi bir insan değil, Peygamber (SAV)'i anlatıyor.

Tamam, Peygamber (SAV) olsa da böyle bir insan var mı? Yani şunu söylüyor böyle güzel var mı? Çarpılıyor, şok oluyor. Mesela şunu söyleyebiliriz: mü'minlerin kardeşliği farz-ı ayndır. Namaz nasıl farz-ı ayinsa, Ramazan orucu nasıl farz-ı ayinsa, mü'minlerin kardeşliği farz-ı ayndır. Şu hadisi biz biliyoruz; "İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizin sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız." Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz sevgili kardeşlerimiz. İslam kardeşliğini, kenetlenmiş bir şekilde çok ileri değil vasat bir boyutlarda bile gerçekleştirsek, insanlığa insanlığın çehresini değiştiren bir insanlık yansıması gerçekleştiririz. İnsanlık bugün yalnızlığın girdabında streslere ve depresyonlara giriyor. Efendimiz (sav) şerefli arkadaşlarının herhangi birisini üç gün göremezse peşine düşer. İkincisi aynı anlamda sahabe-i kiram ne diyor, Peygamber (SAV) imizin şerefli arkadaşları? Her birinin ifadesi şöyle; "Peygamber (SAV) en çok beni seviyor." Hepsisi böyle diyor. Hâşâ Peygamber (SAV) politika mı yapıyor? Değil. Peygamber (SAV) (SAV) gelen mü'mine, tabiri caizse kalbini halı gibi ayaklarının altına seriyor. Bakıyor ki, böyle ihtimam edilen insan belli ki çok sevilen insandır gibi bir algılamadan kurtulamıyor. Oysa Peygamber (SAV) o gelene değil ne zaman bir şerefli arkadaşı gelse kalbini halı gibi ona da seriyor, her birisi biricik ya, biriciğe biricikliğinin konumuna uygun muamele yapıyor, öylesine seviyor. Değer veriyorsunuz ve seviyorsunuz, ne yaparsınız? Gönülleri ışık hızıyla fethedersiniz. Burada çok pratik bir şey söyleyeyim, burada herhangi bir arkadaşımızın hastanede olduğunu duyarsanız ilk işiniz ona gitmek olsun, düğününü duyarsanız ilk işiniz ona gitmek olsun. Vefatını duyarsanız ilk işiniz ona gitmek olsun. Burada şunu söyleyebiliriz evde oturup iki yüz sayfa kitap okumak mı, hasta kardeşini ziyaret etmek mi? Hangisi? Kardeşini ziyaret etmekle cana can katıyorsun. "Sen böyle yaptın ya, Allah da benim kulumu ziyaret ettin ya, ben de senin gönlüne inşirah veririm. Kulumu sevindirdin, bana düşen seni sevindirmek, gönlüne gıda veririm" diyor. Tabi okumayla bu ziyaretler çelişen şeyler değil.

Bu iki anlattığımla paralel bir noktadan söz edeceğim. Bir güzel bilgemiz şöyle diyor: "Mannaları kelimenin bağrına koyan Allah'ım, sana ne kadar hamd etsek az." Kelimelerin gücü neredeyse her şeyin üstünde. Kelimeler yönlendiriyor bizi. Konuşmalar yönlendiriyor. Bundan dolayı ki biz Kitab-ı Kerimimize ne diyoruz? Kelamullah diyoruz. Allah da bizi kelamıyla yönlendiriyor. Son nokta olarak söylüyorum. Atalarımız ne demiş? Dil yarası mı kılıç yarası mı?

Değerli kardeşlerim, kelimeler o kadar etkili ki girmeden kelama altını çizerek hatırlayalım. "Allah'a ve ahiret gününe iman eden ya hayır söylesin ya sussun." Niye? Hayır çıkmaz da zıddı çıkarsa bulunduğu mekânı talan edersin. Viraneye çevirirsin. "Böyle zarar vermektense sus" diyor Peygamber (SAV). Bakınız kelimelerle, konuşmalarla ilgili güzel deneyler yapılmış. Japonlar bir havuza tertemiz suyu getirmişler ve çok güzel kelimeler söylemişler. Ne kadar güzelsin, seni seyrederken içim huzurla doluyor, muhteşemsin! Hep güzel kelimeler. Sonra suyun özelliklerine bir baksalar ki o kadar saydamlaşmış, tabak tabak güller açmış. Sonra bir başka temiz su getirmişler. Hep kötü kelimeler: Seni gördükçe içim bulanıyor, ne kadar çirkinsin! Laboratuara koyup baksalar ki suyun makullüğü gitmiş. Doğal özelliğini kaybetmiş. Hatırlayın Hz. Aişe annemizle Peygamber (SAV)imiz otururlarken, uzaktan Safiye annemiz geldi. Safiye annemizle Aişe annemiz rekabet eder, çekemezdi. Onu görünce yine çekememezlik duygusu yükseldi. Sadece bir kelime söyledi. "Boyu da ne kadar kısaymış!" Hepsı bu. Efendimiz (SAV) buyurdular ki: "Ya Aişe öyle bir söz söyledin ki, bu söz denize karışsaydı denizin özelliği bozulurdu." Yani sen koca denizi aşağılayan bir cümle söyleseydin deniz tepe taklak olur makullükten çıkardı. Bu suyla ilgili tahliller deneyler yapılmadan önce ben bu hadisi, bu olayı biliyordum. Şöyle yorumluyordum; olumsuz söz söylemek ciddi vebaldir elbette böyle algılanacaktır. Ama aynı zamanda suyun özelliğinin bozulduğunu veya inşa edildiğini öğretiyor Peygamber (SAV)imiz. Isparta'da bir öğrenci iki tane birer litrelik kavanoza birer tane fasulye koyuyor, sağ taraftakine güzel söz, soldakine çirkin söz söylüyor. On beş gün sonra güzel söz söylenen fasulye öyle gürbüz dal budak oluyor ki, sol taraftaki ne oluyor biliyor musunuz? Doksanlık ihtiyar gibi bükülmüş, bir adım çıkmak şöyle dursun içi oyulmuş. Sular, bitkiler böyle. Ben bir köylü çocuğuyum, siz şehirli olun. Annelerimiz, ablalarımız sütünü sağdıkları o dört ayaklı varlıklara asla inek ibaresini kullanmazlar. Sarıysa Sarıkız, siyahsa Karakız, beyazsa Akkızım derler. Bakracını almış, Sarıkızına yaklaşıyor,

asırlık dost gibi seslenir Anadolu kadını. Benim Sarıkızım! ne kadar güzelsin, nasılsın bakayım? Konuşur. O zaten hemen bu güzel muameleden ötürü ayaklarını açar, o sağmaya başlayınca döner ve lisan-ı hal ile der ki; "senin şu tatlı dilin var ya değil sütümü, canımı iste vereyim." Fakat öbür taraftan 'gavur malı' denirse ters ters bakar, insana hizmet için yaratılmış ya o sınırı aşacak değil ama kendini sıkır sütünü az verir, 'zıkkımı iç emi' der adeta. Hayvanların psikolojisi bozulur. Ya kadifeden daha yumuşak kalp taşıyan insanlara sözler ne yapar.

Ben müsaade ederseniz biraz bağırayım: Şu anneler babalar var ya! Şu camideki imamlar var ya! Şu okullardaki öğretmenler var ya! Şu milletin önündeki idareciler var ya! Çocuklarımızın ve gençlerimizin gönül dünyasını delik deşik ediyorlar. Ne diyor anne kızına, uygunsuz miskinlik üzerine gördüğü zaman? "Sen okuyacaksın öyle mi? Sen okursan ben saçlarımı kökünden kazırım." Baba geliyor "Sen okursan bıyıklarımı kazırım, sen adam olmazsın." Zaman geçiyor, adam olmuyor. "Zaten demedim mi, demedim mi" diyor. Dedin de ne dedin arkadaş? Olmaz diye diye öldürdün zaten, nasıl olsun? Hani şair öyle diyor ya! "Bir beş değil sevgili, bin kurşun deldi beni." İlistire döndürdün çocuğu, sen öbür tarafta Peygamber (SAV)'e bakalım. (hoş Peygamber (SAV)'le kendimizi karıştırmayalım orası ayrı bir derdimiz) Hz. Enes on yıl Peygamber (SAV)'in çevresinde kelebekler gibi uçtu ve bize diyor ki; "on yıl boyunca kırıncı tek bir kelamı olmadı." İşte insan böyle inşa ediliyor, çok değerli bir varlık konuşurken yüksek bir hassasiyet ve kalbini diline getirerek bir hassasiyet değer veriş ve sevgiyi sunan bir hassasiyet ama en çok "aman kırarım!" diye korkan bir duyarlılık.

Müslümanlar gelin güzel güzel okuyalım ve güzel güzel konuşalım şöyle noktalayalım: Efendimiz (sav) şerefli arkadaşlarına onların şahsında bütün mü'minlere cennet-i âlâda saydam saraylar vardır. Sahabe sordu "Ya Rasulallah! Hangi özellikteki mü'minlere ihsan edilecek bu içi dışından dışı içinden görünen saraylar?" Efendimiz buyurdular ki; "Tatlı tatlı konuşanlara." Türkçe bir yörenin diliyle söyleyelim; "datlı datlı konuşanlara, boool boool yemek yedirenlere, herkes uykuda iken kıyamda olanlara, Ramazan dışında nafil oruç tutanlara, ama ta başa tatlı tatlı konuşan, adamlar, anneler, babalar, öğretmenler, içi muhteşem, yüzü güllerden güzel kelamı tam bir gıda olan Peygamber (SAV)'in methiyesi hamd olsun. İçimizin ışıması yüzlerimizin mütebessimleşmesi, dilimizin tatlılaşması temennisiyle hepinizi yürekten kucaklıyorum, muhabbetler ediyorum, selamlar ediyorum.

Vefatının 15. Yıldönümünde Abdulfettâh Ebû Gudde (rh.a)

Muhammed İMAMOĞLU

Hiz. Muhammed Efendimizin: "Ümmetimden Kıyamete kadar hak üzere sebat eden ve muhafet edenlerin kendilerine zarar veremeyeceği bir grup daima var olacaktır.¹ Bu ilmi, her kuşağın adil olanları devralacaktır. Bunlar, aşırıların tahrifatını, batıl ehlinin ona sızarak yapacağı tahribi ve cahil kimselerin tevillerini ondan (İslâm dininden) uzak tutarlar"² buyurarak müjdelediği bir âlimler topluluğu, İslam Tarihî sürecinde Allah Rasûlü'nün (s.a.) mirasını yüklenerek aşırıların tahrifini, batıl ehlinin istismarını ve cahillerin tevilini ondan savmayı üstlenmiş ve başarmıştır.

İşte, bu görevin son temsilcilerinden biri de bundan 15 sene önce 17 Şubat 1997'de Rahmet-i Rahman'a kavuşan Âlim-i Rabbani **Abdulfettâh Ebû Gudde** (Rahmetullahi Aleyh)'dir.

İsmi, Abdulfettâh b. Muhammed b. Beşîr b. Hasan el-Kureşî el-Mahzûmî el-Hâlidî'dir. Soyu Halid b. Velîd'e (r.a.) dayanmaktadır.³ Doğduğunda, dokuma işi ve ticaretiyle meşgul olan babası ile dedesinin, bin parça mal satıp çok bereketli bir gün geçirmeleri üzerine kendisine "darlıkları,

sıkıntıları gideren, bereket kapılarını açan Allah Teâlâ'nın kulu" anlamına gelen Abdulfettâh ismini vermişlerdir. Künyesi Ebû Gudde'dir.

Ebû Gudde 17 Receb 1335/ 9 Mayıs 1917 günü, Suriye'nin tarihi şehirlerinden Halep'in tarihi kapılarından biri olan Bâbu'l-Hadîd'in yakınında bulunan Cübeyle mahallesindeki bir evde

1 Müslim, İmâre, 53, hadis numarası: 4927-4935

2 Hadisi İbnu'l-Kayyim, Miftâhu Dârî's-Seade, c. 1, Sh: 163-4'de zikretmiş, çeşitli isnâdlardan geldiği için onu kuvvetli görmüştür. Aynı şekilde İbnu'l-Vezir de "Bu, İbni Abdilberr'in sahih olarak nitelediği meşhur bir hadistir. Ahmed b. Hanbel'in bu hadis sahihtir, dediği de rivayet edilir." diyerek hadisin sahih olduğunu ifade etmiştir.

3 Dr. Muhammed Beyler, 20. Asır Halep Muhaddisleri ve Abdulfettah Ebu Gudde'nin Hadisçiliği, Basılmamış Doktora Tezi, Konya, 2008.

Biz bu çalışmamızda Dr. Muhammed Beyler'in yoğun emekle hazırlanmış doktora tezinden çok istifade ettik. Allah (cc) kendisinden razı olsun. Umarız ki bu tez, kitaplaşır da Ümmet-i Muhammed istifade eder.

dünyaya geldi.⁴ Çocukluğu ailesinin yanında geçmiştir. 8 yaşına geldiğinde dedesi onu el-Medresetü'l-Arabiyyeti'l-İslâmiyye adında özel bir okula kaydettirdi. Dördüncü sınıfa kadar bura-ya devam edip okuma ve yazmayı öğrendi. Daha sonra Muhammed Ali el-Hatîb'in medresesine girdi. 1936 yılında Hüsreviyye Medresesi'nde öğrenime başladı. 6 yıl burada eğitim gören Ebû Gudde, 1942 yılında mezun oldu. Bir süre daha Halep'te bazı âlimlerden özel dersler aldı.

Ardından Mısır'a gitti ve 1944 yılında el-Ezher Üniversitesi İslâm Hukuku Fakültesi'ne başladı. Osmanlı Şeyhülislâm Ders Vekili **Muhammed Zâhid el-Kevserî** ile tanıştı ve O'ndan özel dersler aldı.⁵ 1948 yılında İslâm Hukuku Fakültesi'nden "âlimiyye" diploması alarak mezun oldu. Ardından aynı üniversitenin Arap Dili ve Edebiyatı Fakültesi'nde iki yıl öğretim metotları (usûlü't-tedris) ihtisası yaparak 1950 yılında Pedagoji diploması aldı.

Ebû Gudde, 1950 yılında, Fâtîma Dellâl⁶ ile evlendi. Fâtîma Dellâl, tek eşi olup kendisiyle mesut bir hayat sürdüğü bu hanımdan üçü erkek, sekizi kız olmak üzere 11 çocuğu dünyaya gelmiştir.

Eserlerinde değişik hocalardan ilim öğrenmenin faydalarına yer veren Ebû Gudde, mümkün oldukça fazla hocadan istifade etmeye gayret etmiştir. İcâzet aldıklarıyla birlikte, sayısı 183'ü bulan ilim adamlarından 120 kadarının derslerine katılmıştır. **Çoğu Halep, Şam ve Mısır'da olmak üzere Hindistan, Pakistan, Kuzey Afrika vb. değişik bölgelerdeki hocalarından bazıları şunlardır** ⁷: Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi, Şeyh Muhammed Zâhid el-Kevserî, Ahmed b. Muhammed ez-Zerkâ, Mustafa Zerkâ, İsa el-Beyânûnî, Muhammed Hıdır Hüseyin, Yusuf ed-Dicvî, Muhammed Ebû Zehra, Abdülğânî Abdülhâlık, Ahmed Muhammed Şâkir, Abdülhalîm Mahmûd, Haseneyn Mahlûf, Abdülvehhâb Hallaf, Muhammed Abdülhayy el-Kettânî, Muhammed Yûsuf Kândehevî, Muhammed Zekerîyyâ es-Sehâranfûrî, Muhammed et-Tâhir b. Âşûr.

4 Muhammed Âlu Reşid, İmdâdu'l-fettâh bi esânîdi ve mervîyyâtî's-şeyh Abdulfettah., s. 142 Riyâd 1419/1999

5 Ahmed Hamdi Yıldırım, "Abdulfettah Ebû Gudde", İLAM Araştırma Dergisi, İstanbul 1997, c.II, sy. 1, s. 199; Seyit Bahçivan, "Abdulfettâh Ebû Gudde'den İlim Yolcularına..." SÜİFD, Konya 2005, sayı: 20, s. 251

6 Fâtîma Hanım, Türkiye'de "Kur'an ve Sünnete Göre Müslüman Şahsiyeti" adlı kitabıyla meşhur Prof. Dr. Muhammed Ali el-Hâşimînin kız kardeşidir.

7 Hocalarının Tam Listesi için bak: Dr. Muhammed Beyler, 20. Asır Halep Muhaddisleri ve Abdulfettah Ebu Guddenin Hadisçiliği, Sh:92-95

Mısır'da tahsilini tamamlayarak 1951 yılında memleketi Halep'e dönen Ebû Gudde, Halep'in ileri gelen liseleri yanında, dini eğitim yapan Şa'baniyye ve kendisinin de mezun olduğu Hüsreviyye medreselerinde 11 yıl süren müderrisliğin ardından, 1962 yılında Şam'daki Dimaşk Üniversitesi İslâm Hukuku Fakültesi'ne atandı. Dimaşk Üniversitesi'nde görev yaptığı 1962-1964 yılları arasında değişik dersler verdi. Ardından iki yıl süreyle Fakülte bünyesinde bazı idarî görevlerde bulundu.

Bu dönemde, totaliter Baas diktatörlüğünün Suriye'yi diktatörlüğe doğru götürdüğünü gören Ebû Gudde, Halep âlimlerini bir araya getirerek ortak bir cephe oluşturmak istemişse de, bu girişimi başarılı olamadı.

İslâm Hukukunun uygulanması gerektiğini savunan Ebû Gudde, dinin saygınlığını zedeleyeceğini düşündüğü bir takım girişimlere karşı sert tepki göstermesi sebebiyle, birçok ilim adamıyla birlikte, Baas Partisi iktidarınca tutuklanarak Tedmur'daki Askeri Hapishane'ye konuldu. Burada yaklaşık 11 ay süren tutukluluk döneminden sonra serbest kaldı.⁸

1965 yılında, davet üzerine Suriye'den ayrı- lıp Suudi Arabistan'a giden Ebû Gudde, bilâhase İmam Muhammed İslâm Üniversitesi'ne dönüşen İslâm Hukuku ve Arap Dili fakültelerinde ders vermeye başladı.

1966 yılının yaz mevsiminde memleketine dönen Ebû Gudde bir süre sonra Suudi Arabistan'a yerleşerek yine İmam Muhammed İslâm Üniversitesi'nde önce İslâm Hukuku Fakültesi'nde, sonra Yüksek Hukuk Enstitüsü, ardından da Usûlüddîn Fakültesi'nde öğretim görevlisi (el-Üstâz el-muallim) olarak çalıştı.

Ebû Gudde, İmam Muhammed İslâm Üniversitesi'nde 23 yıl ders verdikten sonra

8 Dr. H. İbrahim Kutlay, Üstad Abdulfettah Ebu Gudde ve Örnek İlmî Şahsiyeti, 1999 - Nisan, Sayı: 158, Sayfa: 46

Suriye'de 1963'ten beri ülke Baas Partisi tarafından yönetilmektedir; devletin başında 1970'ten beri Esed ailesinden biri olmuştur. Esed yönetimi ülke içinde özellikle Müslüman Kardeşler'in muhalefetiyle karşılaşmış ve Hama'da Suriye Ordusu Şubat 1982'de 20-30 bin arasında sivil Müslüman'ı, ordu ateşiyle öldürmüştür. Suriye'de katliamların yanı sıra, kitlesel tutuklamalarla, gözaltında kayıplar ve işkencelerle tam bir devlet terörü uygulanmaktadır. 26 Ocak 2011'de yeniden başlayan gösterilere karşı azgınca saldıran Baas diktatörlüğü, "dış mihrakların oyununa gelen silahlı teröristler" söylemiyle Mart ayından bu yana 2200'den fazla insanı katletmiş, binlercesini de yaralamıştır. Bizler, Suriye halkının kardeşleri olarak İslam coğrafyasında özgürlük ve adalet şiarıyla ayağa kalmış tüm Müslümanların direnişlerini destekliyoruz; baskıcı, zalim iktidarların zulümlerine karşı tüm Ümmeti ve insanlığı duyarlılığa, Müslüman ve mustezaf halklarla dayanışmaya davet ediyoruz.

1988 yılında buradan ayrıldı ve Riyad'da Kral Suûd Üniversitesi'nde tedris faaliyetine devam etti. Eğitim Fakültesi'nde bir süre ders verdikten sonra, ilmi çalışmalarına daha fazla vakit ayırmak amacıyla kendi isteğiyle 1990 senesinde emekli oldu.

Suudi Arabistan'da görev yaptığı dönemde; aralarında Sudan, Yemen, Katar, Hindistan ve Pakistan'ın da bulunduğu değişik ülkelerdeki birçok üniversitede misafir ilim adamı olarak bulundu. Ayrıca Suriye, Irak, Fas, Yemen, Somali, Sudan, Hindistan, Pakistan, Afganistan, Türkiye ile Avrupa ve Amerika kıtasındaki değişik ülkelerde, çok sayıda uluslararası konferans ve kongrelere katıldı. Bu bağlamda Afganistan'a giderek, Rus işgaline karşı savaşıran gruplar arasındaki anlaşmazlıkların giderilmesi için çaba harcadı.

Emeklilik sonrası kendisini yoğun bir şekilde telif ve tahkik çalışmalarına veren Ebû Gudde 17 Şubat 1997/9 Şevvâl 1417 pazar günü seher vaktinde 80 yaşında iken Riyad'da vefat etti. Mescid-i Nebevî'de kalabalık bir cemaatle cenaze namazı kılındıktan sonra vasiyet ettiği gibi Cennetü'l-bakî' kabristanlığına defnedildi.

İLMÎ KİŞİLİĞİ

Ebû Gudde'nin ilmî kişiliğinde dikkati çeken husus onun İslâmî ilimlerin hemen hepsinde özellikle de hadis ilimlerdeki uzmanlığıdır. Önce Halep'in o dönemdeki ilmî birikimini kendisinde toplamış olan Hüsreviyye medresesinde, ardından Mısır'daki öğrenciliği sırasında iyi bir eğitim alan Ebû Gudde, ayrıca katıldığı çok sayıda özel dersler sayesinde İslâmî ilimlerin hemen hepsinde güçlü bir altyapı oluşturmuştur. Çok sayıda ilim adamı tarafından **"allâme"** olarak nitelendirilen Ebû Gudde, akâid ve tefsir ilmiyle de ilgilenmiş olmakla birlikte özellikle hadis, fıkıh ve Arap dilinde yetkili bir hale gelmiştir.

Yakından tanıyan bazı hocalarının ve ilim adamlarının onu **"konuşan sözlük"** olarak nitelendirmesi, zor beğenen bir kişi olarak tanıyan Halep'in önde gelen Arap dili ve edebiyatçısı Abdülvehhâb Sâbûnî'nin Ebû Gudde'nin bu sahadaki üstün yerini kabullenmesi ve Muhammed Avvâme'nin kendisini nahiv ilminde "hüccet" diye nitelendirmesi, Ebû Gudde'nin bu alandaki konumu hakkında fikir vermektedir.

Büyük İslam âlimlerinden Ebû'l-Hasen en-Nedvî: **"Bu asırdaki muhaddislerin güvenecekleri allâme, fakih, usûlcü, muhakkik, İslâm davetçisi, irşâd ehli, muttakî ve sâlih insan, saygıdeğer ilim adamı Abdulfettâh Ebû Gudde, büyük gayreti, isabetli görüş-**

leri, değişik ilimlerdeki uzmanlığı ile selef âlimlerinin hatırası rabbânî bir âlimdir"⁹ demektedir, yine büyük âlim Yusuf el-Karadâvî de: "Sevgili dostumuz, büyük muhaddis, fakih, İslâm davetçisi, irşâd ehli, allâme, değerli ilim adamı Abdulfettâh Ebû Gudde, geniş bilgisi, itidâli, dikkati ve ortaya koyduğu hüküm ve görüşlerinde titiz araştırmalarıyla tanınmaktadır"¹⁰ diyerek Ebû Gudde'yi övmektedir.

Ebû Gudde'yi takdir eden pek çok ilim adamı yanında kendisini tenkit edenler olmuştur. Bunlardan öne çıkanlar Muhammed Nâsiruddîn el-Elbânî, Bekr Ebû Zeyd ve Muhammed Lutfi es-Sabbâg'dır. Ebû Gudde'yi tenkit eden ilim adamlarının Selefi eğilimleri yanında genelde Hanefî özelde Zahidul Kevserî aleyhtarlıklarıyla öne çıkmış olmaları, kanaatimizce, onların Ebû Gudde'ye karşı tavırlarını anlaşılır kılmaktadır. Hanefiliğin aleyhinde bulunanlarla hesaplaşma içerisine girmesiyle, dinî açıdan yanlış gördüğü inançlara, dinde reform (ıslâh) ve yenileştirme çabalarına, mezhepleri birleştirme ve mezhepleri terk etme gibi düşüncelere şiddetle karşı çıkarak geleneksel fıkıh ve usûlünü savunmasıyla dikkati çekmiştir. Suudi Arabistan'da yaygın olan Selefilik akımına mesafeli, Hanefî mezhebine bağlı, onu savunan ve Kevserî'nin talebesi bir muhaddis olarak Ebû Gudde'nin temsil ettiği bu çizgi, ikamet ettiği Suudi Arabistan'da kendisini hedef haline getirmiştir. Diğer taraftan Suudi Arabistan'da tepkiye maruz kalan sadece Ebû Gudde değildir. Onun gibi Selefilğe mesafeli, Hanefi ve aynı zamanda Kevserî'ye karşı sevgi ve saygı besleyen **Muhammed Ali es-Sâbûnî** ve **Muhammed Avvâme** gibi ilim adamları da benzer tenkit ve ithamlara maruz kalmışlardır.¹¹

Ehl-i sünnet itikadına bağlı olan Ebû Gudde, Allah'ın (c.c.) isimleri ve sıfatları konusunda selef metodunu benimsemektedir. Bu hususta âyet ve hadislerde geçen ifadeleri "te'vîl, tahrif, teşbih ve temsile gitmeksizin" olduğu gibi kabul eden Ebû Gudde kritik kelâmî konulara dalmaktan daima uzak durmuştur.

Amelde Hanefî olan Ebû Gudde, kendi özelinde fetvadan ziyade takva ile amel etmeye özen gösterdiği, fetva verirken ise mezhebe sıkı sıkıya bağlı kalmayarak "tesâhüle varmayan bir mûsâmaha" içerisinde hareket ettiği kabul edil-

9 Dr. Muhammed Beyler, Agt, Sh:145

10 Dr. Muhammed Beyler, Agt, Sh:146

11 Dr. Muhammed Beyler, A.g.t., Sh:150-151

Dr. Ebubekir Sifil hocamız bir sohbetinde Suudi Arabistan'da Ebu Gudde Hocaya müsaade edilmesi, Ebu Gudde'nin ilminin büyüklüğünü gösterir demiştir.

mektedir. İctihad derecesine ulaşmamış, kaynakları ve teferruatıyla dini hükümlere tam bir şekilde vakıf olmayan kimselerin mezheplere bağlı olması gerektiğini düşünen Ebû Gudde, âlimler tarafından verilen ruhsatların peşinden koşulmasını ve şaz görüşlerle amel edilmesini hoş karşılamamıştır.¹²

Öğrencisi Ahmed Hamdi Yıldırım'a göre; **"Ebu Gudde Hoca efendi her şeyde kusur arayan, her söze şüpheli nazarlarla bakan, en muteber kaynakları bile istihfaf ve istihkar ifadeleriyle basite alan, asırlar boyunca Müslümanların iman, ibadet, ahlâk ve muamelatta önder kabul ettiği "imam"lara bile dil uzatmaktan çekinmeyen, İslâm âliminden ziyade bir oryantalist gibi davranan, tek arzusu bazı entelektüel çevrelere şirin görünmek olan reformist ve modernist bir kimse değildi. Böyle tipleri hiç sevmezdi. Bununla birlikte sadece eski kitapları okumakla yetinen, ilim dünyasına yeni hiçbir katkıda bulunmayan, yeni gelişen olaylara ve güncel problemlere çözüm getirmeyen, klasik mânâda, sıradan bir kişi de değildi. Ne modernist idi, ne de klasik bir tipti. O eskilerin sarsılmaz azmi ve ihlâsı ile modern akademik araştırma üslûbunu mezceden eşine az rastlanan bir tahkik üstadı idi."**¹³

Öğretim hayatı süresince değişik ülkelerden çok sayıda öğrenci Abdülfettâh Ebû Gudde'den istifade etmiştir. Ebû Gudde'nin öğrencilerinden öne çıkan bazıları şunlardır: Nureddîn İtr, Adnân Gâsım, Muhammed Avvâme, Mahmûd Mîre, Nâcî Acem, Muhammed Ebû'l-Feth el-Beyânûnî, Salâhuddîn el-İdlîbî, Adnân Sermînî, Abdüssettâr Ebû Gudde, Mecd Mekki, Abdullah Azzâm, Muhammed Takî el-Osmânî, Selmân en-Nedvi, Nureddin Boyacılar, Seyyit Bahçıvan, H. İbrahim Kutlay, Hamdi Arslan, Nurettin Yıldız, Ömer Boynukalın, Ahmed Hamdi Yıldırım, Ebubekir Sifil. Ayrıca Yusuf el-Karadavî, Vehbî Süleyman el-Gavcî, Muhammed Takî el-Osmânî gibi tanınmış bazı ilim adamları da kendisinden icâzet almışlardır.¹⁴

ESERLERİ

Abdülfettah Ebu Gudde bir kısmı te'lif, bir kısmı tahkik olmak üzere 70 küsur eser bırakmıştır. Kitap çalışmalarından bir kısmı telif, büyük çoğunluğu ise tahkik ve neşir çalışmalarıdır.

A)TAHKİKLERİ: Tahkik; bir eserin mümkünse yazmalarını temin etmek, ardından yazıya geçirmek (nesih), sonra karşılaştırmasını yapmak (mukâbele), son olarak da gerekli notları eklemek (ta'lik) şeklinde gerçekleşen ilmi bir faaliyettir. Tahkik, eserin metnini sağlıklı bir şekilde ortaya çıkarmaktan ibaret değildir. Eserde temas edilen konuların aynı zamanda bir de muhakik tarafından ele alınıp işlenmesini de kapsamaktadır. Bu iki ayrı çalışmayı bir arada yürütmek anlamına geldiğinden esasen tek başına teliften daha zahmetli bir çalışma tarzıdır. Ebû Gudde değişik ifadelerle nitelendirdiği ve hepsinin neşirini bizzat kendisinin gerçekleştirdiği bu tür çalışmalarda, kaynaklardan yapılan nakilleri kontrol ederek basılmış olanlarının yerlerini belirlemiş, tahrif ve önemli değişikliklerin bulunması durumunda bunlara işaret etmiştir.

Tahkik ettiği eserlerden bazıları şunlardır:

1) Kavaid Fi Ulumi'l-Hadis: Hindistan âlimlerinden Zafer Ahmed el-Usmanî etTehanevî'nin "İ'lâû's-Sünen" isimli 18 ciltlik eserinin mukaddimesi olan bu eser Hanefi Hadis Usûlü konusunda son derece faydalı bir eserdir. Hindistan'da kendilerini ehli hadis olarak adlandıran kimilerinin bir süredir seslendirdikleri ve Hanefi mezhebinin birçok konuda hadislerle ters düştüğü iddiasına reddiye olarak kaleme alınmıştır. İbrahim Canan tarafından Yeni Usul-i Hadis adıyla Türkçeye çevrilmiştir.¹⁵

2) Zaferu'l-Emani: Seyyid eş-şerîf el-Cürcanî'nin Hadis Usûlü konusundaki "Muh-tasar" adlı kitabının Abdülhayy el-Leknevî (ö. 1304) tarafından yapılan değerli bir şerhidir.

3) El-Menaru'l-Münif: İbn Kayyim el-Cevziyye'nin hadislerin metin tenkidi esasları konusunda çok faydalı bir eseri olup İbnü'l-Cevzî'nin Mevzûât isimli kitabının bir özeti mahiyetindedir. Türkçeye çevrilmiştir.¹⁶

4) Risaletü'l-Müsterşidin: Haris el-Muhasibî'nin tasavvufia ilgili eseri olup selef ulemâsının, gerçek zühd ve takvâ erbâbının tasavvufi düşüncelerini ihtivâ etmektedir. Türkçeye çevrilmiştir.¹⁷

5) El-Masnu' fi ma'rifeti'l-hadisi'l-mavdu': Aliyyül-Karî'nin mevzû (uydurma) olduğunda ittifak edilen hadisleri topladığı bu eser Ebu Gudde'nin tahkikiyle bir kat daha gü-

12 Dr. Muhammed Beyler, A.g.t. Sh:130

13 Ahmed Hamdi Yıldırım, "Abdülfettah Ebû Gudde", İLAM Araştırma Dergisi, İstanbul 1997, c.II, sy. 1, s. 199-202.

14 Dr. Muhammed Beyler, A.g.t., Sh: 205

15 Türkiye Öğretmenler Vakfı Yayınları, İzmir, 1982.

16 Cantaş Yayınları, İstanbul, 1992

17 Selefî Tasavvuf adıyla Risale Yayınları tarafından, 1990, İstanbul

zelleşmiştir. Eserin ilim camiasındaki diğer adı "el-Mevdûatü's-Sugra"dır. Halil İbrahim Kutlay tarafından Uydurma Olduğunda İttifak Edilen Hadisler adıyla Türkçeye çevrilmiştir¹⁸.

6) Et-Tasrih bima tevatere fi nûzuli'l-Mesih: Muhammed Enversah el-Keşmîrî'nin kıyamete yakın Hz. İsâ Aleyhisselâm'ın yeryüzüne ineceğine dair varid olan hadis-i şeriflerin "Mütevâtir" olduğunu ispat ettiği bu eser, konusundaki en ciddî eserlerden biridir.

7) Er-Raf'u ve't-Takmil: İmam Abdülhay el-Leknevî'nin hadis ilimlerinden Cerh ve Ta'dîl ilmi hakkında yazdığı eserin geniş açıklamalarla yapılan tahkiki olup hadis erbâbı için vazgeçilmez kaynaklardan biridir.

8) Fıkhu ehli'l-İrâk ve hadîsühüm: Muhammed Zâhid el-Kevserî'ye aittir. Genel olarak Hanefî mezhebinin fıkıh ve hadis anlayışını konu edinen bu eser, Hanefî Fıkının Esasları adıyla Türkçeye tercüme edilmiştir.

9) Mekânetü'l-İmâm Ebû Hanîfe fi'l-Hadis: Muhammed Abdürreşîd en-Nu'mânî'ye aittir. İmam Ebû Hanîfe aleyhtarlığı konusunda ileri giden bazılarının oluşturduğu zihin karışıklığını ortadan kaldırmak amacıyla kaleme alınmıştır. Ebû Hanîfe'nin özellikle hadis ilmindeki yerini konu edinmektedir. İmam-ı Azam Ebû Hanîfe'nin Hadis İlmindeki Yeri adıyla Enbiya Yıldırım tarafından Türkçeye tercüme edilmiştir.¹⁹

B) TE'LİFLERİ: Ebu Gudde, bir çalışma yapacağı zaman önceki âlimler tarafından bu sahada yapılmış uygun bir eser olup olmadığına bakıp, bulursa onu tahkik etmiş, kendi düşüncelerini de bu eserin dipnotlarında vermiştir. Ancak o sahada yapılmış uygun bir eser bulamadığında telif (kendisinin yazması) yoluna gitmiştir. Bundan dolayı te'lifleri tahkiklerinden azdır.

Te'lif ettiği eserlerden bazıları şunlardır:

1) Safahat Min Sabri'l-Ulema: İslâm âlimlerinin ilim uğrunda katlandıkları çile ve fedâkarlıkları, sıkıntı ve zorlukları çeşitli örneklerle anlatan bu eser, 'İlim Uğrunda Yaşanmış Hayat Hikâyeleri' adıyla Türkçeye tercüme edilmiştir.²⁰

2) Kıymetü'z-Zeman inde'l-Ulema: İslâm âlimlerinin zamana verdikleri önemi anlatan bir eserdir. İslam Âlimlerinin Gözüyle Zamanın Kıymeti adıyla Türkçeye tercüme edilmiştir.²¹

3) Er-Rasulü'l-Muallim: Eserde Peygamberimiz (s.a.v)'in ashab-ı kiram'ı yetiştirirken izlediği eğitim ve öğretim metodu 40 ayrı başlık altında hadis-i şeriflerin ışığında tatlı bir üslupla anlatılmaktadır. Aynı zamanda teorik ve pratik anlamda müstesna bir eğitimci olan Ebu Gudde'nin bu eseri eğitimciler için özellikle tavsiye edilmektedir. 'Bir Eğitimci Olarak Hz. Muhammed ve Öğretim Metodları' adıyla Türkçeye tercüme edilmiştir.²²

4) El-Ulemaü'l-Uzzab: İlmi, evlenmeye tercih eden ve hayatları boyunca hiç evlenmeyen bekâr âlimler konusundaki bu eserde 35 âlimin hayat hikâyeleri anlatılmaktadır. 'Bekâr Âlimler' adıyla Türkçeye tercüme edilmiştir.²³

5) Lemehat Min Tarihi's-Sünne ve Ulumi'l-Hadis: Hadis Edebiyatı tarihi ile ilgili tesbit ve yorumları ortaya koyan bu eser, Enbiya Yıldırım tarafından 'Mevzû Hadisler: Sened ve Metin Yönüyle' adıyla Türkçeye çevrilmiştir.²⁴

6) Min edebi'l-İslâm: Müellifin ihmal edildiğini ve yanlış bilindiğini gördüğü İslâmî görgü ve nezaket kuralları ele alınmaktadır. 'Hayatın içinden görgü ve nezaket' adıyla Türkçeye çevrilmiştir.²⁵

Abdulfettâh Ebû Gudde Merhumun hoşlandığı ve tekrarladığı sözlerden birisi, Bağdatlı âlim Ebû Muhammed et-Temîmî'nin, öğrencilerine vasiyeti hatırlatan şu tembihidir: **"Bizden faydalandıktan sonra anıp da bizi rahmetle yâd etmemek, size hiç de yakışmaz!"**²⁶ Biz de itibarla, ilim ve ahlâkiyla etrafını aydınlatan Abdulfettâh Ebû Gudde el-Halebî(Rahmetullahi Aleyhi)'yi vefatının 15.yıldönümünde rahmetle anıyor ve bu Rabbani âlimimizin eserlerinden İslam ümmetinin mutlak manada istifade etmesi gerektiğine inanıyoruz.

Burada Rabb'imize iltica ederek, hocamıza Mevla'mızdan af ve mağfiret diliyoruz. Kabri pürnûr, rûhu şâd olsun, kabri cennet bahçelerinden bir bahçe olsun. Rabbim onu mahşerde Nebilerle, Sıddıklarla ve şehidlerle beraber etsin. Biz talebeleri ve sevenleri olarak hocamızdan razıyız, Rabb'im Sen de ondan razı ol, makamını yücelt. (Âmin)

mesini bana hediye eden, bu biyografinin yazılmasında teşviklerini gördüğüm, kitap ve ilim düşkünü Muhammed Bilben kardeşime buradan sevgi ve selamlarımı bildiriyorum.

22 Yasin Yayinevi, İstanbul, 2001

23 Bilge Kitapevi, Kayseri, 2005

24 İnsan Yayınları, İstanbul, 1997

25 İlke Yayıncılık, İstanbul 2002,

26 Muhammed Ali el-Hâşimî, eş-Seyh Abdulfettâh Ebû Gudde kemâ araftuhu, Sh: 167, Beyrut, 1425/2004

18 İstanbul 2006, İnkılâp yayınları

19 İstanbul, 2004, Rağbet yayınları

20 Nun Yayıncılık, İstanbul

21 Bu hacmi küçük ama faydası büyük kitabın Türkçe tercü-

Basından Seçmeler

Derleyen: Aysel ARPACI

MÜSLÜMAN KARDEŞLER'DEN HRİSTİYAN KIPTİLERE NOEL JESTİ

Mısır'da Hristiyan Kiptilerin Noel Bayramı kutlamalarına Müslüman Kardeşler Teşkilatı ile Hürriyet ve Adalet Partisi yetkilileri geniş bir kadro ile katıldı.

Başkent Kahire'nin Abbasiye bölgesinde bulunan Mısır Ortodoks Kipti Patrikhanesi'nde düzenlenen Noel törenlerini, Kipti Patriği Baba 3. Şenuda yönetti.

Noel Bayramı kutlamalarına, Müslüman Kardeşler'den Rehber Yardımcısı Dr. Mahmud İzzet, Rehberlik Meclisi üyesi Dr. Mahmud Abu Zeyd, Hürriyet ve Adalet Partisi Genel Başkanı Muhammed El Mursi ve parti Genel Sekreteri Muhammed Saad El Katatni katıldı.

Törenlere Yüksek Askeri Konsey'i temsilen Genelkurmay Başkanı Sami Annan, cumhurbaşkanı adayları Amr Musa, Hamdin Sabbahi ve Ahmet Şefik'in yanı sıra başta ABD'nin Kahire Büyükelçisi Woods Patterson olmak üzere

birçok batılı ülkenin büyükelçileri de katılarak Hristiyan Kiptiler'in Noel Bayramı'nı kutladı.

(AA – 7 Ocak 2012)

BANGLADEŞ'TE 4 MİLYON KİŞİLİK "TEBLİĞ CEMAAT" TOPLANTISI

Bangladeş'in başkenti Dakka'nın dışında Tureg Irmağı'nın kumlu kıyılarında 4 milyon Müslüman bir araya gelerek, dünya barışı için dua etti.

"Tebliğ Cemaat" toplantısı hakkında bilgi veren bölge emniyet müdürü Abdülbatın, "Büyük toplantıda hiçbir vukuat çıkmadı" dedi.

Etkinlik kapsamında "İslam'ın esas kaynaklarına dönüşmesi" için ilahiyat profesörleri eşliğinde Kur'an-ı Kerim okunurken, ayrıca İslam bilimleri uzmanlarının katıldığı üç günlük toplantıda dünyanın "mevcut durumu" ele alındı.

"Tebliğ Cemaat" toplantısı 1966'dan beri her yıl düzenleniyor.

(AA / 15 Ocak 2012)

YARIYIL TATİLİNE GİREN ÇOCUKLAR UMRE'YE UÇTU

Gruplar halinde Atatürk Havalimanı'na gelen öğrenciler, aileleri ile birlikte kutsal toprakları ziyaret için Umre'ye gidiyor. Okulların yarıyıl tatiline girmesi ile birlikte karnelerini alan çocuklar, aileleri ile birlikte Suudi Arabistan'ın Medine kentine hareket ederken, çoğu Umre'ye ilk kez gitmenin heyecanını yaşadı.

(İHA / 26 Ocak 2012)

SURİYE'DE KANLI PAZAR: 61 ÖLÜ

Suriye'de rejim yanlısı güvenlik güçleri ile Özgür Suriye Ordusu arasında çıkan şiddetli çatışmalarda 61 kişi hayatını kaybetti.

Aktivistler, devam eden askeri operasyonlar sırasında Suriye Ordusu ile Özgür Suriye Ordusu arasında şiddetli çatışmaların çıktığını ve 61 kişinin hayatını kaybettiğini kaydetti.

Ölenlerin çoğunun Şam çevre mahalleleri ve Humus kentinden olduğu ifade edildi.

Suriye Ordusu ve güvenlik güçleri, son birkaç gündür Şam çevresi, Hama ve Humus kentlerindeki operasyonlarını yoğunlaştırmıştı.

Suriyeli muhalifler, Şam'a bağlı banliyölerde askeri operasyonların yoğunlaşmasının nedeninin, Özgür Suriye Ordusu'nun bölgede çoğu yeri kontrol altına alması olduğunu belirtiyor.

FUTBOL EFSANESİ, MİNİKLERE NAMAZ KILDIRIYOR

Önde büyük bir futbol efsanesi imamlık yapıyor. Hemen arkasında onun ardında saf tutmuş minikler. Dünyaca ünlü Fransız futbolcu, minik takıma namaz kıldırıyor.

Dünyaca ünlü Müslüman futbolcu Thierry Henry, Fransa'daki bir futbol okulunda eğitim alan çocuklara namaz kıldırırken görüntülendi.

Dünya futbol tarihinin en büyük yıldızlarından ve yeniden 2 aylığına İngiliz devi Arsenal'e geri dönen Thierry Henry'nin olduğu iddia edilen imamlık yaptığı fotoğrafı, tüm dünyada sosyal paylaşım ve forum sitelerinde izlenme rekoru kırıyor.

Fransız yıldız Henry'nin yoksul ailelere ve çocuklara yardım yaptığı biliniyor.

(Haber7 / 28 Ocak 2012)

SURİYE HALKINA YAPILAN BİR İHANET

Suriye Arap Yazarları Birliği, Devlet Başkanı Beşşar Esed'e ödül verdiği gerekçesiyle Rusya Yazarları Birliği'ni kınadığını bildirdi.

El Cezire sitesinde yer alan haberde, Suriye Yazarlar Birliği, Esed'e ödül verdiği gerekçesiyle Rusya Yazarları Birliği Başkanı Valiri Ganiçyev'e mektup göndererek ödül verilmesini kınadığını ve bunu bir hakaret olarak gördükleri belirtildi.

Beşşar Esed'e bu dönemde ödül verilmesinin Suriye halkına yapılan bir ihanet olarak gördüklerini ifade Suriye Yazarları Birliği, böyle bir ödülün verilmesinin ne aydınların ahlaki sorumluluğuna ne de siyasetin ahlakına uymadığını belirtti.

Mektupta BM'ye bağlı Uluslararası Af Örgütü gibi birçok kuruluş Suriye'deki katliamları kınayarak insanlık ihlalinin yapıldığı kaydedilirken, Rusya Yazarlar Birliği ödülünün Esed'e uygun görülmesini bir ihanet olarak gördükleri kaydedildi.

Rusya Yazarlar Birliği birkaç gün önce Esed'i Rusya Yazarlar Birliği ödülüne layık görmüştü.

(CİHAN / 28 Ocak 2012)

EZANDAN ETKİLENDİ, MÜSLÜMANLIĞI DÜŞÜNÜYOR

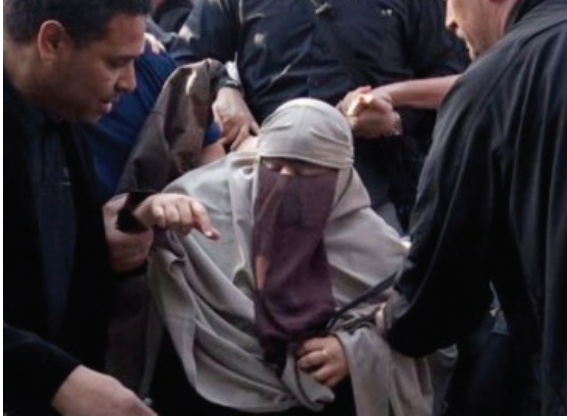
Oscar ödüllü ünlü oyuncu Liam Neeson, 'Taken 2' filminin çekimleri için bulunduğu İstanbul'da dinlediği ezandan çok etkilendiğini söyleyerek 'ezan sesi ilk hafta beni deli ediyordu ancak daha sonra kendimi bulmamı sağladı, bu en güzel şey' dedi ve ekledi.

Müslüman olmayı düşünüyorum.

(NTVMSNBC / 25 Ocak 2012)

ÇAĞDAŞ (!) FRANSA'DAN BURKA ZULMÜ

Müslüman asıllı Fransalı Hint Ahmas adlı bir Bayan Burka taktığı için Fransız polisi tarafından fiziksel müdahaleye maruz kalırken, Fransız polisi tarafından gözaltına alınmadan önce de insanlık dışı müdahaleyle dövüldüğü ortaya çıktı.

Fransa'da bir grup İnsan hakları savunucusu ülkede laik Fransa'nın ülkede gerici bir şekilde burka'yı yasakladığını belirtirken, Burka yasağı ve polisin zorakılığı ve sertliği protesto edildi.

(Tevhidhaber / 28 Ocak 2012)

"BENİ İDAMDAN KURTARIN!"

İdamla yargılanan Mısır'ın devrik lideri Mübarek, dünya liderlerine gönderdiği mektupta, "Beni İdamdan Kurtarın" dedi.

İktidarda olduğu dönemde ilişkilerinin iyi olduğu bazı liderlere mektup gönderen Mübarek aynı mahkemede yargılanan çocuklarının yurt dışına çıkarılmasını da talep etti.

İngiliz Haaretz gazetesi Mısır'da yayınlanan Roz el Yusuf gazetesine dayandırdığı haberinde,

Mübarek'in mektup gönderdiği isimler arasında ABD, Fransa, Suudi Arabistan, Kuveyt, İtalya ve Lübnan'ın liderleri bulunduğu yer verildi.

(CİHAN / 28.01.2012 20:39)

FİLİSTİNLİYE 'ZORUNLU' GÖÇ

BM raporuna göre evlerinden edilen Filistinlilerin sayısında büyük artış var.

BM raporunda, yarısından fazlası çocuk olmak üzere sayıları yaklaşık bin 100'ü bulan Filistinlinin, geçen yıl Batı Şeria'da İsrail güçlerinin evlerini yıkmalarından dolayı yerlerinden oldukları, bu rakamın geçen yıla oranla yüzde 80 artış gösterdiği bildirildi.

Rapor, aralarında ev, hayvan barınağı, sınıf ve camilerin olduğu Filistinlilere ait 622 yapının İsrail güçleri tarafından yıkıldığını ve bu rakamın 2010 yılına kıyasla yüzde 42 arttığını açıkladı.

2011 yılında yıkılan Filistinlilere ait yapıların yüzde 60'dan fazlasının İsrail yerleşimlerine ayrılan alanlarda olduğu kaydedilen raporda, ayrıca yıkımların yüzde 90'ının ve yerlerinden edilmelerin % 92'sinin Filistin'in toprak rezervleri ve tarım ve otlak arazilerinin çoğunluğunun yer aldığı Batı Şeria'daki C Bölgesi'nde olduğu bildirildi.

(AA / 27 Ocak 2012)

HAMA 30 YIL SONRA YİNE MANŞETLERDE

Hama şehri Hafız Esad'ın 40 bin kişiyi öldürdüğü katliamdan 30 yıl sonra yine benzer sebeple manşetlere çıktı. Baas ordusunun girdiği şehirden üç gündür haber dahi alınamıyor.

Tarihe Hama katliamı olarak geçen bu olay 2 Şubat 1982 tarihinde gerçekleşmişti.

Suriye'nin Hama şehri tam 30 yıl aradan sonra yine manşetlerde... 1982 yılının başlarında Suriye Devlet Başkanlığı görevini yürüten şimdiki devlet başkanı Beşşar Esad'ın babası Hafız Esad, Hama'daki halk hareketini bastırmak için şehre yaptığı baskında 25 bin, bazı kaynaklara göre ise 40 binden fazla insan hayatını kaybetmişti.

(Dünya Bülteni - Haber Merkezi
28 Ocak 2012)

konuşan bir Hamas yetkilisi "Suriye'deki durum orada kalmaya müsait değil. Şam'da hiç Hamas lideri kalmadı" dedi. Yetkili Şam'daki ofisin kapanma kararının henüz resmîyet kazanmadığını, yeni üssün neresi olacağına da karar verilmediğini söyledi. Ofisin kurulması halinde Meşal'in Türkiye'ye yerleşip yerleşmeyeceği tartışılıyor. Katar ve Mısır'da Meşal'in olası adresleri arasında yer alıyor.

(Milliyet / 29 Ocak 2012)

HALİT MEŞAL'İN YENİ YUVASI TÜRKİYE Mİ?

Hamas lideri Halit Meşal'in Suriye'den ayrıldığı haberlerinin ardından örgütten üst düzey bir yetkili Türkiye'deki ofisin birkaç hafta içinde açılacağını açıkladı

Halit Meşal, 2001 yılından beri Suriye'de sürgünde yaşıyordu. Hamas yönetimi böylece İsrail istihbarat teşkilatı Mossad'ın saldırılarından korunuyordu. Ancak Suriye'de geçen mart ayında başlayan isyanın ardından Hamas'ın bu ülkedeki geleceği de tartışma konusu oldu. Önce Hamas militanlarının ailelerini Şam'dan uzaklaştırdığı haberi geldi. Sonra üst düzey yönetimin de ayrılacağı yönünde dedikodular başladı.

Amerikan Wall Street Journal gazetesi aralık ayında üst düzey bir Hamas yetkilisine dayanarak verdiği haberinde örgütün Türkiye ve Katar'ın zoruyla Şam'dan taşınmaya hazırlandığını yazdı. Yetkili "Suriye'den hemen ayrılmamızı istediler. 'Hiç utanmıyor musunuz? Artık yeter, dışarı çıkmalısınız' dediler" dedi. Ancak bu haber uzun süre doğrulanamadı. Hatta Esad'ın Meşal'i istemediği yönünde haberler bile çıktı.

Sonunda önceki gün ABD'nin en saygın gazetelerinden New York Times, Halit Meşal'in Şam'dan ayrıldığını yazdı. Gazeteye Gazze'de

KAHROLSUN İSRAİL'E BERAAT KARARI ÇIKTI

Kayseri'de "Kahrolsun İsrail" dedikleri için 30 kişi hakkında açılan davanın ilk duruşmasında "beraat" kararı çıktı.

Kayseri'de "Kahrolsun İsrail" dedikleri için 30 kişi hakkında açılan davanın ilk duruşmasında "beraat" kararı çıktı. Kayseri'de "Kahrolsun İsrail" dedikleri için 30 kişi hakkında açılan davanın ilk duruşması yapıldı. Saat: 09.30'da Kayseri'de yapılan duruşmada 30 kişiye beraat kararı çıktı.

(<http://www.ensonhaber.com>
28.01.2012)

Allah'ın Arslanı Hz. Hamza

Şükran SAĞLAM

Hz. Hamza (ra), Peygamberimiz (as)'ın öz amcası aynı zamanda sütkardeşi-
dir. Peygamberimiz (as)'den 3 ay önce
dünya'ya gelmiştir. Abdulmuttalib'in 12. oğlu-
dur. Annesi Abdimenfoğlu Ehyeb'in kızı Hale'dir.
Lakabı Ebu Ammare ya da Ebu Yala'dır. Babası
Abdulmuttalib vefat edince onu abisi Ebu Talib
yanına aldı ve Mekke'de putperest olarak ha-
yatlarını sürdüren cahiliye toplumundan uzak-
ta; çöllerde, cahiliyetin kirlerinden ayrı, kimse-
siz ve tertemiz bir ortamda büyütmüştür.

Avcılığa meraklı olduğundan sık sık Mekke
yakınlarında ava çıkar ve her av sonunda da
elleri dolu bir şekilde dönerdi. Onun başarıla-
rı Kureyş ulularını gururlandırır. Çok serbest
yaşamaya alışmış, iyi kılıç kullanır, mükemmel
ok atar ve Mekke'nin en iyi avcısıydı. Bütün şid-
detine rağmen merhametli idi. Hırsızlığa karşı
çıkart, kız çocuklarının öldürülmesine asla razı
olmazdı. Misafirperverliği ile ün salmıştı.

H. Hamza (ra) H. Muhammed (as)'in Re-
sul olduğundan haberdar olmuş; fakat ona
iman etmemiş, kavmi arasında ayrıcalığa ne-
den olacağını düşündüğü için onun yeni dinini
tam onaylamamıştı. Peygamberimiz (as)'i her
şeye rağmen çok seviyor ve ona kötülük gelsin
istemiyordu. H. Hamza(ra)'nın Kureyş'te çok
önemli bir yeri vardı. Kureyş'in en zenginleri
ondan çok korkarlar ve onu kızdırmaktan çe-
kinirlerdi.

MÜSLÜMAN OLUŞU

H. Muhammed (as) bir gün Safa tepesi ya-
kınlarında halka İslam'ı anlatıyordu. Ebu Cehil
gelip Efendimiz (as)'e küfür ve eziyet ettikten

sonra dinine hakaret etti. Abdullah bin Cudan'ın
cariyesi tesadüfen orada Ebu Cehil'in yaptıkları-
nı gördü. H. Hamza (ra) akşam avdan döndü-
ğü zaman olanları ona anlattı. H. Hamza (ra)
çok sinirlendi ve doğruca Kâbe'nin avlusunda
oturan Ebu Cehil'in yanına gitti. Boynundaki
yayı çıkarıp Ebu Cehil'in başına vurarak uyar-
dı ve bütün hiddetiyle yüzüne haykırdı; "Sen
Muhammed (sav)'i kimsesiz mi sanıyorsun?
İşte bende onun dinini kabul ettim, ister sen
ister cesareti olan başka biri varsa gelsin dö-
vüşelim." dedi. Ebu Cehil'in yanındakiler onunla
dövüşmek istediler ama Ebu Cehil müsaade et-
medi çünkü H. Hamza'yı daha fazla kızdırmak
istemiyordu.

H. Hamza (ra) doğruca evine gidip günün
yorgunluğunu atınca olanları sakın kafayla dü-
şünmeye başladı. Müslüman olduğunu artık
resmen ilan etmişti. Nasıl olurda atalarının di-
nini bırakıp Müslüman olurdu. Bu olanlar kız-
gınlık anında ve yeğenine yapılan hakaretlerin
ağırlığına gitmesi sonucu meydana gelmişti. H.
Hamza o gece nefsiyle mücadele etti. Günlerce
gecelerce gözüne uyku girmedi. İyice düşün-
dükten sonra Kâbe'ye giderek Allah'a İslam'ı
"kalbinde sabitlemesi" için yalvararak dua etti
ve Allah da duasını kabul ederek H. Hamza'ya
İslam'ı sevdirdi. Peygamber (as)'a gidip tüm
olanları anlattıktan sonra Allah'ın Resulü (sav)
de İslam'ı H. Hamza'nın kalbinde sabitlemesi
için Allah'a dua etti ve H. Hamza Müslüman
oldu.

H. Hamza'nın Müslüman olmasıyla İslam
dini gücüne güç kattı. Ama bu durum Kureyş'li-
lerin hiç de hoşuna gitmemişti. Çünkü artık

Hız. Muhammed (sav)'e ve ona inanan Müslümanlara hiçbir kötölük yapamayacaklardı, onları Mekke'den kovamayacaklardı. Hız. Hamza Müslüman olduktan sonra Ebu Leheb ve birkaç kâfir Hız. Muhammed (sav)'in evinin önünde, geçeceği yollara dikenli çalılar, pislikler atıyor, Peygamber Efendimiz (as)'i bu şekilde yıldırmaya çalışıyorlardı. Bunu duyan Hız. Hamza ise geceleri Efendimiz (sav)'in evinin önünde nöbet tutuyordu.

Hız. Hamza'nın Müslüman olmasıyla İslam dini gücüne güç kattı. Ama bu durum Kureyş'lilerin hiç de hoşuna gitmemişti. Çünkü artık Hız. Muhammed (sav)'e ve ona inanan Müslümanlara hiçbir kötölük yapamayacaklardı, onları Mekke'den kovamayacaklardı.

Hız. Hamza nöbet tuttuğu bir gün Ebu Leheb'in sırtında içi pislik dolu torba taşıırken gördü ve onu yakalayıp pisliliğinden başından aşağıya döktü. Bunu gören müşrikler Hız. Muhammed (as)'e karşı bu gibi kötü hareketlerini bir daha tekrarlayamadılar. Çünkü Hız. Hamza'dan çok korkuyorlardı ve kendilerine bir zarar vermesinden çekiniyorlardı.

MEDİNE'YE HİCRET

Medinelilerden bir kısım Müslüman olmuş; Hız. Muhammed (sav)'i tüm kötölüklere karşı koruyacaklarına söz vermişlerdi. Bunun üzerine Hız. Muhammed (sav) Müslümanların Medine'ye hicret etmeleri için izin verdi ve Hız. Hamza'ya da gitmesini söyledi. Hız. Hamza doğruca Kâbe'ye giderek müşriklere haykırdı; "İşte Medine'ye gidiyorum! Karısını dul, çocuklarını yetim bırakmak isteyen varsa gelip yolumu kessin." Bunun üzerine kimseden ses çıkmadı ve Hız. Hamza tek başına hicret etti. Peygamberimiz (sav) her bir Mekkeli muhacirler ile Medineli ensarları kardeş ilan etti. Hız. Hamza'yı da Zeyd bin Harise ile kardeş yaptı.

UHUD SAVAŞINDA

Bedir savaşı'nın kazanılmasında Hız. Hamza'nın çok büyük faydası oldu. Hız. Hamza aralarında Ebu Cehil'in de bulunduğu birçok müşriklerin ileri gelenlerini öldürerek Mekke müşriklerinin kalplerinde büyük yaralar açtı. Bedir'in intikamını almak isteyen müşrikler büyük bir ordu hazırlayarak Medine'ye yöneldiler. Uhud Dağı eteklerinde iki ordu karşılaştı, ilk önce savaşı Müslümanlar kazanmışlardı. Hız. Muhammed (sav)'in emrettiği yerde duran okçular savaş kazanıldı diye ve ganimetleri toplamak üzere oradan ayrıldılar. Bunu fırsat bilen Halid bin Velid Müslümanlara arkadan saldırdı.

Hız. Hamza (ra) birçok müşriki öldürmüş adeta bir fırtına gibiydi.

Bedir'de Hind'in babası, amcası, kardeşi ve oğlu ölmüştü. Bunlardan bir kısmını Hız. Hamza öldürmüş diğerlerini ise öldürmeye yeltenmişti. Ebu Süfyan'ın karısı Hind Vahşi adlı köleye Hız. Hamza'yı öldürmesi için vaatlerde bulundu ve onu hür bırakacağını söyledi. Bir taş arkasına saklanan Vahşi fırsatını bulduğu vakit Hız. Hamza'ya fırlattığı ok ile şehid etti. Vahşi Hız. Hamza

(ra)'nın ciğerlerini yarıp Hind'e götürdü, Hind de ciğerleri ağzında çiğnedi ve yutamayarak tükürdü. Doğruca Hız. Hamza'nın cesedinin yanına gidip kulağını ve burnunu kesip onları da yanına alarak Mekke'ye döndü.

Savaş sonrası Hız. Muhammed (sav) Hız. Hamza'nın cesedinin yanına gitti ve cesedinin parçalandığını gördüğü vakit dayanamayarak hıçkırarak ağladı. Hız. Hamza (ra)'nın cesedi önünde şöyle seslendi;

"Ey Allah'ın ve Resulünün arslanı Hamza! Hiçbir kimse senin kadar musibete uğramamıştır. Ey Resulullah (as)'ın koruyucusu Hamza! Vallahi senin yerine Allah'ın bana zafer verdiği başka savaşta müşriklerin ölümlerinden yetmişini kesip biçeceğim." Peygamber (as) bu sözlerinden dolayı ilahi vahiyle uyarıldı;

"Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz bu sabredenler için daha hayırlıdır." (Nahl/126)

Hız. Hamza'nın kardeşi cesedin başına gelecek sessizce ağlamaya başladı ve bunun üzerine Peygamberimiz (as)'de dayanamayarak onunla birlikte ağladı.

Resulullah (sav) sıra ile şehidlerin namazını kıldırıyordu. Her şehidin namazını kıldıkça Hız. Hamza (ra) için de kılıyordu. Böylece Peygamber Efendimiz (sav) Hız. Hamza için tam 70 defa namaz kılmış oldu.

Bir mü'min tarafından okunan şu ayet gönlüllere huzur veriyordu;

"Allah yolunda ölenleri sakın ölümler sanmayın. Hayır, onlar Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar." (Al-i İmran/169) Allah ondan ve tüm inananlardan razı olsun. (ÂMİN)

Hayat; İman, Cihad ve Şehadet

Davut DAŞKIRAN

Bilin ki, dünya hayatı oyun, oyalanma, süslenme, aranızda övünme ve daha çok mal ve çocuk sahibi olmaktan ibarettir Bu, yağmurun bitirdiği, ekicilerin de hoşuna giden bir bitkiye benzer; sonra kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çer çöp olur Ahirette çetin azap da vardır Allah'ın hoşnutluğu ve bağışlaması da vardır; dünya hayatı ise sadece aldatıcı bir geçinmedir. (Hadid 20)

Hayat, ezelden ebede uzanan zamana nispetle, içinde yaşamakta olduğumuz bu kâinatta göz kırpması gibi kısa bir an kadardır. Bu kısacık an kadar hayata sahip olan ve önemsiz bir zerrecik gibi adeta kaybolmuş insan, kudretiyle her şeyi kuşatan Allah'a (c.c) sarsılmaz bir **imanla** bağlanıp birleştiğinde, bu muazzam kâinatta hayatı anlam bularak, önemsiz olup kaybolmaktan kurtulabilir.

Tüm noksanlıklardan münezzeh, yok olması muhal olan kaynaktan kuvvet alan güçsüz insan, bu iman sayesinde hayata ve eşyaya (eşyanın mukadderatı dışında) hükmedecek kadar muktedirdir artık. Çünkü o artık en büyük kudrete dayandığından dolayı güçsüz bir mahlûk değildir. Ve bu İman insanda öyle bir karakter oluşturur ki, hayatın emrine girecek değil, hayatı emrine alacak denli güçlüdür.

Tüm bunlarla birlikte mal, makam ve ırktan meydana gelen gücü hiçe sayan, sadece imandır. Nefse ve eziyetlere karşı koyabilecek sabrı insana veren, İnsanı zorluklara ve bunlarla mücadeleyle alıştırır, zulmü yenecek ve tüm bu değerler uğrunda mücadele edecek kadar güç veren, yine bu imandır. Ve İmanın en büyük özelliklerinden biri de, bütün imkânları ve kuvvetleri bir arada toplayarak belirli bir hedefe yöneltmesidir.

Ve insan hayatı, yenilmesi güç olan zorluklarla (nefis, çevre, şeytan) karşı karşıya olduğundan, kendi kuvvetinin çok üstünde ve muhtelif güçlerin birleşmesiyle oluşan etkenlerle mücadele etmek zorundadır. İşte bu sahada tüm bu zorluklara karşı mücadele etmesi için insana sadece bu iman yardım edebilir. Nasıl ki muhtelif güçler birleşerek bir etken oluşturuyorsa, kişi de hayatını imanla birleştirdikten sonra bu mücadele sahasından galip olarak çıkabilir. İman, dağınık düşünce ve hareketleri toparlayan, güçlü ve planlı mekanizmasıyla tek bir yolda ilerleyen nizamın oluşumunu gerçekleştirir.

İman, bireyin hayatındaki her alana müdahale edici bir güçtür. O, fitri bir ihtiyaçtır, insan bedeninin nasıl ki yemeye ve içmeye ihtiyacı varsa, ruhun da aynı şekilde imana ihtiyacı vardır.

Onun içindir ki, İslam davetçilerinin böyle bir ihtiyacı gidermesi ve davetin ilk muhatabı olarak Müslüman bireylere yönelmesi gerekmektedir. Çünkü günümüz Müslümanlarına susuzluklarını gidermeleri için sunulan su deniz suyudur. Her ne kadar hakikatte su içiyor olsalar dahi, suyun tuzlu olmasından dolayı susuzluklarını gidermek bir yana, arttırmış olmaktadır. Ve böylelikle fertler, bu elzemlerini gidermek adına farklı kaynaklara ve beşeri ideolojilere ilgi duymakta gecikmemektedirler.

Sözün tam burasında konunun dışına çıkmadan birkaç şey belirtmek istiyorum;

Bahsini ettiğim bu iman, akaid kitaplarında geçen İslam ile aynı anlamı taşıyan iman değildir. Allah azze ve celle'nin de **"Ey iman edenler... İman edin"** (Nisa 136) buyurduğu ayette ikinci aşamada zikredilen, fedakârlık yaptırır harekete geçiren imandır. Bazen bu iman kişide bulu-

nur fedakârlık yaptırır, harekete geçirir, gözünü dahi kırpmadan ölümü göze aldırır. Ama bu fert aynı zamanda nefsin bir takım istek ve arzularına karşı zayıf düşüp mağlup olabilir. Mesela bazı insanlar nefs-i levvame (kendini kınayan nefis) makamında iken bazı hasletlerinin nefs-i radiye (razı olmuş nefis) makamında olması mümkündür, tam tersi de söz konusudur. İşte tıpkı bunun gibi. Şunu da belirtmek isterim ki; teşhis konulup durumu ortaya çıktığında veya bunu fark ettiğinde, böyle bir insanın kendini toparlayıp ayağa kalkması daha kolay olmaktadır.

Ve işte insan hayatı, ezeli ve ebedi kudrete, o en büyük kaynağa bağlanarak elde ettiği kuvvetle yeryüzünün neresinde olursa olsun, ilmiyle, işiyle, malıyla ve canıyla, inandığı yüce değer uğrunda mücadele yolunu tutacaktır. Bu mücadelenin hedefi; Allah'ın emrini tahakkuk edip, bireyleri ve toplumları dürüst bir nizama kavuşturmadır. Bu mücadelenin adı; Allah yolunda **cihaddır**. Mal-mülk edinmek, halkların özgürlüklerini gasp ederek onları köle edinmek için değil, ilahi dinin emirlerini insanlara tanıtmak, onları İslam'a davet etmek için yapılan mücadelenin adıdır cihad. Üstad Seyyid Kutub'un da açıkladığı gibi: **İslam -akide hürriyetini temin ettikten sonra- davet hürriyetini yerleştirmek için cihad etmiştir. İslam, varlık ve hayat mevzuunda en mükemmel mefkûre, hayatın tekâmülü için en ileri nizamı getiren bir dindir. İslam serap (bütünüyle) hayır olan düsturunu, bütün beşeriyeti hidayete götürmek ve insanların gönüllerine ve kalplerine kadar ulaştırmak için getirmiştir. İslam zulüm ve dikta nizamlarını devirmek ve onun yerine her yerde Hak davasına ve dava adamlarına hürriyet tanıyan ve bunu tekeffül eden adalet nizamını kurmak için cihad eder. Bu hedef günümüzde de mevcuttur. Cihad Müslümanların boynuna bir borçtur. Onu yerine getirmek ile mükelleftirler. Eğer gerçekten Müslüman iseler...** (Fizılal-il-Kur'an Cilt: 2, Sh: 52)

Ve işte daha Mekke'deyken kıtal olmayan şekliyle bu mücadele emredilmiştir. **"Kâfirlere itaat etme ve onlara Kur'an'la büyük bir cihad ver"** (Furkan 52)

Nefsin istek ve arzuları ile Allah için yapılan cihad arasındaki farkı ise şu ayet en güzel şekilde ifade etmektedir. **"İman edenler Allah yolunda savaşır, inkâr edenler ise tağut yolunda savaşır"** (Nisa 76)

Allah azze ve celle cihadı her Müslüman'a farz kılmış ve bu kutsal mücadeleye teşvik ederek mükâfatını bol vereceğini bildirmiştir. Cihadın hoşumuza gitmese de bize farz kılındığını açıklayarak şöyle buyurmuştur; **"Savaş, hoş-**

nuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şer'dir. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Bakara 216)

Allah yolunda yapılan bu mücadelenin sonucunda varlığını bu yüce değerler için feda eden, hayatını bu yüce davaya adayan kişi ise **şehid**dir. O, Allah'ın hâkimiyeti için aşkın gerçek hali olan **şahadete** kavuşandır. Bu yüce ruha sahip şehidin durumunu ise Allah azze ve celle açıklamaktadır; **"Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. (Al-i İmran 169-170)**

Ne yazık ki bugün **şehit** ve **şahadet** dudaklarda slogan olmakla birlikte, sadece tayin edilmiş olan belirli günlerde arkasından yas tutulan dini semboller halini almıştır. Peki, bizim üzerinde durmamız gereken asıl mesele nedir? Ve hiç düşündük mü, Şehidi şehit yapanın ne olduğunu? Evet, bizim üzerinde durmamız gereken asıl mesele şehidin mesajı ve misyonudur. Çünkü şehidi şehit yapan, uğrunda öldüğü yüce davasıdır (Allahın sözünün hâkim olması), şehidin üzerine yüklediği misyonu budur. O, inandığı yüce değerlerin yeniden dirilmesini sağlamak için varlığını ortaya koyarak tüm dünyevi uğraşlardan ve nefsi isteklerden soyutlanmıştır.

Ne acıdır ki, bugün bizler bu kavramları ve onların taşıdığı mesajı koruyamadığımız için, İslam ile hiçbir bağlantısı olmayanlar ve İslam'a düşman olanlar dahi bu dini kavramları istismar etmektedir. Evet, şehitler diridirler ama biz onları anlayamayacak ve bu istismarı önleyemeyecek kadar ölüyüz.

Değersiz kelimelerle anlatmaya çalıştığımız bu değerli konuları, Üstad Seyyid Kutub'un şu anlam yüklü ifadesiyle bitiriyoruz: **"Şüphesiz ki Allah'ı sevmek kuru laflarla olmaz. Vicdani bir aşkla da gerçekleşmez. Bu dava sadece Allah'ın Resulüne tabi olmak, O'nun hidayeti üzere yaşamak ve hayatta O'nun nizamını gerçekleştirmekle olur. İman da; şüphesiz ağızlarda gevelenen laflardan ibaret değildir... Coşturucu şiirler ve dikilmiş alametler hiçbir zaman imanı ifade etmeye muktedir değildir. Fakat iman, Allah'a ve Resulüne itaattir. Resulullah'ın arz ettiği şekilde Allah'ın nizamını yaşamaktır..."**

Rabbimden dilerim ki, bizleri de ebedi hayata akan bu yolda bu davanın yükünü omuzlayan ve bu mücadeleyi kanıyla sonlandıran şehitlerden eylesin. (Âmin)

Okumak

Fatih PALA

Okumak:

Başlamaktır.

Lâin şeytanı taşlamaktır.

Kirlenmiş, islenmiş hayatı aklamaktır.

Köhnemiş zihinleri ve fikirleri paklamaktır.

Kaybettiğini bulmaktır.

Özlenilen yerde durmaktır.

Hedefi tam on ikiden vurmaktır.

Grileşmelere berrak bir hakikat sunmaktır.

Aydınlık bir dünya kurmaktır.

Hiç boşalmamacasına dolmaktır.

Tüm gedikleri anlamlarla doldurmaktır.

Karanlıkları ebediyen boğmaktır.

Vuslata varmak için gemileri yakmaktır.

Yalnızca Bir olana tapmaktır.

Fıtratından sürgün edilmişleri tek tek yoklamaktır.

Çirkinlikleri ve çirkeflikleri yerin tâ dibine saklamaktır.

Güzellikleri ve ahlakı çoğaltarak kat be kat katlamaktır.

Yoldaki engelleri korkusuzca atlamaktır.

Zulmün ve küfrün kalbine inkılâbı saplamaktır.

Bütün sevda erlerini bir manada toplamaktır.

Geçici olana karşı, kalıcılığı asla satmamaktır.

Irmakları yatağında özgürce akıtmaktır.

İçli gözlerle aslolan'a ve yok olmayana bakmaktır.

Tüm işleri en hayırlı sonuca bağlamaktır.

Kopmak nedir bilmeyen sapa sağlam bir Birliğe bağlanmaktır.

Kurtuluşa uzanan dost ellerden sıkıca tutmaktır.

Diriliş savaşçılarıyla aynı safta kavîce tutunmaktır.

Ezeli düşman olan lâin şeytan, içini isyan ateşleriyle yaksa da, ona inat süratle sönmektir.

Onun yaktığı kaleleri azim ve dirençle söndürmektir.

Taze ve yumuşak gönüllere gülmektir.

Mutluluk nedir, huzur nedir, sevda nedir bilemeyenleri büyük bir özveriyle güldürmektir.

Okumak:

Yaradan, Yâr eden neyi yasaklamışsa yapmamaktır.

Aziz Elçisinin gösterdiği yoldan sapmamaktır.

Başka başka ve uydurmaca ilahlara tapmamaktır.

Gaflete dalıp da ahireti yakmamaktır.

Derde dert, soruna sorun ve balımıza zehir katmamaktır.

Rahmet işçisi olan kalbimizi, batıl yollarda yıpratmamaktır.

Sıcak bir el bekleyen biçareleri, yapayalnız bırakmamaktır.

Felahı terk eyleyip harabe bir yuva kurmamaktır.

Yorulmak nedir bilmeyip asla ve kat'a durmamaktır.

Rotasız yola çıkıp gemiyi karaya vurmamaktır.

Hedef tayin edip öylece yol tutmak ve başa bela sarmamaktır.

Kendinden emin olmak ve kimselere soru sormamaktır.

Haksızlığın karşısında korkusuz bülbül olup ka-tiye susmamaktır.

En ufak bir mukavemette hemen pusmamaktır.

Güzel günlere erişmenin yolu zorluklardayken, hiçbir rahata gönül koymamaktır.

Dünyada olmak, ama dünyalıklara kanmamaktır.

Faniliklere, bakmamaktır.

Sevimli ve hoş gelen zevklerden hastalık kapmamaktır.

O zevklerin oyunlarına kapılmamaktır.

Hakikat yolcusu olduğunu unutmayıp kendini malayani işlere kaptırmamaktır.

Nura yakınlaşıp nar-ı cehennemde yanmamaktır.

Fütursuzca yaşayıp sonra da cennetli olacağını sanmamaktır.

Yegâne mutluluğun peşinde olup da ayaklarımızı yanlış yol bulmamaktır.

İşıldayan yüreklere tevhidin serinliğiyle ulaşip şirkin bulanıklığını sunmamaktır.

Her gün yeniden açıp bir daha hiç solmamaktır.

Tüm hücreleriyle bağlı kalmaya yemin edip artık sözünden/özünden dönmemektir.

Okumak:

Ufka sevdalanarak kıpırdayan damarları susturmamaktır.

Yalanı ve nifağı safkanlığa kondurmamaktır.

Dağlar aşılıp da gelen direniş ezgilerini susturmamaktır.

Bendine sığmaz nehirleri durdurmamaktır.

Yolunu bulmuş ve adanmışları gayelerinden saptırmamaktır.

Hayatın menbaina akanları başka yönle bak-tırmamaktır.

Eğilerek yükselenlerin yollarını açmak ve onları asla kandırmamaktır.

Allah Birr

Muhammed Mahi MÜNİR

İyilik değildir yüzünü dönmen
Ne doğuya ne batıya
Ne Moskova'ya ne Amerika'ya
Ne İsrail'e ne de Nato'ya
İyilik şudur kardeşim
İman etmendir; kâinatı yaratan
Âlemlerin rabbi Allah'a
Ahiret gününe ve hesaba
O tertemiz Melaike-i Kiram'a
Hayat rehberi, kılavuz olan
Anayasamız Kitabullah'a
Evveli Âdem, Nuh, İbrahim
Ahiri Rasulullah Muhammed Mustafa'ya
O çok sevdiğin malından
Vedüd olan Rahman için
Vermehtir yetimlere, yakınlara

Yoksula hem de yolda kalmışlara
Dilenenleri ve köleleri unutma
Daim ol, Mü'min'in miracı namaz'a
Cennet-i âlâ haramdır bî namaza
Ayırma sakın namaz ile zekâtı
Unutma hiçbir zaman ahd-ü misakı
Evvelen namazdan sorulacak o dehşetli mahşer zamanı
İnsanlık büyük bir zarar ve ziyanda
Sıkıntı, hastalık ve savaş meydanında
Sabredenler müstesna
Müstakim olan bu kutlu yolda
Hep can verdi seyyidü'sşüheda
Va'd ediyor Cenneti a'la
Yüce Allah kitabı Kur'an'da
İstersen huzur dünyada ve ukba'da
Teslim ol Birr olan Allah'a.